

Martijn van Staveren

<https://matrix-nl.freevar.com/>

https://matrix-nl.freevar.com/#Index_Lezingen-weblinks-Youtubes-pdfs-Epubs-sublink-naar_uitgewerkte-lezingen

<https://matrix-nl.freevar.com/matrix2023.html#20230927-MvS-MP3-1-2-Calibratie-vanje-Oorspronkelijke-Bronkracht-Zwaanshoek-PDF>

Transcript Tweedaagse Calibratie van je Oorspronkelijke Bronkracht – De Kracht van Souplesse en Menselijk Bewustzijn dag 1 van 2 met Martijn van Staveren

Woensdag 27-9-2023 te Zwaanshoek, uitgeschreven door Milou

In dit moment hier in Zwaanshoek, fijn dat je gekomen bent. Iedereen, jij, zeker jij, ja. Een mooie groep bij elkaar, allemaal onafhankelijke mensen die toch de moeite nemen om in een wereld zoals hier, toch telkens terug te keren naar het eigen koninkrijk binnenin. **En dat is heel waardevol, dat is ook nodig. Er is veel aan de hand in deze wereld.** En het is echt heel bruikbaar in die **frequentie** om te putten vanuit jezelf in plaats van iets uit. Wat het dan ook is, iets moois, anders, het hoeft niet iets fout te zijn. Ik heb het überhaupt nooit over fout. Het zijn gewoon keuzes. Het is een wereld der mogelijkheden. En de mogelijkheden liggen aan je voeten. Je wordt omringd door die mogelijkheden. Het is die mogelijkheden, hoeveelheid die jij in jezelf toelaat, om daarin te bewegen, om daarin te onderzoeken. En er komen op allerlei verschillende werkelijkheden, mogelijkheden, waarheden uit systemen, model, model-loos, systeemloos. En als je systeemloos bent, dan kan het best zijn dat als je met je buurman of buurvrouw gaat spreken, en je vindt alle twee dat je systeemloos bent, dan kan het best wel zijn dat je ontdekt dat er ook nog verschillende systeemloze heden bestaan. En dat maakt het gewoon heel interessant. **Dus ik wil eigenlijk maar één ding zeggen, hoop in jezelf, voor jezelf. In dienst van het hoogste goed in jezelf, wat je voelt, waar jouw kracht ligt, waar jij voelt, waar jouw leven is. En volg dat pad en durf dan door alle barrières heen te gaan die er zo nu en dan kunnen worden gevoeld. Het is een grote taak in onszelf als mensheid om op deze aarde hier aan de gang te gaan. Nou deze dag, calibratie van je oorspronkelijke bronkracht, je ware kracht die je bent, is natuurlijk heel erg bevraagbaar, van wat is dat dan? Is een heel belangrijk moment. En niet omdat ik het zeg of omdat ik er ben, maar omdat dit moment belegd is met elkaar, zonder dat we wisten dat dit er dus zo uit**

zou komen te zien. Er zit heel veel achter hè, achter de keuze om met de calibratie, het afstemmen, in jezelf bezig te zijn. Jouw bronkracht, naar de waarheid die ten diepste in jezelf aanwezig is. Dat is een essentiële stap. En dan staat er in de vooraankondiging de krachtsoeplessen van menselijk bewustzijn.

Het zijn ook twee verschillende velden die er ontzettend toe doen. De souplesse, de zachtheid, waarmee je kunt bewegen, waarin je kunt zijn. De fluwelen aftasting van je bewustzijn, dus jouw bewustzijn, dus jij. Fluweelzacht, met de souplesse van voelen verbinden in je inleven. En meereizen in wat er allemaal om je heen is. Dat kun je met veel souplesse doen, maar natuurlijk is het woord kracht daar ook van toepassing.

Ik heb in de afgelopen tijden, dat ik hier in deze wereld ook mag zijn, wel gezien dat het heel vaak een keuze of het ene is of het andere. Dus of je bent in de kracht, slagvaardigheid, of je bent in de stilte, rust en liefde. Terwijl, als we die bij elkaar brengen, is het eigenlijk één moment van aanwezig zijn. Soepel, stil en met volle kracht. En dat is een weg die wij weer bij elkaar moeten brengen in onszelf.

Dat we de souplesse, de zachtheid, de fluwelen zachtheid van wie we echt zijn, dat we die binnenin een grote kracht van onszelf ook laten zijn, waardoor die grote kracht samen met die souplesse, die fluwelen zachtheid in jezelf, naar buiten kan treden. **Dus slagvaardig, zonder verlies van zachtaardig.** En dat is eigenlijk iets nieuws, want in deze wereld hier, als je niet zachtaardig bent, maar wel slagvaardig met je **bewustzijn**, dan komen er allemaal etiketten aan te pas. Dan ben je wel heel gauw te zakelijk, of ongevoelig, of je houdt geen rekening met een ander. Dus dat is dan ook een manier van hoe je in deze wereld ook durft te laten zien. **Want daar gaat het ook om, dat je jezelf toestaat.** Ik noem het woord durven, maar dat je durft te laten zien van jezelf. Nou, dat is deze dag. Deze dag maken we met elkaar, en ook de daar volgende dag, tot een heelheid, waarin we met stevige onderwerpen in onszelf, en met stevige **bewustzijnsbewegingen**, een reis kunnen maken in onszelf. En ik denk dat dat ook een hele belangrijke taak is, omdat er nog veel dogma is in de werkelijkheid waarin we leven. En dogma is dus, voor mijn begrippen, niet iets negatiefs. **Maar je kunt heel lang dienstbaar in bepaalde frequenties** en gevoelens verkeren, en daar ook uit handelen.

En dan is het ook heel goed en fijn. En toch moet je dan vaststellen dat het meer een soort geestelijke zelfbevrediging is, om die bewustzijnsbeweging te ervaren en te handhaven, omdat het op zichzelf, in het antwoord van de werkelijkheid waarin je leeft, niet de reacties toont waarvan jij laat zien waar het over gaat. Dus een miscommunicatie, dus ik trek hem gelijk naar een vrij breed niveau toe, een miscommunicatie. Kosmische begrip is dit heel begrijpelijk, een miscommunicatie tussen wie jij ten diepste bent, waar je al jaren mee bezig bent, dat je voelt van dit is er nodig, hier ligt mijn hart, ik wil dit project neerzetten, dat wil ik graag doen, dat voel ik, dat geeft me liefde, ik ben ook liefde bij een ander.

En als je dan heel goed wakker kunt zijn, dat je ook kunt zeggen van ja, dat is wel waar wat ik daar doe, maar ik zie het in mijn eigen bestaan, dus heel dicht bij huis, zo'n tijdje in je eigen huiskamer, je kijkt naar de relaties die je onderhoudt, dan zie je dat veel te weinig terug en dat is een soort miscommunicatie. Hier klopt iets niet, is een sterke uitdrukking, maar soms moeten we de souplesse, **dus het voelen wat**

we echt zijn, en daar dus ook eerlijk in zijn en ook de kracht bij elkaar brengen om grotere kosmische opdrachten te realiseren.

En nou is het precies zo, dat ieder wezen die hier op de aarde is en zichzelf durft te ontbloten, ook op aards niveau, dat die precies bij die opdracht kan komen.

En dat is niet een opdracht van het systeem, of een opdracht van een ander ras of een beschaving, maar het is je oneindige opdracht van de waarheid zijn op elk moment, en in elke wereld, en in elke situatie.

Dat is het woord opdracht onwaardig, omdat we het hebben over louter jezelf zijn. En dat is wel de kosmische opdracht die er in ons handen ligt.

En ons dan ook kunnen ontdoen van de macht van alles wat ons net iets anders laat denken, en de macht die ons net iets anders laat voelen zelfs. Dat zijn grote stappen, en daar ligt ook mijn stukje opdracht in, om het daar altijd over te hebben. En mensen die dat niet leuk vinden moeten met mij gewoon niet omgaan. Dat weet je. Zoals ik ook weet, als ik andere mensen omga, wat ik tussen aanhalingstekens verwachten kan. Zo is het goed dat je altijd naar elkaar toe eerlijk bent en open bent.

En mijn taak is in mezelf om ook altijd mijn kosmische opdracht uit te dragen. En daarin vanuit hartelijkheid, en soms komt dat stevig aan, omdat ik vooral werk via de emoties van het lichaam, dus ook de emoties van het denken, dus ook lichaam. Maar het is juist daarin werken, in de emoties, om de beweging van wat er verstopt zit, wat er niet wil worden gezien, wat er niet mag worden gezegd, wat er niet mag worden uitgewisseld, omdat naar boven te halen. Ik zeg altijd maar zo, je kunt beter de oorlog zien in jezelf, dan door de oorlog vooruit geslept worden en je ogen te dicht. Word maar gewoon wakker en keer maar gewoon in vrede. Stap maar in het echte koninkrijk, wat door niemand en niets geleid wordt, maar alleen maar door jezelf.

Dat is waar het over gaat. Dus ja, ik ben heel blij dat je er bent. Want we hebben Samenkracht nodig. En Samenkracht is niet per se dat je allemaal samen moet zijn en samen allerlei dingen moet doen, maar het zit wel in het besef. Ik ben niet alleen, jij bent niet alleen. In alle spikes omhoog, in alle dalen naar beneden, de vraagtekens dat je even misschien precies niet meer weet waar het allemaal over gaat, dat je wel weet, er is een Samenkracht. Er zijn mensen, vele mensen op de hele aarde, zijn zich bewust van hun eigen zuiverheid, hun eigen echtheid, om daarmee naar buiten te treden.

En het is ook echt waardevol om dat stuk vandaag ook goed te beseffen, dat zo vaak mensen elkaar wel of niet hebben ontmoet, of dat je elkaar voor de eerste keer zien. Dit is een moment van verwondering. En ik rijd met regelmaat over een padje in Friesland. En ik heb daar een paar, weet ik meer, ergens begin van de zomer denk ik, lastig om te zeggen eigenlijk, ergens op een bepaald moment heb ik daar een paar mooie zwanen zien liggen. Die zwanen die zaten bij de eieren. En elke keer als ik daar eens langs rijd met de auto, dan moet ik daar gewoon vanuit mijn gevoel naar kijken, maar die prachtige wezens die daar zitten, in dat niet gemaaide gras, zo ontzettend mooi dynamisch en levende wezen, zo wijs en soepel, maar ook echt prachtig. En die eieren die zie ik dan.

En op een gegeven moment waren die eitjes uitgekomen.

En toen zag ik niet dat er eitjes uitgekomen waren, maar toen zag ik de kuikentjes. En ik reed dan iets langzamer voorbij en dan keek ik, en dan zag ik gewoon de kracht van, de bronkracht, de natuur, het verbindende liefdevolle krachtveld van

die volwassen zwanen met die hele kleine kuikentjes. En die kleine kuikentjes heb ik dus door de tijd steeds wat groter zien worden. Misschien heb je ook zoiets gezien. Maar het is fantastisch.

En op een gegeven moment waren ze zo (uitbeelding grootte). En toen gingen ze zwemmen en ze zwommen lekker voorbij. En ik keek en dacht, oh wat is dat heerlijk. En toen ineens, toen een paar dagen geleden had ik het er nog over. En dat heeft ook echt met de bronkracht te maken, want je kunt denken wat je wilt, maar de bronkracht van jezelf is niet te bedenken. Die weet je wel, van jezelf. Dat gaat gewoon ineens open. En dan is er eigenlijk geen woord wat kan vertalen wat je voelt, wat je beseft, maar ook wie je bent. En dat moment wat bij mij openging, dat was toen ik nog een klein lichaampje had, toen ik bij mijn ouders natuurlijk ook nog heerlijk woonden, dat mijn moeder, dat vroeg ik altijd speciaal om, mama wil jij verhaaltjes voorlezen? En ze las altijd zo mooi voor. En ze nam ook zo mee in het verhaal, in beeld en gevoelens. Dus ik was daar ook echt. En er was een verhaaltje, en dat ging over ook dus een nest met allemaal zwanen, zwanen met kleine kuikentjes. En het avontuur ging er dus over, wat die kleine grijze kuikentjes met elkaar deden, en wat hun beleving was. En dat werd zo goed vertaald door zo'n boek, als ook de tekeningen die erin stonden, en mijn moeder vertelde dat ook heel mooi. Dus ik lag dan op mijn zij tegen haar aan, en zij had de armen zo om mij heen, en dan las ze daaruit voor. En heel vaak als de pagina van het boekje was nog klein, dan zei ik nog een keertje mama. En dan ging ze het nog een keer lezen. Want er was een gevoel, mijn hoofd had het wel, snapte het wel, maar het gevoel was nog lang niet klaar. Dus nog een keer, en nog een keer. Mijn moeder zei nooit een keer, nou ga nou verder hoor. Ze gaf gewoon wat ik vroeg vanuit mijn gevoel. En zo ging het boekje steeds verder openen. En op een gegeven moment kwam er in het boekje het punt dat, er een dag was dat een van die kuikens, en het klaarblijkelijk ook niet meer, helemaal grijs was. Dus ze werd morgens wakker.

En ineens was dat kuikentje dus wit. En haar broertjes en zusjes wilden het niet meer met haar te maken hebben.

Ze werd gezien als een volwassene, en het gesprek stopte eigenlijk voor dat wezentje wat wit werd.

En daar werd ik zo intens verdrietig van, omdat ik kon voelen vanuit mezelf, vanuit, wij noemen dat hier kind, maar dat is eigenlijk het pure, het pure stuk van het voelen.

Dat ik voelde van, goh, nu word je dus iets anders wat je niet wilt. En daardoor word je ook zo bejegend wie je niet bent. En omdat je bejegend wordt zoals je eigenlijk wie je niet bent, moet je ook nog gaan reageren daarop, vanuit die persoon die je niet bent, en daardoor word je dat. En ik vond dat een verschrikkelijk boekje uiteindelijk van tijd tot tijd.

Ik vond het verschrikkelijk. Het boekje was zo erg. Uiteindelijk kwam het goed, want de broertjes en zusjes werden ook allemaal wit, waardoor de hele familie eigenlijk in dezelfde trammelant verkeerd.

Maar ik vond het echt heel erg. En toch deed ik het mezelf altijd aan. Steeds meer wilde ik dat verhaal horen en voelen. Dat moment van verlies, van wie je werkelijk bent, waarin als kind, in dat stuk, dat voelde, dat onbezorgde, dat dreiging loze, echt leven betekende aanwezig zijn, in opgeslagen ligt. En daar moest ik dus aan

denken, gewoon omdat ik daar steeds langs reed. Zo was er ook een boekje dat heette Wietje, Watje en Wolletje.

Misschien ken je het wel. Daar ging het om kleine poesjes. Het waren hele kleine boekjes, vroeger, had je van die kleine boekjes, en er waren een stuk of tien pagina's, en dat Wietje, Watje en Wolletje was een heel spannend verhaal.

Nou weet je, als ik daar dus over praat, dan kan ik voelen, ook als ik er dus juist niet over praat, beter gezegd, dan kan ik voelen hoe ik me daar ervoer, en dus niet als kind, maar niet opgetild naar een niveau wie je eigenlijk niet bent.

Dus bezig zijn met allemaal dingen, wat gewoon een complete sta in de weg is, daar kan ik mijn bronkracht voelen. Die oase.

En ik weet dat hier mensen zijn die dat niet hebben meegemaakt in hun kindertijd, maar ik spreek ook niet als zijnde van dit moet je ook kennen, ik spreek alleen maar van dit is wat ik heb meegemaakt.

Ik heb ook allerlei vervelende dingen meegemaakt.

Maar dat brongevoel van dat je in die rust bent, dat je je kunt verbinden met een verhaal, dat het avontuur in jezelf opengaat, dat je er doorheen kunt gaan, dat je daarvan uit kunt denken, dat je daarvan uit kunt handelen, dat je daardoor juist dingen doet waar je werkelijk echt gelukkig van wordt, waarin ook reacties komen, dat is eigenlijk wat we hier op de aarde noemen een soort kinder**bewustzijn**.

Dat is een hele grote misvatting. Dat kinderbewustzijn, als we dat los kunnen trekken van kind en volwassen, is het bewustzijn van een kind, normaliter, als ik dat zou kunnen beschouwen, als dat normaliter zo zou kunnen zijn, is een kind, in deze wereld, wanneer er nog geen hormonale reacties zijn, en allerlei stoffen worden aangemaakt, is eigenlijk het bewustzijn van het wezen, wat op dat moment fysiek een kind is, dat bewustzijn, dat heeft een frequentie, wat zo zuiver is, wat zo puur is, en zo echt is, dat het de bron kan worden genoemd. En met alle, bij alle

beschavingen, en ook met de contacten die ik in mijn bestaan heb, die we overeind heb kunnen houden in deze werkelijkheid, kom ik dat altijd tegen. Dus hoe krachtig zou ik zijn, hoe mooi mijn kledij ook is, uit welke wereld en sectoren van de kosmos we dus ook komen, hoe mijn ogen ook kijken, bij alle wezens die de vrije wil voor zichzelf en van elk andere levensvorm eerbiedigt, is dat stuk aanwezig, dat stuk wat we hier dus als kind ervaren.

En daarom is het ook heel pittig voor de mensen die dat kind-stuk, kan pittig zijn, niet hebben kunnen ervaren om bepaalde redenen, is het ook pittig omdat je voelt dat ook in je fysieke bewustzijn ook iets niet zich heeft kunnen uitpakken. En voor die mensen wil ik zeggen van hartelijk welkom, want er is ruimte voor iedereen.

Wat is dan in God verblijven?

Want als we puur in de frequentie bekijken, dan is het echt nodig, dat zeg ik vaker, dat we de wapens in onszelf neerleggen, maar ook de wapens in de gedachten over elkaar, en dat we het boekje met elkaar van Wietje, Watje en Wolletje samen kunnen lezen. Dat we het samen kunnen voelen. Want niemand heeft het makkelijk in deze wereld, en iedereen kent ook de goede kracht en het geluk. Dat weten we. Iedereen kent dat. Ben ik nu op zoek naar een kind-stuk? Nee, helemaal niet, want ik ben niet op zoek naar iets. Het enige wat ik kan zeggen is dat jij hier bent, omdat je iets weet van jezelf, wat drastisch uit de achterkant van de boekenkast, naar de

voorkant moet worden gehaald. En het boek moet open. En vanuit die kracht, vanuit dat stuk, ga je dan aan het werk. En ik vind het zelf een hele bijzondere werkelijkheid hier, omdat er dus, wat ik al zei, zoveel mogelijkheden zijn.

Deze werkelijkheid die niet een statische realiteit is, maar juist bevoorraad wordt, alle mogelijke scenario's die zich hier kunnen openen, die niet voorbestemd zijn, behalve als de mensheid afwezig is, dan wordt het voor jou voorbestemd gemaakt, door de kosmische actie-reacties. Maar zodra het Koninkrijk wakker wordt, leiderschap, souplesse, kracht, aanwezigheid, puurheid, echtheid aanwezig is, zult je merken dat de werkelijkheid gaat reageren op jezelf.

Dus wat ik zo bijzonder vind in deze wereld, is dat er zoveel mogelijkheden zijn, en dat er een heleboel mogelijkheden zijn die totaal niet bij deze werkelijkheid horen, maar toch in kunnen springen.

Dus ook, we noemen dat hier oorlog in het groot, we denken dan vaak in situaties zoals bijvoorbeeld in Ukraine, maar oorlog is ook een negatieve gedachte hebben over iemand. Dat heeft een ander niet verdiend.

Dat kan er ook gewoon weg, dat is ook een wapen.

Ik vind het heel bijzonder om in een wereld met zoveel mogelijkheden te zijn, en dat we dan uiteindelijk bij elkaar zijn, en voor de mogelijkheden gaan, die passen bij jou.

Dus niet bij Martijn of bij een groepsdynamiek, maar bij jou, dus je gaat op zoek, voelend, in je eigen bron, en als daar wat uitkomt wat essentieel is, dus ook bijvoorbeeld bij je wereldbeeld, dan is er een reactie die hoort bij jouw bron **bewustzijn.**

Ik vind het ook heel mooi als we het mogen beseffen, dat we niet allemaal dezelfde koers hoeven te lopen. Dat houdt het allemaal precies echt en zuinig.

En dan komen er nog een hoop onderwerpen uit, heel veel verschillende onderwerpen komen uit, wat bijvoorbeeld in God verblijven is, en dat je dat ook zonder het woord kunt benoemen, hoe je dat zou kunnen zien.

Dus er is wel het een en ander nodig om, denk ik ook zo te zeggen, om elkaar ook te assisteren.

Jij assisteert mij in het hier aanwezig zijn, door je aandacht en je luisteren en jezelf tonen en in het veld te werken en te zijn, en jezelf overheid te zetten, daardoor kan ik ook makkelijker hier aanwezig zijn. Dat is dat je elkaar geeft. Echtheid. En zo'n dag als vandaag, waar we door stevige bewegingen, in eerlijkheid naar onszelf toe doorlopen, en dan komen we dus op allerlei onderwerpen uit, zoals wat ik net zeg van, wat is dan in God verblijven? Ben je daar bewust van? Dit zijn hele essentiële stukken. Hoe is de afgelopen tijd gegaan met jou?

In deze grote show, het is echt een off the road show, en ook echt serieus een off the road show. Je kunt zeggen, ik bemoei me daar niet mee, want het is negatief. Ik bemoei me alleen daar. Dat is mooi. Dat is goed.

Iedereen doet iets wat hij wil. Maar hoe ziet jouw bestaan er nu uit? Kun je het uit elkaar trekken?

Kun je uit elkaar trekken wat je van binnen voelt, dus de souplesse, wat je eigenlijk zelf ook vertelt waar het over zou moeten gaan, dus je aller diepste binnenkant, waar het echt over zou moeten gaan, kun je dat uit elkaar trekken, dus die kant uit, daar moet het over gaan voor mij. Dat is wat ik echt voel.

Daar ligt ook echt nog, laat ik zeggen, een emotionele fantasie op geestelijk niveau in. Een wereld die eruitziet op deze manier. Huppakee. En dan zie je de wereld zoals die voor jou zou moeten zijn. En dan de andere kant.

En dat is, dat is uit elkaar getrokken, dat is wat je feitelijk doet. Heel zwart-wit maken, te kijken wat je feitelijk doet. Dus als je dit kunt doen, dan staat het goddelijke deel in jezelf op, want god, de bron, is altijd eerlijk.

Altijd. Dus als ik iets onnozels doe, of iets gek, of iets stoms, dan ben ik mij daar gewoon van bewust.

Je gaat niet allerlei redenen zoeken waarom dat zo is, om het daarin aan te kleden, maar dan zie ik gewoon wat het is.

Dus deze twee verschillende velden, deze twee verschillende systemen, hebben calibratie nodig. Het ene stuk hier, dat is de bron, dat is niet zomaar iets, dat is het oorspronkelijke stuk van je bent.

Het andere stuk is waarmee je vertelt aan jezelf en aan de wereld, hoe je die bronkracht van jezelf ook representeert. En daar gaat het nog weleens.

Niet helemaal afgestemd met elkaar. En eigenlijk is dat, zwart-wit gesproken, het enige wat een mens heeft te doen. En dan kom je dus op allerlei mogelijke uitdagingen uit.

Maar als ik alles ga doen zoals ik van binnen voel, dan, dan, dan, ja, dan, ja, wat dan? Dus die twee zaken moeten uit elkaar gehaald worden, om goed te begrijpen wat er aan de hand is.

En eigenlijk zijn dat dus twee verschillende taalvelden. Veel mensen weten dat wel, maar ik moet het hier dan nog een keertje opnieuw uitspreken, dat we dat kunnen beseffen. Het hoeft niet via mijn woorden, je kan het op je eigen manier, maar opnieuw beseffen. Omdat in deze wereld hier, zitten we in een soort biologische identiteit, in de binnenkant van onszelf, de ware kern van jezelf. Dat is een bewustzijn, wat een koninkrijk, koninklijke trilling is van onsterfelijkheid. En daar binnenin ligt dus de waarheid verscholen.

Want dat is in jou aanwezig. Je zult de waarheid in deze wereld hier nooit ontdekken. Omdat de waarheid in deze wereld hier, grotere waarheid, hier nog niet is.

Hier zal steeds de waarheid zich tonen op een fysieke manier, waardoor jouw denken denkt dat je het spoor van de waarheid te pakken hebt. Mensen denken dat Martijn de waarheid spreekt, wordt geïnterpreteerd op een manier, die interpretatie is een biologisch, psychisch, mentaal iets. En gaan daar dus op reageren. En dan zit je eraan. Want je moet naar binnen toe bij jezelf, wat jij je erbij voelt, wat jouw diepere gevoelens en ook daarop gebaseerd gedachten mag zijn.

En ook je handelen. Dus je hebt je biologische identiteit, en je hebt je diepere voelen. En het diepere voelen, daar moet naar geluisterd worden, zodat de biologische identiteit, in dienst daarvan, het kan uitvoeren.

Dat is dus de verlichting. Dan wordt het koninkrijk actief in het fysieke deel, en keert een diepste echo, die echoot in het put van je hart, wat echt waar is, **waar je echt het gevoel in hebt waar je gelukkig van wordt, waar je echt bij voelt dat het levens, ja, jouw levensstap klopt, dat jouw biologische lichaam daarop kan reageren, en vanuit die biologische trilling kan handelen.**

En dat is een essentieel stuk om allerlei redenen. Als wij daar niet naar kijken, als we onszelf niet calibreren, in eerlijkheid, dan blijven we onszelf als het ware,

begeven tussen twee verschillende identiteiten. **Dus je eigen identiteit, wie je echt bent, vanbinnen, en een andere stuk, wie je niet bent.** En de afgelopen paar jaren, drie vier jaren waren, en zijn ook echt jaren waarin, juist door de gebeurtenis op aarde, zo is het dan anders gepresenteerd althans, de nodige herpakkings-jaren zijn. Wat ik dus heb gezien is dat veel mensen, en dat is niet omdat ik het toets ofzo, dat is gewoon wat ik deel daarvan, **ik heb gezien dat een flink aantal mensen zo in één klap zich bewust worden van dat eigenlijk niets is wat het lijkt, met andere woorden en dit wordt gezegd, maar de waarheid is dat.**

Daar zijn mensen van doordrongen geraakt. Die mensen kunnen ten prooi vallen aan allerlei complottheorieën, die daar heel erg goed op gedijen.

Waardoor dat stuk wat je ontdekt hebt, wat waar is, dat een heleboel dingen niet kloppen, dat dat vervolgens op alles ineens geldt.

Dat er helemaal niets meer waar is. Niets. Dat kan dus ook gebeuren.

Maar ik heb ook door de afgelopen jaren gezien dat er mensen zijn, die het oorspronkelijke deel van zichzelf, juist weer helemaal wat aan de kant hebben gezet, ik zeg niet dat het waar is, dit is gewoon wat ik zo vertaal, aan de kant hebben gezet en weer met wegen bezig zijn gegaan, die ook goed zijn, maar met name al duizenden en vele duizenden jaren bestaan en tot nu toe hebben geleid tot grote conflicten.

Zoals ik het zie, en dat is ook zoals wij het zien zoals waar we vandaan komen, is dat als de waarheid wordt gesproken, **en dat heeft te maken ook met een**

toonsetting van bewustzijn waarin, en dat is de slagvaardigheid van soepel bewustzijn van mensen met elkaar, als de waarheid wordt gesproken in jezelf, dus weer vertaalt er komen mensen bij elkaar, of die stellen zich met hun bewustzijn open voor elkaar.

En die mensen zijn allemaal heel eerlijk en zuiver. **Als die trilling, dus die zuiverheid is waarheid, als die wordt gesproken, spreken is frequentietrilling, dan wordt dat gemanifesteerd in vrede.**

Heel zwart-wit, dat is hoe functioneert als iedereen eerlijk is. Dus uit frequentie ontstaat uiteindelijk materie.

En materie zijn al klaargelegde scenario's in taaltekens die zich manifesteren kunnen maken als de wezens die erin leven ook hun **frequentie** die ze werkelijk zijn ook op zichzelf uitlijnen. Je weet het, als je dingen doet die je eigenlijk niet wilt, of je bent iets aan het doen waar je je niet goed bij voelt, of je blijft het verlangen hebben wat je niet uitrolt, je leeft niet in de vrede en rust zoals je het zou moeten doen, je weet dat je non-stop allemaal uitdagingen om je heen hebt.

Problemen of vervelende dingen. Het wordt manifest wat je in het lichtveld binnen jezelf, in je oorspronkelijke deel. Wordt gevoeld, wordt geweten.

Als daar niet naar wordt geluisterd, als dat niet in het lichaam komt, dan merk je direct dat de hele informatie om je heen reageert op het ontkennen van de waarheid.

Van het hart, van je intelligentie van binnenuit, je liefde, je echtheid. En dan wil niet zeggen dat als je liefde leeft dat je dan heel zacht, aardig achterover hangt. Liefde is een slagkracht, een slagvaardigheidskracht. En dat is heel erg belangrijk en waardevol om te beseffen van, ja, calibratie, mooi woord, boeken kan ik lezen, ook mooi, maar dat calibreren kan Martijn toch niet voor me doen?

En dat is best wel jammer. Even met een glimlach gezegd. Voor de mensen die dat leuk vinden om die glimlach te zien en de mensen niet, die kijken dan maar niet, want ik heb het toch gedaan, want die glimlach is oprecht. Want ik kan jouw werk niet doen.

En noch kun jij mijn werk doen, dat kan niet. Maar we kunnen wel allemaal ons eigen werk doen. En als we onszelf versterken, en we zijn volwassen energieën met de kinderkracht in de bron, eerlijkheid, zuiverheid, dan ontstaan er trillingen taalvelden waardoor het manifest wordt.

En ik zie dus het Oekraïne en dat soort grote resultaten van een discrepantie in het **bewustzijn** van de mensen, en dat is ook waarom de mensen dus allemaal met propaganda bestookt worden, zodat iedereen wel iets gelooft van hoe het in elkaar zit, dus iedereen heeft een soort positie, neemt een positie in, die posities zijn nog steeds onzuiver.

Dus ik zie dat soort situaties in het Oekraïne als een grote opdracht, dat kun je zien als een soort graadmeter, als je daar echt in wakker gaat worden, om terug te zien hoe groot het koninkrijk in jezelf is.

En ik trek hem dus in één keer helemaal naar een stuk toe, dat je als mens van de aarde en biologisch als lichaam kunt denken, hé, wat betekent dit nu? Nou, dit is dus waar ik over gaat.

Welkom hier op aarde, in een wereld waar je mogelijkheden zich afspelen, recht voor je neus, die je tonen waar het licht van jezelf, als je eigen bewustzijn, niet wordt geleefd.

De slagkracht en de souplesse die de mensheid in zich heeft. Van origine is er een van vredeshandhavers en herstellers.

Daarvoor moeten wij onszelf ook gewoon goed bewust worden, dat die twee delen door elkaar heen, en dat mag allemaal gewoon zo zijn, iedereen mag zijn leven leven zoals hij of zij wil, maar die twee velden door elkaar heen kunnen niet de materiegolven naar de voorkant halen in lijn met wat je van binnen bent.

En daarom moeten wij goed kijken wat er in de wereld gebeurt, en ons er juist toe verhouden. Maar hoe kun je ooit vrede stichten buiten jezelf, als de oorlog in jezelf woekert?

En ik heb de afgelopen jaren, dertig jaar, met veel mensen gesproken, en het stuk biologische deel van die mensen, gesproken dat mensen denken, uit spirituele boeken, dat als ze in het licht verkeer in zichzelf en hun liefde zijn, dat ze dus denken dat ze licht en liefde ook zijn.

En ik kijk naar de mensen en ik zie, het is dus niet mijn beoordeling, ik kijk naar de mensen en ik zie, je doet iets anders. Je leeft iets anders. En hier komt dus nooit een einde aan in deze wereld hier, want hoe bewuster je wordt, en hoe meer je jezelf calibreert, hoe meer ook de niet gecalibreerde deeltjes ook zichtbaar worden. En ze zitten achter elkaar geschakeld. Achter elkaar, en in details, maar ook in grote stukken.

En wat ik dus heb gezien, is dat mensen, vooral de gedachten in het lichaam, lijkt wel een soort van veiligheidsbeweging, ik wil wel helemaal in mezelf studeren, maar eigenlijk moet een ander het ook niet zien.

Ik loop wel alles door in mezelf, ik lees en voel en doe, maar gelukkig is dat aan de binnenkant, dat maakt het stuk makkelijker.

Dus ik hoef het niet aan de buitenkant te tonen. Als je daarover gaat praten, word je als een religieuze fanate weggezet. Maar wat ik zie, is dat mensen wel dat doen.

Hoe zie je het bijvoorbeeld, en ik noem het allemaal op, niet omdat ik dat vind, maar om een soort van bewustzijn herkenning, sessie, in trilling, want wij zijn aan het vibreren, wij zijn trilling/ frequentie, dus die frequentie zal dichtstaande stukken van ons lichaam open kunnen gaan.

Als iemand iets doet wat je niet aanstaat, wat dan? Wat is het vervolgtraject?

Dus waarheid, dan kun je zeggen, hangt ervan af hoe ik me op dat moment voel. Klopt.

Maar wat maakt het nou uit of iemand doet wat je niet leuk vindt? En toch heeft het invloed. Het idee dat andere mensen over jou spreken, het idee dat andere mensen jou raar vinden of vervelend vinden, of dat je het niet snapt of dat andere mensen...

Weet ik wat.

Wat is dat voor een beweging?

Hoe ga je daarheen?

Dit is Calibratie 1.

Want dit is een wereld waarin je non-stop reactief gedraagt op basis van de buitenkant.

Constant.

Weet jij wel Martijn wat die en die persoon over jou zegt?

Nee hè? Nou, als je dat wist dan. Dat weet ik niet.

Wil je het ook weten?

Word ik daar gelukkiger van?

Nu word ik nerveus, ik wil het weten. Zou het erg zijn? Zou het ernstig zijn?

Wat is die beweging naar buiten en naar binnen? Wat is dat? Waar ga je op calibreren?

Waar ga je op afstemmen? Waarom moeten we meedoen aan dat spel? Ik heb wel eens een keer in een team gewerkt, in 2013.

Met een hele leuke teamleider en iedereen vreesde voor die teamleider.

Want die man had zo'n autoriteit.

En hij was in dat bedrijf van die, ik weet niet hoe je dat noemt, maar het zijn gewoon van die coaching banken, die staan tegenover elkaar.

En als de teamleider jou roept, dan (..?) die bank. En dan staan die banken, die zijn dan ook nog met schild, dus die zijn hoog gebouwd, met dakjes.

Als je dus daar zit, komt er alleen van de zijkant wat licht binnen. Maar je hebt dus met je teamleider te maken.

En die man deed zijn werk gewoon fantastisch. Omdat iedereen hem vreesde. En toen zeiden ze tegen mij van nou, jij bent vandaag of morgen ook wel aan de beurt. Ook om bij hem te komen.

Ik zei, hoe weet je dat?

Ik zie dat hij heel vaak naar je kijkt.

Dus dat is het veld, hè?

Hij probeert jou al op een ander punt te calibreren.

Ik zei, moet jij eens opletten wat er gaat gebeuren.

Nou, ik was op een callcenter, dus al die oortjes af, en die mensen kijken, en iemand anders ging roepen; 'denk om de afhandel tijd', van het gesprek.

Ik loop naar die teamleider toe. Ik zeg, dag, Roderick, heet die. Ik zeg, dag Roderick. Vind jij het nodig om met mij een coaching gesprek te voeren?

Nee, helemaal niet. Ga aan het werk. In één keer erdoorheen, Boem.

Wie is die ander in het veld op mijn beeldscherm om mij te calibreren in angst? Als hij dat zou willen, met mij zo'n gesprek voeren, dan kan ik tegen hem zeggen, nou, dat komt me nu niet uit, doe vanmiddag maar.

Als ik dat zo voel. Dit is wat ik net zei in het begin, van als je je bewust wordt wat kracht en souplesse is, dan wil de omgeving dan ook heel heftig op reageren.

Ik ben de enige geweest van het hele bedrijf, er werkte 1100 mensen, die nooit een coaching gesprek heeft gehad. En toen ik wegging, toen zei hij tegen mij, weet je al waarom ik jou nooit heb gecoacht?

Ik zeg, ja, dat weet ik. Hij zei, nou, daarom dus. En het was niet een spelletje van de mind, het is onbevreesd zijn. Waar moet jij in jouw leven nou op weggeduwd worden? Zeg nou eens heel eerlijk.

Waaruit? Uit wat? Je bent het toch al? Je kunt geduwd worden in een afschuwelijke situatie, dat je onder een brug terecht komt en geen huis hebt, geen eten en alles hebt.

Maar dat is een scenario, dat is helemaal niet geldig. En dus wat gebeurt er? Wat is calibratie?

Wat is het calibreren, het afstemmen op jezelf?

Als we kijken naar wat **bewustzijn** echt is, en wat God is, de **frequentie** waarin al het leven met elkaar communiceert, waarin alle scenario's stromen.

Wij zijn nu op dit moment, ik noem bewuste de woorden God, niet uit het dogma, uit de mystieke hoek, de religieuze hoek, maar uit de kosmische diepte. Tussen ons in stroomt god. Er is non-stop overal energie. Tussen ons in. Dat zien wij niet. Maar toch is het zo. Wat ik voel, wie ik ben, kan alleen bij jou komen door mijn frequentie, mijn goddelijke frequentie, het afstemmen op mijn bron, kan alleen bij jou komen als ik daar ook kan komen. En mijn frequentie kan daar alleen komen als ik in lijn leef met de kracht van het leven. Dus eerlijk, zuiver. Dan gaat de frequentie door god heen en omringt ons. Dat kun je je heel bewust worden. Zonder dogma.

Je kunt je heel bewust worden dat je in dit moment verkeerd in een allesomvattend, totaal verbindend frequentieveld, dat energie, materie is energie, door elkaar heen stroomt, dat we constant met elkaar in verbindend zijn. Met alle scenario's die je in je draagt ben ik verbonden. Behalve als jij het scenario stopt, dan ben ik er ook niet meer mee verbonden. Als jij negatief denkt, bijvoorbeeld over mij, op het moment dat je dat kunt stoppen van jezelf, ben ik niet meer verbonden met die negatieve energie, omdat die ook in meer stroomt. Dus wie doe je daar plezier mee? Jezelf, degene die het frequentieveld ontvangt, maar ook de godskracht zelf, waarin het doorheen stroomt. En zo zijn er allemaal verschillende verdiepingen en primaire resonantievelden, waar ik verschillende goddelijke essenties.

Deze wereld hier is een trillingsveld waarin het goddelijke frequentieveld door de wezens die erin leven, eigenlijk weinig wordt gebruikt.

Alleen volgens boeken en gedachtes, waarbij mensen denken dat ze daarbij voelen, maar wie ze werkelijk zelf zijn in dat moment, wordt bijna niet ervaren.

Dus calibratie is niet alleen iets van jezelf, maar calibratie is ook iets planetair. Calibratie is ook je afstemmen op jezelf samen met andere mensen. Het is een slagkracht die de mensheid heeft en kan zo in één keer, zo non, in elk moment, als er zoiets wat er is, stopzetten.

Oorlogen zijn precies hetzelfde als negatieve gedachten. Een bestaande oorlog buiten jezelf is hetzelfde als dat een andere negatieve gedachte heeft over jou. **En zo worden we steeds meer bewust dat alles interactie is van energie. Dat gedachten energie zijn. We worden ons bewust dat er verschillende energiekanaalen zijn. Het denken uit het systeem of het denken vanuit je innerlijke gevoel binnenin.** Dus de vraag is wat calibreren dan is. Jij bent hier vandaag gekomen om jouw reden. Die weet ik niet en die hoef ik ook niet te weten. Maar ik kan ergens wel voelen en ook weten dat het te maken heeft met een grotere opdracht die nog voorbij onze persoonlijkheid ligt om iets in deze wereld, een soort gelijk als deze werelden, te komen brengen.

Visitaties die worden gebracht aan werelden waarin dat element, dus de waarheid spreken, dus ook echt in een scenario waar ik misschien helemaal niet uitkom, niet meegaan praten met dat scenario, **maar de waarheid van jezelf laten zien, om die trilling, het frequentie genererende scheppende bewustzijn, de bron die je zelf, om die daar naartoe te brengen en hem daar ook uit te zaaien. En dan breng je dus de boodschap van Christus.**

En die boodschap van Christus, zoals we dat hier op de aarde noemen, is een boodschap van frequentie, van vrijheid, waarin ieder wezen zich kan ontplooiën op de manier zoals ieder wezen dat voor zichzelf ervaart, wat nodig is. Ook als dat in jouw timing, besproken zo, hé, klopt niet, in dit moment zou jij eigenlijk dat moeten doen, ben jij er bewust van?

Nee, dat **bewustzijn** komt bij die persoon in het eigen moment. En hoe schoner de energie is, hoe krachtiger Christus opstaat vanuit het **bewustzijn** binnenin jezelf, dat je formidabele ruimte geeft, vriendschappelijk, en krachtig en soepel aanwezig bent met je **bewustzijn**, hoe directer de ander ook tot die bron in zichzelf kan komen in het eigen moment.

Dus we spreken eigenlijk over een heel ander taal. Een taal die dus wel gesproken moet worden met woorden, omdat we het hier verhuizen met woorden, maar de taal ligt hier. Jij bent die taal-creator. Jij bent dat bewustzijnsfrequentieveld. Je zit hier niet om persoonlijke belangen, maar zolang je in het lichaam zit in deze wereld, spelen een hoop persoonlijke belangen mee.

En die hoop persoonlijke belangen die mogen best aanwezig zijn en ook geleefd worden, zolang het je eigen bronkracht daar binnenin, maar niet afschildt, en uitzet, dat het niet meer gevoeld wordt. Op het moment dat de bronkracht niet meer gevoeld wordt, is de, ouderwets woord, bezieling voorbij.

Dat is technisch gezien hoe dat daarna wordt gecreëerd. Dan ben je louter een biologische entiteit die liefde kan voelen vanuit het systeem, waarheid kan spreken vanuit het systeem, geloven kan vanuit het systeem, bevrijding kan vanuit het systeem, goedheid kan brengen vanuit het systeem, maar de bezieling is afwezig. Omdat er niet vanuit het hart de aandacht wordt opgetrokken.

En als we daar terechtkomen, en die tijd is nu, dan trek je iemand bewijs van spreken naar je toe en zeg je, kom jij maar lekker in mijn armen. Kom maar, wat heb jij allemaal mee hebt gemaakt. Heb je wel eens echt lekker uit mogen huilen? Zijn jouw hersenen echt wel eens helemaal lekker leeggelopen van al die dingen die er door je heen gezet zijn? Kom maar eens even bij mij, als je dat wilt. Dit is nou zo uitgebeeld, want zo doe je dat niet, want dan dring je het op, maar dit is even de uitbeelding. Dat het gebaseerd is, deze beweging, heb je liefde voor het leven.

Daarom zeg ik ook altijd, ik ben verliefd op het leven. Je voelt zoveel liefde bij het leven, zoveel moois, en het is helemaal niet erg wat er allemaal gebeurt. Daar hoef je niet op mis-afgestemd te worden. Als je ziet wat er gebeurt, dan kun je gewoon in je eigen vibratie blijven.

En dan heb je geen boek voor nodig, alleen maar jezelf. Zuiver jezelf. En het moment waar zo hard om gevochten is in een wereld ook zoals deze wereld, is om de mens in de onbezielde status te laten verkeren.

Om mensen massa's te laten denken dat ze gecalibreerd zijn, dat ze denken dat ze één zijn met de bron, omdat ze begrip hebben, kunnen genereren wat de bron en God is, en dat kunnen implementeren in hun persoonlijke leven, en tegen andere mensen kunnen zeggen, ik leef in eenheid en liefde. En die andere mensen zagen er in één klap overheen wat die zien het, dat is gewoon niet zo. En op dat moment breekt de oorlog uit, want de ander doorziet dat het niet zo is, en het antwoord van de oorlog komt voort uit aanval op jezelf, omdat je de waarheid niet spreekt over de diepste kern die jij hierin bent. En als we nou helemaal geen richting zouden weten van wat we in deze wereld zouden moeten doen, met andere woorden, als er nou helemaal geen missie zijn, ze zijn er vast, maar we weten niet wat, als we dat gewoon helemaal weg kunnen laten, weg, dan is het toch puur dat als je elkaar kunt vasthouden, dat je elkaar kunt, ik gebruik het woord wel,

elkaar kunt helpen in het moment om jezelf te ervaren, dan is dat toch de grootste stap die we én aan onszelf, én aan de mensheid op zich, maar ook aan de frequentie, de aarde, aan al het leven, de dieren en nieuwe generaties die nog gaan komen, de scenario's die er allemaal op stapel liggen, dat we kunnen geven. Ja, dat is de eerste calibratie. En als we die overslaan, als we ons daar niet bewust van zijn, hoe krachtig en kwetsbaar we allemaal zijn binnen onszelf, dan wordt het gewoon een dag van veel kennis en veel oefenen, en oppompen, maar voordat het water in de emmer zit, is het al verdampt. Dus kom maar in je eigen godskracht. Dat is, als er een opdracht ligt, dat is de opdracht. Dat je jezelf naar voren haalt.

En ook dat is de grootste opdracht, en ook vaak de moeilijkste opdracht, want een deel ervan voelen, dat is het fragment, waar ik het vaak over heb, het fragment van jezelf, maar dat fragment van jezelf verder kunnen openen, en dan vraag het de uiterste precisie van eerlijkheid, waarin je precies zit, want je komt alle dichtgetrokken stukken en ook leugens tegen van de mind, dan kun je het zien.

En weet je, er is niks mis mee op een gegeven moment te zeggen van ik hou er mee op. Ik stop er mee met het hele systeem waarin ik zit. Er is niks mis mee. Ik promoot dat niet, maar alles kan.

Dus je kunt doorgaan in het systeem, maar je kunt ook voelen, ik stop er mee. Ik bel die op, ik kom niet meer, doe En je belt het bedrijf op waar je werkt en je zegt, dankjewel, dankjewel, maar gisteren was mijn laatste werkdag. Doeg. Klik. Het gaat om die binnenkant, hè.

Ik zeg niet dat je het zo moet doen, maar dit zijn de uitbeeldingen, dat je het zelf kunt open skippen. En dat je ook kunt voelen, alles draait, alle mogelijkheden en scenario's draaien op de mogelijkheden die jij jezelf toestaat om te gaan beseffen, in je gevoel. En dat je dan op zo'n moment dat je deze twee dingen hebt gedaan, dat je kunt voelen van wat brengt dat mij. Wat gebeurt er? Ik heb dat een paar dagen geleden ook gedaan, dat ik iets vrij groots eigenlijk heb ontkoppeld.

En ogenblikkelijk barst ik van vreugde. Maar niet dat ik dan stond te jubelen en te juichen en te zingen, maar alle scenario's die daaraan vastzitten, denk er goed om

hè. Alle scenario's, dat is een constante beweging van kosmische en aardse scenario's, de scenario's die eraan vastzaten, die waren in één tel, door één beslissing, waren die allemaal weg. Boem.

En ik voelde het, hè. De oase om mij heen, **mijn frequentieveld**, werd in één keer, er kwam zoveel ruimte in, terwijl het een heel mooi project, een heel mooi groot iets is, kwam er zoveel ruimte en ik voelde het in mijn hart. Ik zei tegen W., ik voelde door mijn borstbeen heen gaan, en de ribben die aan mijn borstbeen vastzitten, die voelde ik helemaal tintelen. Zoveel ruimte kwam er uit iets anders van naar mij toe, in mezelf, omdat ik zei van, dit niet. En soms moet je dus mooie dingen niet doen, omdat het je calibratie probeert te omschrijven. En ik doe het niet. Ik blijf in mijn calibratie staan.

Al word ik 8000 jaar op deze manier, en sta ik 8000 jaar lang dit met jou en vele andere mensen door te nemen, dan is dat mijn calibratie. Zo zal het niet zijn. Dus jij ook, het ware koninkrijk in jezelf.

Wat is precies op dit moment wat je eigenlijk voelt?

Wat is de diepere reden waarom je hier bent?

Ook deze dag. Specifiek juist deze dag. Wat ben je aan het doen? Waar liggen je aandachtspunten? Waar liggen je gevoelens? Waar ben je mee bezig? Ben je op dit moment je bewust dat je in een nieuwe fase zit?

Of ben jij je juist bewust dat een nieuwe fase vooral bestaat uit het handhaven van het verleden? De kroon van de mens, die zij draagt, is het gedachte informatieveld gedragen en voortgekomen uit het hart.

Is er wel een toekomst voor jou? Vanuit een bezieling? Heb je daar wel echt voor gekozen? Is jouw **bewustzijn** daar wel eens naar toe gegaan? Wat er in jou zit, hè? Niet wat ik vertel.

Want mijn woorden hebben geen gewicht. En kunnen ook niet meegewogen worden in de beslissingen die jij maakt. Je moet je lichaam gaan begrijpen door het te doorzien.

Wat het lichaam heel vaak probeert te doen, en dit zijn stukken van inzicht die echt bij die stevige beweging horen, die we ook oefeningen of bekrachtigingen noemen.

Het zijn besef momenten, vaak zijn die nog vele malen relevanter dan een oefening. Is dat als ik bijvoorbeeld aan jouw vraag, waar zit je nu in? Heb je de kroon op en ga je naar een nieuwe realiteit?

Of draag je in het moment nog steeds het verleden als startpunt van waar je naartoe wilt? Op het moment dat ik dat zeg, zou je kunnen gaan kijken naar je eigen leven. En wat het lichaam dan doet, is echt fenomenaal.

Het lichaam laat data in, van waar je dus inderdaad mee bezig bent of waar je je in bevindt. Alsof er niets anders is. Als je een fysieke verstoring hebt, gaat je lichaam, mind, direct vaak daar naartoe.

Dit is mijn situatie. Als een project waar je aan hebt werkt, tot einde is gekomen, dan, nou ja, dat project, ja. Dan, echt, het lichaam is fenomenaal. Ik ga dan dat denken. Je moet het zien.

Wat is er afgelopen jaar allemaal gebeurd? Wat ben ik aan het neerzetten in mijn leven? Ogenblikkelijk moet je het geheugen module. Het is echt fenomenaal geprogrammeerd. Maar wat is het nu eigenlijk echt? Wat is het echt?

Ik was drie dagen geleden aan een ander planeet, gewoon fysiek. Er waren mensen, ik noem ze, ik noem het Indiaanse mensen, uit India. Zo die kleding. Hetzelfde lengte als de mens van de aarde. Mooie kleuren aan.

Ik kwam daar op een, ja, een soort van een parkeerplaats noem ik het maar. Daar stapte ik uit. En ik kwam in een Arabische omgeving. Dus een beetje Midden-Oosten gebied. Heel warm, hele mooie gele woestijn.

En er waren mensen om me heen. Ik liep uit het voertuig, die liep over het platform. Er was een man, heel kort, heel mooi kort geschoren, zwarte baard. En bruine ogen met blauw erin. En een tulband had hij op.

Gewoon een tulband. En hij had sandalen aan. Ik heb het ook aan W. verteld. Hij had sandalen aan, met ook gewoon, zoals een slipper. Met een dingetje tussen de benen. Heel wijze man.

Mensen waren heel wijze. Maar als ik zeg wijs, dan bedoel ik zuiver. Dus wat je daar als eerste voelt, waar mensen echt in God leven in zichzelf, is een volledige afwezigheid van de bemoeienissen en projecties.

Wat een onmiddellijke ruimte creëert om er te zijn. Er was geen bedreiging in de atmosfeer. Er was geen bezorgdheid. En ik keek het waren allemaal hele grote bergen, rotsachtige bergen. Maar allemaal van zand.

En er liep een hele grote brug doorheen. En die brug was echt heel erg oud. En het was net zoals bij kerken en kathedralen. Heb ik het niet over die demonische wezens in dit geval. Dat zie je bij de kerken en kathedralen vaak.

Maar het zijn allemaal afbeeldingen, figuren. Een soort van mandala's waren er allemaal ingemaakt. Meters groot, tegen de zijkant van de portalen van die brug. En dan keek ik naar, ik vertelde je dus dat dat al miljoenen jarenlang daar is. En dat de wind het niet erodeert. De wind gaat daar niet langs. Het houdt dat intact. Dus het klimaat is daar zo intelligent en verbonden met dat wat er gevoeld wordt en wat er daar geweten wordt wat waardevol is en wat iets betekent. En we liepen samen naar een ander platform toe.

En daar stonden aan de zijkant allemaal een soort van auto's. Maar dan zonder wielen. Het waren aluminium platen. Aluminium platen, ongeveer zo dik. En die zweefden een beetje boven de grond.

Zolang boven de grond. Met een paar heel simpele, maar heel moderne stoeltjes erop. En een paneeltje zonder stuur. En dan keek ik naar het en vond ik het heel leuk. En dan liepen we zo langs.

En toen kwamen we uiteindelijk bij, we waren op doorreis naar een ander planeet die daar vlakbij gebouwd is. En toen kwamen wij in een ruimte terecht. Die was een soort vertrekhaal. In het klein.

En daar kwamen we binnen. En we stonden met elkaar in die vertrekhaal. En het sloot zich om ons heen dicht. Dus dat was een hele transparante energie. Heel rustig. En ik voelde dus de hitte van die omgeving.

Het was daar gewoon warm. Maar prettig warm. Echt lekker warm. Tenminste, ik vind dat prettig. Ik denk niet dat iedereen dat vindt maar ik vond dat heel prettig warm. En ik rookte ook de zand geur. Dus de geur van die natuur.

En we stonden dus met elkaar erin. Er waren een paar andere mensen. Mannen en vrouwen. Wij zouden naar een bijeenkomsten gaan.

En op een gegeven moment ging, zo voelde het, het ging heel gelijkmatig ging het omhoog. Net als een lift. Maar dat zat het nergens aan vast. Bij een lift voel je dat je omhooggetrokken wordt. Maar dit was een zwevend.

Het was eigenlijk niet in contact met de materie ging het omhoog. En terwijl we dus omhooggingen. Zag je ook door de muren heen. Zag je dus de planeet naar beneden gaan. En dat voelde heel prettig.

Het voelde als een soort reizen door een bibliotheek. Alle gevoelens van die wereld. Die werden heel snel naar binnen gehaald. En aan de binnenkant van die, zo'n capsule-achtige grote capsule-kamer.

Aan de binnenkant verschijnen ook beelden van die wereld. Waar wedus doorheen reisden. En dat duurde misschien 20-30 seconden. En toen voelde ik ineens dat gevoel van omhoog gaan. Voelde het naar beneden gaan. Ploep Ploep.

En toen waren we in die andere wereld. In die andere planeet. En de muren om ons heen werden transparant. Net als een soort mist. Maar dat is wel echt materie. Dus het is niet een spiritueel iets. Dat is gewoon materie. Dat was weg.

En ogenblikkelijk terwijl we dus daar kwamen zag ik dat het een heel bebost tropisch gebied was. Het was totaal iets anders dan die wereld waar we daarvoor waren.

Het eerste wat mij gelijk overkwam als het waar was een sensatie van geuren van de natuur. De indringendheid van als je bijvoorbeeld in een dierentuin hier bent. Ik ben ook een keer in Blijdorp geweest. En ik ben in zo'n vlindertuin.

Dus het kan heel drukke en geurende zijn van de wortels. Die in de grond zitten. Die geuren rook ik acuut. Het was een groot gebergte om ons heen. Heel veel planten. En echt heel tropisch. Ik hoorde overal waterstromen.

En vogelgeluiden die ik hier nog nooit heb gehoord. We liepen over een brug heen. Ook daaronder was water. We liepen daar met elkaar overheen. En we gingen naar een gebouw. Een groot, oude gebouw.

Dat een beetje in het kom van een berg was gebouwd. Dat was echt een bushbush. Heel groot. En daar binnenin kwamen we met elkaar aan.

En het was zo hartelijk. Daar waren echt onze familieleden. Ik bedoel niet dat dat jouw familieleden zijn.

Maar in bewustzijn. Er werd eten gemaakt. Er waren mensen muziek aan het maken. Er was een hele mooie grote ruimte. Net als een supergrote lounge. Het was heel hartelijk allemaal daar.

En uiteindelijk kwam ik dan bij een soort paal. Een soort paal waar ik dan zou gaan spreken. Net als wat je hier op de aarde ziet, zo'n dingen als een lessenaar. Maar dat was dan iets anders. En daar stond ik zo bij.

En toen kwam er een persoon naar mij toe. Ik zou zeggen voor ons begrippen een jongeman. Hij kwam naar me toe en vroeg van zo, Martijn. Waar ga jij het over hebben? En toen moest ik zo ontzettend lachen.

Omdat er gezegd werd zo van dit is een interpretatie he. Maar het gevoel erachter was wij zien alles wat jullie doen.

Wij weten alles. Alles weten we. Alles is bekend. Alles wat in dat vibratieveld wat we aarde noemen gebeurt. Mooie en niet mooie dingen. Alles is bekend. Dus waar wil je het over hebben?

Dus hou maar op met communiceren. En het voelde heel goed. Het voelde heel goed. Bij die mensen heb ik wel gesproken.

Ik heb gesproken over hoe het is om op deze aarde in zo'n situatie te leven dat je eigenlijk maar een heel klein deel van je echte essentie als mens hier op de aarde bijna altijd alleen maar terug kunt ervaren via dingen van de derde dimensie. Nou dat was een onderwerp. Dat het heeft vijf uur geduurd. Mensen waren tot aan tranen toe geroerd zonder dat ik het heb benoemd om de eenzaamheid te ervaren.

Om in een wereld te leven waarin je, jullie vroegen mij dus jullie doen heel veel dingen die nodig zijn om jezelf te voelen die niet leuk zijn. Ik zeg nee bij ons is het eigenlijk zo dat we de juiste dingen doen.

We doen dus de dingen in deze aarde omdat we ons daar juist goed bij voelen. En bij dat moment, in dat moment voelen we eigenlijk de kern van onszelf. Daarvoor voelen we ons gelukkig.

Daarvoor voelen we een deeltje van thuis. Een glimp. Ja dus dan doe je eigenlijk iets wat je niet wilt. Ik bleef dus dat woord zo herhalen. Wij doen het juist via die leer via dat stuk wat jij doet.

Daar kun je dus een deel van de bron van jezelf ervaren.

Op dat stuk stemmen we onszelf af. Daar gaan we naartoe. Ja, en dan? Waren echt grote vragen over. En dan, wat ga je daar dan mee doen? Ik probeer juist te vertellen dat je daar niets mee moet doen.

En het is heel volwassen maar er zit een energie achter dat voor deze wereld een soort kinderreactie is. Maar het zit in het volwassen gedrag verpakt. Dus je voelt dat er geen grenzen zijn.

Je wordt gewoon zo erheen gekliefd met het gevoel van wat dan, wat dan, wat ga je dan doen? Toen zei ik, maar jullie hebben toch alles gezien?

Ik zei, dat is wat we ermee doen. En toen sloeg die in. Toen gebeurde daar iets. In dat gebied waar ik was, ik noem het Jurassic Park dat brak onweer uit. Kijk, ik krijg helemaal kippenvel van.

Het was zo intens want dat is precies wat hier is. De vraag is of je dat wat je van binnen bent en ook voelt of je dat ook werkelijk echt leeft en betekent angstloos. Eigenlijk voelde ik mezelf een versturende factor daar.

Dat was ik niet, want zo werd ik ook helemaal niet gezien en gevoeld. Maar ik voelde dat zelf zo.

Ik voelde het, dat ik met een soort, dat ik uit een wereld kom waar dit lichaam dus in leeft met dit lichaam was ik daar ook, dat ik met dit lichaam in hun wereld ben.

En in deze codes hier zitten ook de master key in. In elk lichaam zit een master key, een mastercode, die dus de hoofd, in de computertaal noemen ze dat de kernel. Zo schrijf ik dat, de kernel. Dat is het centrum van het besturingssysteem, waar alles op draait, de hoofdtaal. Dus ik kwam eigenlijk met de hoofdtaal van een verstoring via het fysieke systeem in hun wereld. **En ze waren compleet helemaal gechoqueerd, over, er zit een boodschap achter waarom ik dit dus vertel.**

Ze raakten, het is niet shock, shock, het is niet shock, want daar heb je geen, nee, ze raakten, doordat ik zo recht antwoorden van wat we ermee doen, dat is wat jullie hebben gezien. Doordat dat de waarheid wordt gesproken.

En dat niet iets anders van werd gemaakt. Dus ik deed het met mijn **bewustzijn** gewoon, boem. Ik leg eigenlijk het boek neer. En ik zeg eigenlijk, dit is wat het is. Dit is het. Daar werd God in geboren.

Omdat het, en het ligt er niet aan mij, want ik ben überhaupt niet diegene die het doet. Want ik ben alleen maar een representant. En tegelijkertijd ben ik dus een representant, niet alleen maar. Maar ik ben het, net als jij.

Legde ik dat boek daar neer en zei ik gewoon van, dit is gewoon wat er aan de hand is.

En de leugens, die kunnen in mijn bewustzijn niet zijn. En toen deed ik daarop een appel. Op dat moment kwam ogenblikkelijk de hele natuur in beweging. Het heeft daar gewaaid, het onweerde.

Zoals ik het hier op de aarde nog nooit, ik heb heel grote onweerbuien gehoord. Het kwam achter het klimaat vandaag. Zo groot was het.

Omdat er via de vriendschappen van ook andere beschavingen, en door het vaststellen van hoe het zit, dus over jezelf zeggen wat je leeft, en niet een voornemen hebben om het te doen, en al dat soort matrixprogramma's, het voornemen hebben om het te doen, het is er of het is er niet. Daardoor ontstond er een koppeling, bij hen naar deze wereld toe, zoals ze de wereld nog nooit hebben kunnen zien.

En dat heeft dus met eerlijkheid te maken. Ik had daar ook kunnen zeggen, we maken er het beste van, we doen ons best. We geven elkaar liefde en zorgzaamheid. Maar kijk, ik kom hier heel bewust, zo eerst ben ik hier gekomen, niet vandaan. Niemand. Maar ik kan er niet omheen om te zien dat wij dingen aan het doen zijn... waar het niet om gaat. En als ik tegen iemand zeg van we hebben mooi samengewerkt, hartstikke fijn en fijn dat jij weer in het boek van de cursus in Wonderen gaat, hartstikke mooi, fijn voor jou. Maar daar kon ik bij jou geen lezing in geven want ik ben gewoon met iets anders bezig en ik laat jou in alle ruimte en rust jouw dingen doen. Maar ik zeg wel waar het op staat.

En op het moment dat ik dat doe, doe ik dat om niet in de leugen terecht te komen wat voor de anderen niet prettig is om te horen maar ik doe het niet. **Omdat deze wereld heeft een hele zuivere stap nodig van mensen die echt van de mensheid houden op alle niveaus, de mooi en de minder mooi van de wereld houden en dan werkelijk echt hun voet vooruitzetten en zeggen, daar ga ik heen, dit is wat ik ga doen want dit is wat ik bij mij voel. Daar wordt de Bron geboren.**

En dat is dus Calibratie 1, en daar wil ik graag met jullie samen verder op gaan vibreren, trillen, verder over uitwisselen maar ook rustig kijken, ons verbinden met onszelf een besefgolven laten ontstaan want ik zie een hoop knopen. En dat is niet jouw knoop, en ook niet mijn knoop maar dat zijn systeemknopen. En als ik mij blijf voordoen als mens... van ja, ik heb geen knopen, dat gaat mij goed nee, het gaat goed met je, we zijn allemaal hartstikke goed bezig, **we hebben hard gewerkt aan het hart maar als we het hebben over een volgend niveau van trilling en frequentie van een andere realiteit, dat is de materiewereld dus de trilling, daar ontstaat manifest een materiële wereld uit dan moet ik wel beseffen dat daar iets tussen de materiewereld, de uiting daarvan en mijn hart, wie ik ben aan de binnenkant dat daar iets tussenin staat.**

En daar wil ik het met elkaar over hebben. Wat er tussen jou, mogelijk ik mag geen harde beweringen doen en als ik dat af en toe wel doe, weet je dat ik dat gewoon doe omdat ik snel communiceer maar wat staat er dan tussen jouw bron, binnenin en het kan dus ook zijn dat dat een te veel te weinig besef van die bronkracht is dat je dat heel weinig, veel te weinig beseft ten opzichte van wat het echt moet zijn, vanuit jezelf dus dat er iets tussen jouw eigen brongevoelens in staat je eigen binnen intelligentie en de materiewereld waarin het zich laat zien daar zit iets tussenin **en dat heeft een nader onderzoek nodig daar moet jouw meesterschap in terugkomen jouw koninkrijk in terugkeren zodat je niet meer verblind bent maar weer gaat zien hoe dat Christus in jezelf die weg laat zien, in jezelf. Dus dat is jouw veld. Daar wil ik het heel graag met elkaar over hebben. En hoe dat dan gaat, ik weet het niet. Ik weet wel dat we anders zijn. Dus daar komen we dan ook niet in.** Nou, ik denk dat het goed is om even een kort intermezzo te doen.

Pauze

Om een richting in onszelf te mogen ervaren kunnen we natuurlijk uitsluitend in onze eigen richting lopen. En toch is mijn reden waarom ik al jaren geleden begon te praten over dit onderwerp eigenlijk toen ik 16 jaar was dat mijn oma overleed, dat ik daar openlijk over begon te spreken naar de buitenwereld. Dat vertelde ik ook in de lezing. De reden dat ik dat doe, waarom ik over deze onderwerpen spreek, is eigenlijk er zijn eigenlijk twee verschillende bewegingen. Dat zijn de bewegingen waar we als mensheid allemaal voor staan. En het mooie is dat je daar niets van hoeft te leren. Je hoeft nergens van lid te zijn. Maar als je er niet over spreekt of als er niet over wordt gecommuniceerd dan kan dat op een gegeven moment naar de achtergrond verschuiven of daar blijven.

En ik merk ook dat als het af en toe niet benoemd wordt dat dat naar de achtergrond kan verschuiven. En jij zou daar bijvoorbeeld bewust kunnen zijn als iemand aan je vraagt, wat doe je nou eigenlijk?

Wat ga je daar nou doen met die groep mensen? Wat ben je mee bezig?

Waar gaat het dan over? Is dat niet een sekte? Vertel eens eventjes waar gaat dat dan over? Er zijn natuurlijk programma's die zijn zeer rijkelijk al geïnstalleerd dat als je met elkaar bij elkaar komt om over een bepaald onderwerp te spreken en het slaat ook een keertje diep in jezelf in dat dat dan je pad kwijtraakt en dat je dan in een sekte terecht komt. Maar dat is wel waar je het aan kunt zien voor jezelf dat is in ieder geval zoals ik het beleefd dat er iets weer benoemd moet worden.

En dan vertel ik eventjes vanuit mezelf uit calibratie mogelijk ook voor jou waarom ik het hier over heb en wat het nou eigenlijk is waar ik het over heb.

Als mensen mij vragen waar ben je mee bezig dan zeg ik bijna altijd dat ik een bewustzijnsonderzoeker ben. Ik onderzoek wat het bewustzijn van de mens aan capaciteit in zich draagt ten aanzien van de dingen hoe ze zich gedragen dus hoe mensen reageren op elkaar.

Maar het eerste in het grote stuk is dat eigenlijk het deel waar ik het over heb en volgens mij waar wij het allemaal over hebben, bestaat uit twee punten.

Het eerste deel van mij is dat ik het heb over dat als de mens naast haar biologische overtuigingen en haar biologische geloofssystemen in de vorm, omdat ze gelooft wat er allemaal te geloven is, en dat het aannemelijk klinkt omdat je er een eigen gevoel bij ervaart.

Daar ligt de verstrikking. Dat er naast dat biologische aspect van de mens er ook een innerlijk bewustzijn is en als dat innerlijk voelende bewustzijn naar de voorgrond gehaald wordt dat dat bewustzijn wat vrij is van aangeleerde patronen een frequentie, een software, een trillingsveld is waar de werkelijkheid op reageert.

Dus dat er dwarsverbanden zijn tussen niet geloven maar het zijn en dat uitzetten dat er dwarsverbanden zijn tussen de werkelijkheid hoe die reageert op jou als mens en ook collectief planetair op de mensheid. En nu durf ik nog wat verder te brengen om deze intelligentie, deze planetair intelligentie waar wij een onderdeel van zijn hoe die ook een effect heeft op andere civilisaties. Dat is het eerste deel.

En in dat deel kun je dus door het ijs heen zakken voor jezelf, dat je zegt als wij effect hebben met ons bewustzijn op hoe taal, is energie, wordt materie realiteit als wij effect hebben op de realiteit en het is nu, laat ik zeggen in een herstart fase wat in één keer kan ontvlammen of branden naar een enorm niveau als dat zo is in een andere realiteit waarin het niet 1% is, maar gewoon

100% , als je 100% reactie krijgt van de realiteit op basis van wie jij ten diepste bent en er zit geen geloof in, helemaal niets, maar alleen maar puur je zelf zijn dan zou je dan in een heel bijzondere realiteit leven.

Dat is het koninkrijk dat in de boeken staat. Dus dat is het eerste deel, dat ik de mensen vertel dat er een dwarsverband is tussen het bewustzijn van de men en hoe energie zich beweegt. Wij noemen dat hier kwantumfysica, dat is het eerste deel van wat ik doe.

Dat ik in verband breng met de diepste gevoelens van jou als mens die niet zomaar een toevalligheid zijn maar dat de diepste frequentie van je bewustzijn, van jezelf dat die een werking heeft, een uitwerking heeft op de realiteit.

Zo, dat houdt nogal wat in.

Dan is het tweede stuk, dat als we het eerste enigszins gaan zien dat het hele buitenaardse programma zoals we dat op biologisch niveau zien ineens een hele andere betekenis gaat krijgen.

Want, nu zou je kunnen zeggen, en dat is ook wat ik vertel dat er zeer vele en ontelbare beschavingen zijn die niet in de 1% reactiekracht leven. Maar die leven in een volledig geloof-loos, zelfs spiritualiteit-loos en uit elk dogma vertrokken godssysteem leven zij in een eenheid met zichzelf. En dat doen zij allemaal, waardoor de reactie van die werkelijkheid 100% aansluit, bewust, op de aller diepste staat van wie zij collectief ook zijn, en individueel.

En dan praat je in onze termen over een zeer hoog geavanceerde intelligentie. Maar dat is helemaal niet zo. Want het heeft helemaal niets met hoog en laag te maken. Het heeft te maken met calibratie op de binnenkant. En daarin kun je zeggen, de bron in jezelf. En dan stap je dus, in onze wereld, in onze naam stap je dus een bronwereld binnen. Een bron kosmische realiteit. Een werkelijkheid waar alles klopt, waar niet wordt gezweefd waar lekker wordt geleefd, ook echt fysiek in haar vorm. Mensen, elkaar, andere wezens, elkaar samenleven. En de hele doelstelling, de reden om te bestaan, is afwezig. Dus er is iets anders wat we hier op de aarde eigenlijk niet kennen. Dat is wat ik doe. Dat ik doormiddag als stap 1 en dan gaat het primair over jou.

Jij bent in deze werkelijkheid hier aanwezig. Dat die kracht daar binnenin naar een andere trillings-waarde gebracht kan worden waar het effect op de realiteit door souplesse en kracht wordt geïntensiveerd door jou.

En elke vorm van geloof is een direct verlies van bronkracht. Dus dat moet uit jezelf gepunt worden. En dat vanuit die visie, het hele buitenaardse concept ineens, ook uit twee verschillende lagen bestaat namelijk het biologische stuk wat we vanuit deze dimensie denken dat het is.

En ineens het kwantum fysische dat we zeggen het zijn eigenlijk helemaal niet eens per se buitenaardsen. Het zijn civilisaties en werelden die één zijn met de harmonische frequentie van wat leven is. En daar stappen ze ook niet uit.

En dan zeg ik, dan doe ik daar een stap bij dat er iets gebeurd is met bepaalde civilisaties waardoor zij in situatie 1 terecht zijn gekomen. En dat laatste hoeft niemand te geloven of te volgen.

Dus dat er iets is gebeurd met onze oorsprong waardoor we dit nu ervaren. Maar stap 1 en 2 kun je voor jezelf wel heel duidelijk voor halen.

Sterker nog, buitenaardse contact dus rechtstreeks contact met andere civilisaties vindt dus wel plaats via je biologische bewustzijn hier als mens. Want dat heb ik net verteld, dat het bij mij biologisch gebeurt met dit lichaam. Deze wangen gaan tegen de wangen van hen aan. Deze hand raakt hun hand aan. Het is niks bijzonders, dat doen kunnen wij gewoon doen.

Ik ga dat niet zeggen van dat is heel normaal. Maar dat gebeurt omdat ik keuzes maak vanuit de binnenkant. Dat maakt mij een bijzonder lastig mens voor deze wereld. Dat voel ik ook. Ik krijg heel veel projecties op me af.

Misinterpretaties, wat voor die mensen de juiste interpretaties zijn. En daar zei ik vandaag al van wat maakt het uit? Moet jij per se goed begrepen worden als jij van jezelf voelt wie je bent?

Of is het dan dat de ander het op dat moment gewoon even niet kan zien? Of is het dat bij je niet? Wie zou het je vertellen?

Dit heb ik opgeschreven omdat een mevrouw helemaal in het blauw, een blauwe mevrouw tegen mij zei, zo heb ik het vertaald en zo is het ook op de website des tijds gekomen. Het is geschreven op een rots, speciaal voor deze dag.

Voor de mensen die hiermee bezig zijn. Kijk voorbij de fysieke grenzen. Jouw verbondenheid met allerlei andere mensen brengt ook het trillingen verder. En die boodschap is zo prachtig als jij bent. Zo echt. Puur en levend. Visionair. Hersteller. En vibratie van oorsprong. Laat het licht van je eigen bewustzijn dat is je eigen bewustzijn...rustig in je hart aanwezig zijn. Hier zijn we.

We zijn voor heel lange tijd afwezig geweest als mensheid in deze dimensie. En nu zijn we er. Wees blij met de routes die je hebt gelopen. Ook als ze niet mooi zijn. Weet dat het alleen geheugen is. Ekillée, heet die mevrouw. Blauw. Helemaal blauw. Een blauw mens. Echt compleet blauw. De beschaving is helemaal blauw. En als je gewoon naar hun huid kijkt dan zie je net als bij ons dat je niet donker, zwart of blank, wit kunt zijn. Geel. Er zit altijd, als je ernaar kijkt, tinten in. Dat is bij hen ook zo. Het mooie tinten van blauw.

Maar mens. Gewoon zoals wij. Dit is ook de opdracht. Als we zo'n opdracht spreken of dat woord (?), besef je dat je visionair bent. Er is niemand groter dan jij. Je moet echt achter de gordijnen weggkomen naar voren. Met visionair en herstel. En het is soms heel lastig om in deze wereld om dat te kunnen toe sparen over jezelf. Omdat je hier heel gauw het gevoel kan hebben jezelf beter te voelen dan een ander.

Maar besef, stap 1, 2 en 3 dat er iets gebeurd is. Dat ligt in jezelf opgeslagen. En dat rechtvaardigheidsveld wat klopt wat je voelt dat rechtvaardigheidsveld dat heb je niet in de ervaring hier op aarde opgebouwd. Dat is iets heel ouds.

Dus dat rechtvaardigheidsgevoel van binnen dat je weet wat je voelt en dat je weet hoe het eigenlijk hoort te zijn dat is je kompas en dat is ook het restant en het enige wat er is van die oorsprong.

En omdat de vergroten manifesteren wat we terug in de materie dan bevoorraden we ons lichaam met de juiste frequenties. En de juiste frequenties refererend aan het woord juist is wat jij voelt. Dan herhaal ik het nog een keer.

Het is niet van waarde dat voor iedereen precies dezelfde juiste uitvoering van de frequentie moet zijn. Met andere woorden, het kan zijn dat jij die frequentie die waarheid in jezelf in deze dimensie op een bepaalde manier ten uitvoer brengt die klopt voor jou. Omdat in dat ten uitvoer brengen in die materie situatie voel jij jezelf. Het kan zijn dat als ik hetzelfde doe dan jij dat ik het daar niet in ervaar. Dat is dan niet zo dat ik dan kan zeggen je doet het fout, want het is niet zo. Dat moet compleet weg. **Dat zijn dus de registers van ons bewustzijn die proberen elkaar te beïnvloeden.**

Ik kan alleen zeggen wat mooi dat jij dat doet. Wat mooi dat jij dat doet. En goh ik heb bewondering voor jou dat jij het op die manier kunt ervaren. En wat prachtig dat ik dat mag zien. Wat een wonderlijk mens ben jij. En ook al begrijpt mijn hoofd daar helemaal niks van, bijvoorbeeld. Dat ik dat toch zie van goh, zo kun jij het ervaren.

En dat heeft te maken trek hem weer uit elkaar het gevoel dat eronder zit wat er in beweging komt het gevoel, de emotie het denken wat eruit voortkomt dat is de oorsprong. Maar het script waardoor het tot uiting komt, dat is de biologische, op dit moment driedimensionale tijdlijn. Dus je hebt te maken met twee verschillende stukken. En ik loop weer een ander biologisch stuk. Dus het is ook kloppend dat ik het op mijn manier ervaar. En als we dit heel goed laten inzakken in onszelf kunnen we eigenlijk niet anders dan tot slotstroom komen van dan is er dus ook niet één waarheid te bewandelen in hoe je het zou moeten ervaren. En ik vind dat echt dat is voor mij echt de basis.

Dan kan je zeggen van weet je wat ben je mooi.

En ook echt bewondering hebben voor de manier hoe een ander iets doet. En zelfs als het zo is dat je bij een ander ziet van dat het dat toch niet is en dat je later gaat zien van dat was het eigenlijk helemaal niet.

Dat je op dat moment in dat nu-moment gewoon zonder terug te kijken naar het verleden dat in een moment met inzicht zo kunt ontkoppelen en met je eigen bewustzijn je eigen moment verder kunt. Dus dit is de vredeskracht.

Mensen moeten, maar moeten stoppen, ze moeten stoppen dingen over elkaar te denken en weer vrienden zijn. Kosmisch en aardse vrienden. Dat is belangrijk. Dat is de calibratie. In al die andere werelden waarin de één kracht leeft... wordt er niks over elkaar gevonden. Althans, er zit niet een negatieve projectie achter. Er zit geen correctie achter. Dat is heel erg belangrijk. Ontdoe jezelf daarvan door het te beseffen. Stel jezelf daar open voor in je eigen hart om ieder mens en ieder wezen te kunnen zien op de manier zoals hij of zij beweegt.

En als dat wat de ander doet fout lijkt te zijn voor het welzijn van die persoon dan heeft dat nog steeds niets te maken met dat je daaraan zal moeten gaan sleutelen. Want, dat is wat de wetgeving van de kwantumrealiteit ons toont als ik sleutel binnen in mezelf en ik stel me af binnenin mezelf en niet aan mijn geheugen van waar ik mee bezig was maar in het nu dan zal ik zien dat de wereld om me heen ook in relatie tot de mogelijkheden die er op dat moment zijn die ook opgeschaald kunnen worden dat de wereld om me heen daarop reageert.

Dat heb ik al eens vaker verteld dat als er ziektes zijn, mensen die verstoord zijn door bepaalde gebeurtenissen van andere werelden dan worden die mensen helemaal niet behandeld. Er bestaat geen behandeling tegen een verstoring omdat dat gedachtenveld niet klopt. Een verstoring,

het zeg het al het is een aanpassing van de trillingen van de coherente trillingen van het bewustzijn van wat een wezen voelt, wie hij zijn is. En in werelden waar wezens weer terugkeren die een averij hebben opgelopen dus andere trillingen, andere realiteiten daarin terecht zijn gekomen en een bepaalde grip op die wezens hebben daar bestaat niets anders dan dat er een rehabilitatiecentrum is. Dus die mensen, ik noem het nu even mensen die mensen die komen daarbinnen er bestaan allemaal verschillende afdelingen voor ook verschillende plekken, locaties, hele werelddelen zijn er speciaal voor. Die mensen die komen daar, die mogen daar helemaal op hun eigen manier leven, er is geen bemoeienis. Er is geen gedachte over hoe gaat het nu met jou, ben jij al beter? Dat bestaat allemaal niet.

Er is een ander **bewustzijn**, een ander denk-taal is daar actief en vanuit die andere aanwezigheidstaat dat is gewoon een hele feitelijke taal hoor wordt er geen één projectie op de andere afgezet. En dat is het tegenovergestelde wat je hier op de aarde ziet. Dat je hier op de aarde ziet er hangen allemaal bordjes en routes in het ziekenhuis, dus je gaat die route naar die plek en als je daar niet bewust van bent worden al die routes ook in je systeem opgeslagen.

En identificeer je zelf er mee in het **sub bewustzijn** van de mens en dan sta je dus ook afgesteld op die **frequentie** en kan dat materieveld zich ook manifesteren in je lichaam.

Wat er al gesuggereerd werd, wat niet zo was totdat je die route in ging waar je niet bewust van bent. Het is een hele grote belangrijke stap hoe je jezelf ook ervaart, hoe je jezelf ziet. In het nu.

Zo dus dit heb ik voorgelezen en ik hoop ook het eerste stuk ook zo prachtig als jij bent paden, niet al je fouten dat zijn allemaal hetzelfde systeemfouten van deze wereld niet al je fouten, maar wie je bent dat je zo prachtig bent.

Bekrchtiging kom bij Jezelf

Ik wil graag dat jullie samen starten om even een moment van rust en bekrchtiging aan onszelf te brengen.

Je vraagt om mee te doen het kan niet dat je kunt nergens aan meedoen. Je kunt dat alleen vanuit jezelf neerzetten. Een mens hoeft niets te belijden een mens hoeft alleen zichzelf te ervaren.

Voor de mensen die het fijn vinden de ogen open te houden doe lekker op de manier zoals je wilt. Ik zou zeggen, doe de ogen even dicht.

Stem je eens goed af op het moment waarin je nu verkeert. Dus alle woorden van vertrekken en je hoeft ook nergens aan te denken. Het enige wat hier gebeurt is dat je beseft dat dit moment er is. Rust.

Voel je dat je hier zit beseft je dit moment. Breng de aandacht maar eens goed naar je eigen lichaam toe. Wetend dat het lichaam een manifestatie is van vibraties die voorkomen uit je eigen oorspronkelijke zelf.

En zo houd je de aandacht rustig bij jezelf. In jezelf, en zo kan er rust ontstaan in jezelf, in je lichaam en voorbij het lichaam. En zo blijf je met je aandacht bij jezelf. Je hoeft niets te doen. Blijf je met je aandacht bij jezelf zijn.

En kijk maar of je met je aandacht in de buurt van je hart of de plek waar je hart zich bevindt of je contact kunt leggen met het veld van je hart. Aandacht voor het lichaam in rust. Met je aandacht op de plek van je hart.

Trillingen waar je hart uit bestaat. Ik weet er is de weg die aansluit op wie ik werkelijk ben. Ik weet er is de weg die aansluit op wie ik werkelijk ben. Rustig met je aandacht bij jezelf.

Uitleg bekrachtiging

Als ik wat informatie geef, dan is dat altijd trilling. Soms is de informatie ook wel heel wenselijk. Want dat kan als wenselijk worden gevoeld om een stukje, juist de mind, inzicht te krijgen.

Van wat, waar zit je nou in welk district ben je nou eigenlijk aan het werk? Enerzijds is dat belangrijk, dat als de mind van jou snapt waar je aan het werk bent wat niet hoeft, dat dat een hoop energie bespaart.

Aan de andere kant kan het ook zijn dat je juist daardoor doordat je de keuze hebt om energie te besparen dat je juist expres energie gaat verbruiken.

Omdat je gaat snappen wat die mind eigenlijk is. En je daar juist heel erg in kunt werken. Dus wat nodig is, is eigenlijk een soort combinatie tussen dat met je **bewustzijn** dus wat je net deed, dat je met je **bewustzijn** bij jezelf komt.

Dus je bewustzijn komt tot zichzelf, je komt tot jezelf. En dat je vanuit dat zelf door verschillende kamers van jouw opgedeelde bewustzijnslagen kunt reizen. Ik zal zo een simpel tekening uitbeelden wat ik ermee bedoel.

Maar dat geeft in ieder geval een stukje inzicht van waar je in zit.

Kom in je eigen kracht. Dat is ook een prachtige mantra. Vooral als dat tegen je gezegd wordt. Of als je het tegen een ander zegt, kom in je eigen kracht. Maar als je het naar jezelf toe brengt, wat houdt dat eigenlijk in?

Kom in je eigen kracht. Dat kun je dus nooit aan iemand uitleggen.

Als je je bewust bent dat je je gedachten kunt stoppen en dat je je aandacht echt op jezelf en bij jezelf kunt houden dat hangt bij iedereen weer samen met de staat van het eigen bewustzijn maar als je dat doet, dan voel je dat dat aandacht bij jezelf houden en ook op jezelf, in jezelf houden en niet buiten jezelf aan dingen gaan denken dan voel je dat dat een energieveld is wat verschillende lagen opbouwt.

Dus kom bij jezelf. Als je dat doet, bij jezelf komen en in jezelf blijven je leert, dat is een her-leeringsproces je lichaam dat dat kan dan zul je merken dat er steeds meer energie dan kun je niet hoeft te voelen als er meer energie maar je zult merken dat er steeds meer energie komt in je eigen bewustzijn. Dat is dus waar ik het al even over heb. De Force kracht. De levenskracht. De goddelijke kracht, of hoe je dat noemt.

Hoe gericht dat **bewustzijn** daar wordt neergezet mensen doen daar wel eens, als ze doorhebben wat dat eigenlijk in zichzelf is doen mensen daar wel eens, dan op een gegeven moment makkelijk over dan hebben ze het niet in de gaten misschien geldt dat voor jou op een bepaald moment ook, ik weet het niet maar noem het gewoon op.

Mensen hebben dan, als ze het denken door te hebben en te voelen ook wat dat is kan het zijn, omdat de mind het snapt dat die keren daarop, het helemaal niet gebeurt maar dat de mind denkt dat dat gebeurt.

Dus dan heb ik die route te pakken dan weet je welke handelingen erbij horen dan ga je die handelingen uitvoeren maar eigenlijk wordt er op dat moment niets anders dan een geheugeninstructie bijgehaald waar je bijna bij zit, je kijkt ernaar maar het gebeurt niet echt, je doet het niet zelf. Kom bij jezelf, kom in je eigen kracht is iedere keer weer opnieuw een andere route.

Hij kan wel lijken op de route van hiervoor maar iedere keer is het het nieuwe intentiemoment van nu waarin het gebeurt.

Dus je kunt dat ook uit je handen laten glijpen en denken dat dat een soort methode is die je doet maar het is een aandachtsveld van jezelf. En wees dan eerlijk, op een gegeven moment heb je meer aandacht voor jezelf dan anderen. En neem dan op dat moment genoeg aan, aanvaart dan hoe het dan gaat maar hou op z'n minst de aandacht die er dan is, ook echt bij jezelf. En dan zul je merken dat dat ineens aanspringt dat die focus in jezelf wat beter kan zijn. Hé, ik voel ineens dat het wat ruimer wordt en ook ruimer om mijzelf heen. Dus kom bij jezelf, dat is een heel belangrijk iets maar hoe doe je dat, dat moet je natuurlijk zelf. Heel duidelijk. Schrijf hoe je dat doet.

Uitleg bekrachtiging

We hebben het over calibratie, dus afstemming. Dat deel dat je de mind het niet begrijpt dat weten we allemaal. En de route die we lopen.

Het bezoeken van het Koninkrijk, dus de taal, de Force binnenin ons, toepassen via souplesse, door middel van souplesse en kracht is toch wel fijn als je ongeveer weet waar je in jezelf zit en kan je bezoeken.

Ik kan er wel een mooi logo van maken. Binnenin, ik noem het even met de schil 1, 2 en 3. Dit zijn, in een cirkeltje zo, in het getal uitgedrukt zijn dat drie verschillende bewustzijnsniveaus in jezelf. En elk niveau, elk bewustzijnsniveau bestaat uit eigenlijk oneindige fluctuaties.

Niveau 1, dat is het niveau waarin we nu verkeren als mens zijn. Het is het betabewustzijn. Dus het beta-bewustzijn, dat is de taal waarin we nu denken. Betabewustzijn is analytisch. Het is de mind, het is het mentale en intellectuele deel.

Dus het wil begrijpen wat er aan de hand is. Omdat we daarin zijn opgesloten, gelokt, opgeleid als het ware in deze wereld en er ook naar praten en handelen, want dit is gewoon wat we nu zijn geworden en wat we doen zijn we dus veelal mind georiënteerde wezens. En in dit stuk hier, dat is, ja, laat ik zeggen, eigenlijk een hele verbrokkelde zone van wie je bent. Dat laat onze werkelijkheid ook zien.

Want als we nu alle grenzen eraf zouden halen en limitatie en filters dan zou iedereen gelijk zijn plek in nemen en zeggen van ja, boem, ik ben er weer. Ik doe weer wat ik wil. Ik doe weer wat ik wil. Ik doe weer wie ik ben.

Ik hoef het niet te vertellen, ik doe het al. Wat wil je er nog over praten? Te laat, ben het. Hoezo? Plezier? Kijk eens naar mij, ik spat van levenskracht. Boem.

Dit beta-bewustzijn, dat is het analytische deel. Het wil puur eigenlijk analyseren. Dat is wat wij allemaal meemaken. Dat is gewoon de werkelijkheid die we nu ervaren. We willen snappen wat er aan de hand is.

Niveau 2 Dan heb je het tweede deel, dus dit gedeelte hier. Dat beweegt zich allemaal rondom de bron, dat is het derde deel. Het tweede deel, dat is wat we dus hier het theta en het alpha-bewustzijn noemen.

Dus dat je mediteert, waarbij je in slaap kan vallen, maar ook naar een theta-bewustzijn kan gaan... en tijdens de meditatie helemaal wakker wordt. Dit kun je zien als dat harde schijf van je bewustzijn.

Dus je hebt je gewone bewustzijn, je hebt je sub-bewustzijn. Deze twee dingen horen bij elkaar, één en twee. Dus dat is het feit dat je biologische bewustzijn, één en twee is biologisch.

Dit deel hier, dus het theta- en het alpha **bewustzijn**, kun je zien als de harde schijf waarin alles wordt weggeschreven wat niet wordt geleefd in het moment van nu. Dat is puur biologisch.

Dus de leuke dingen die er zijn gebeurd, de impulsen, die heb ik gevonden, worden allemaal naar de harde schijf geschreven. Dus dit deel. Veel dingen, trauma's, worden allemaal naar de harde schijf geschreven.

Dat wordt uitgefilterd, omdat het niets te maken heeft. Zo werkte het van oorsprong niet. Er zijn krachten die hebben dit zo geassembleerd.

Normaal hoort dit één deel te zijn, dat we ook over het vrije keuze beschikken. Maar het is in tweeën gesplitst om dit te beschermen en het laag één intact te houden. Dus hier moet je in feite volgens een systeem werken. En alles wat je verder voelt aan plussen en minnen, wat dat systeem kan verstoren, dat wordt opgeslagen op je harde schijf. **Dus het sub-bewustzijn, daar wordt het opgeslagen en daar ben je dus niet meer bewust van. Toch is dit 95% minimaal van het volledige bewustzijn.**

Dus 95% van al je ervaringen, plussen en minnen, worden opgeslagen in je **sub-bewustzijn** op je harde schijf. **En zo'n kleine 5% wat er in je bovenbewustzijn blijft zitten, dat is beschikbaar. En die 5% hebben wij in ons leven te pakken. Het is echt puur het deel wat bij het lichaam hoort. Dat houdt dus in dat die 5% van die eerste laagsterk beïnvloed wordt door de sub-bewustzijnsfragmenten. En dat merk je ook, want je kunt in een bepaald moment zomaar super blij worden van iets, wat niet uit het moment van nu komt. Dan hoeft er maar iets te gebeuren en dan boem, word je overspoeld door blijdschap, maar het spreekt op uit je sub bewustzijn.**

Waar die ervaring al een keer eerder is geweest, of hoe dan ook. Maar andersom ook, je kunt nu heel erg spaar bestuurd worden door negativiteit, of door onzekerheid.

En dat komt ook allemaal van de harde schijf uit je sub-bewustzijn. Het frappante is dat wij op dit moment 5% van ons bovenbewustzijn, dat eigenlijk nagenoeg het gehele bovenbewustzijn, wordt bestuurd door het sub-bewustzijn.

Dus we hebben allemaal zeer onbewuste patronen, voor een deel als mensen hebben dat best wel in de gaten, maar dat is dan te gefragmenteerd. Dit deel wordt voornamelijk door prikkels van buitenaf ingegeven.

Dus dat zijn dus zintuiglijke activiteiten, waarnemen, geuren en alles. En dus denken op basis van wat er buiten ons toekomt.

Maar hoe we daarmee omgaan, wat we daarvan denken, hoe we daarmee omgaan, wat we erbij voelen, wordt veelal, bijna helemaal, 99% komt uit de harde schijf van de sub-bewustzijn. Van alle dingen die al gebeurd zijn. Dat noemen we dus het geheugen-bassin. Heel eigenaardig. Maar dat is wel iets heel gek. En dit alles gebeurt om te voorkomen dat je naar level 3 gaat. Dat is eigenlijk niveau 1, als je het letterlijk zo bekijkt.

Niveau 3, Level 3, dat is de bronkracht van wie je zelf bent. En die kun je dus niet opzoeken buiten jezelf, met allerlei toestanden.

Die zit gewoon in jezelf. Hier, live. Hier zitten live honderd mensen, bronwezens, bij elkaar, bronmensen hier. En iedereen weet voor zichzelf, in alle eerlijkheid, weet iedereen, misschien is dat op zo'n moment als nu niet a la minute paraat, dat kan. Maar weten we allemaal heel goed wat vrijheid is.

En we weten eigenlijk allemaal ook exact wat het leven, dat kunnen we van binnenuit uit de bron halen, wat het leven hier, voor jou, dat gaat over jou, hè. Jij hebt de kern.

Wat het leven voor jou zo moet betekenen. Oh nee, dat mag niet. Dat komt het sub-bewustzijn met allerlei programma's, die zeggen, ja dat kan niet, want als ik dat ga doen, dan stel ik mezelf ineens boven al die dingen waar ik mee bezig ben, waarvan ik zeg dat het opgelost moet worden. Dus dan ben je al verhuisd naar sub-bewustzijn 2.

Dus je hebt het bovenbewustzijn, het sub-bewustzijn, en de derde bron is het nul bewust zijn.

Dat zijn de delta golven. Het brein die eigenlijk op nul vallen.

Op het moment dat de delta golven plaatsvinden, en zo zwart-wit als ik het nu zeg, is het feitelijk ook, maar biologisch gezien klopt dat net niet helemaal zoals ik het nu uitleg, omdat het niet op nul gezet wordt, maar als de delta golven er zijn, dan kan het brein, als jij met je aandacht bij de waarheid van je zelf bent, kan het brein de kroon, de harts intelligentie, de trilling waar de materie wat we hart noemen uit bestaat, dat is het koninkrijk, de trilling waar het hart uit opgebouwd is, de frequenties, dat is dus de mastercode van het koninkrijk.

Als de mens daarnaar luistert, dan wordt die informatie via de delta toestand opgetekend, opgetild, helemaal rechtstreeks, naar het niveau 1, dus naar het bewustzijn, het hoofdbewustzijn.

De vraag is, hoe ver zit de mens, en dus ook jij, in je eigen echte bronkracht?

En dan vind ik het woord bron soms door de, en dat is allemaal heel mooi dat het gezegd wordt, ontelbaar veel mensen, dus het is helemaal geen afbreuk van mensen, **maar doordat het woord bron zo buiten de mensheid zelf is**

geplaatst, en het krijgt een soort mystieke, gewoon puur door een onbegrip en onwetendheid, en ook omdat mensen gewoon heel erg behoefte hebben om emotioneel gechanteerd te worden door externe bron, omdat het veel makkelijker is om jezelf over te geven aan externe bron, dan om je in lijn met die bronkracht te tonen, en samen te zijn met die bron. Doordat mensen dus die moeite zo hebben, is het woord bron best wel een discutabel woord.

Maar breng hem dan gewoon in de context van het woord bij jezelf, wat de bron is. Als jij over bepaalde dingen nadenkt, of ligt te fantaseren, er zijn momenten dat je precies weet wat je eigenlijk moet doen.

En dan weet je ook ieder geval, als het dat doet, als ik dat weghaal, dan weet je wat er aan de hand is. Dan zit je in een bewustzijnstoestand waarin je weet wat de echte werkelijkheid is.

Alleen je doet je ogen open en je ziet iets anders. Het dus die bronkracht in jezelf die dat weet, dat komt dus hier uit het boek, dat is waar ik het hiernaartoe wijs.

Afstemmen, bijstellen, dus calibreren, goed aanwezig zijn in je calibratie, niets gaan denken, we gaan dus naar dat niveau, alleen daar zijn, en fantaseren waar geen gedachte op zit, maar wat ontstaat uit gevoelens, is eigenlijk het woord fantaseren ook niet waardig, want het is wel denken, het is wel degelijk echt een bewustzijn. Maar ik noem het even in dit stadium, fantaseren, het fantaseren is het aanmeren in je eigen binnen intelligentie.

En deze drie fases, dus deze drie stappen, je zit hierin, je gaat daarheen, of je blijft alleen hier zitten, of je gaat daarheen, in ieder geval zit je weer daar, daar moet je dus inzicht in krijgen.

Wat staat er nou tussen jouw bewustzijn in, jouw bron, en de uitvoering in deze dimensie?

Dus hier, dat is dus deze schil. Nou, ik durf dat wel te zeggen, dat voor ons allemaal, als aanwezigen in deze dimensie die we nu zien, het vooral geldt dat wij met regelmaat aanwezig zijn in de bron van onszelf. Dus het **zelfbewustzijn** zit vooral daar. We reageren ook op daar, zodra we reageren zitten we hier.

Dus we zijn onszelf niet bewust, hoor je het? Je bent jezelf als mens, dat is geen beschuldiging hoor, ik noem dat gewoon zo, als mens ben je jezelf veel te vaak afwezig, dus veel te weinig bewust aanwezig.

Kan dus ook gebeuren, dus nu, want dit is een interactie die je eigenlijk daarheen brengt. Omdat je luistert naar informatie. Als je luistert achter de informatie, wat het betekent in beeld bijvoorbeeld, en wat het betekent in inhoud en gevoel, dan zit je gelijk daar. En wat is die bron nou?

De bronkracht is een scheppend bewustzijn. Het schept frequentie. Het schept energie. Het schept taal. Naar die taaltrillingen, organisch, analoog, naar die taaltrillingen, wat door jou geschapen wordt, gecreëerd, getrild wordt, komt er taal in de dimensie bij, in een dimensie die gedomineerd wordt, vooral door laag 1, heel zichtbaar in beeld, en in laag 2, dus 95%, die trilling van jouw eigen bewustzijn, zorgen ervoor dat die bewustzijn trilling van jouzelf in het vibrationele veld terechtkomt, wat wij dus steeds aanduiden als een matrix, of als een alternatieve realiteit.

Dus dan kom ik dus op stap 1, wat ik net zei, van wat ik mensen vertel. **Wij, de mens, zijn niet zomaar wezens.** Niet hoger of lager, maar ik druk het uit, wij zijn niet zomaar wezens. We hebben ook een plek, net als al onze levensvormen hebben we een plek. Een plek met ons gouden hart, een plek met ons eerlijke verstand.

Wij zijn wezens die non-stop taaltrillingsvelden, die wij hier emoties noemen, van binnenuit, non-stop creëren. Wij vibreren de werkelijkheden, dus kosmische werkelijkheden, dimensies, vibreren wij vol met ons zelfbewustzijn.

Dus dat is wat wij doen, dat is wat de mensheid is. Niet alleen hier, dit is de mensheid van alle hoedanigheden, in alle verschillende tijdlijnen, in werelden, is de mens scheppers, organische scheppende trillings-wezens, die dat alleen kunnen doen als in aandacht leven met zichzelf, dus bij zichzelf, dus de diepste kennis van zichzelf, dus als je een engineer bent, een ontwikkelaar bent, dan ben je dat, dan voel je dat, dan draag je dat uit, dan leef je dat, dan vibreer je dat, doordat je leeft, de ervaring,

resoneert dat stroomt dat zo een andere kanaal in, en dat stroomt een heel district in van de kwantumrealiteiten. Dus het veld wat jij genereert, zo zuiver dat het maar kan zijn, omdat je doet wie je bent, je daar op basis van denkt, je praat over, voor ons begrip, over een extreem hoge intelligentie, die bevoorraadt werkelijkheden waarin er storingen of verstoringen zijn.

En de grootste verstoring in deze werkelijkheid, dat ben jij. Voor de spiegel staan he, verdraaid eigenlijk is dat gewoon zo, want daar weet ik heel goed wie ik ben. Ik weet heel goed wie leeft mijn hart.

Ik wil mijn leven hier op aarde, in deze tijdsdimensie, wat er ook allemaal gebeurt, ik wil mijn leven in dienst stellen van, nou, en dat is het, en dat kan ik hier in Nederland doen, of dat ga ik in een ander land doen, of ik doe het in Nederland voor andere werelddelen, ik noem maar even iets, en dan voel je je bron, boem. Het kan best zijn dat het vijf jaar later dat boem-gevoel weg is, omdat die **trilling** helemaal gegeven is in het veld. En dan informeert het veld aan jou, van, we hebben het, het is er. Dat is dus in gesprek met God.

Niet je ego dat zegt, ja, maar ik ga dit tot aan mijn driehonderdste jaar doen hoor, want dat is mijn missie. Nee, de missie hier is zo groot en klaar als dat het veld ook wordt bevoorraadt. Dat is waar we hier nu in zitten.

Dus die bron, daar moeten we dus naar kijken, dat is eigenlijk de grootste, onze is de grootste tegenstander, is de vervuiling van level 1, het hoofdbewustzijn, en het sub-bewustzijn. Nou komt het gemene, en dat hebben ze heel mooi gedaan, wie dat ook gedaan heeft, dat je in feite amper in het hoofdbewustzijn tot zelfverwerkelijking kunt komen, omdat je constant gekleineerd wordt door elementen uit het sub bewustzijn. Dus uit onverwerkte boosheid, onverwerkte emoties, weg verklaarde verlangens. Maar dat ze allemaal ratio woorden, de kracht eronder, is dat het een emotie is.

Toen Marcel Messing op een dag tegen mij zei van verlangen, het woord verlangen is een duivels demonisch iets, toen zei hij dat. En ik snap hoe hij het zegt, vanuit dat stuk. Klopt ook, want wat is verlangen? **Verlangen kan dus heel veel verschillende dingen betekenen. Maar als je kijkt naar het verlangen van een emotie, dan zit er een connectie mee. Als je het verlangen hebt om iets te gaan ervaren, dan is ie eigen al zelf alweer bezig, de bron. Want van daaruit voel je de emotie, die kracht komt uit je bron, uit jezelf.**

Dan vervolgens komt, dus in de materiewereld, hoe komt dat verlangen, hoe komt dat brongevoel, in deze werkelijkheid, als een ervaring, op je af.

En dan ontdek je van, hé, via die manier kan ik dat voelen.

Dus het woord verlangen, diepe verlangens, vanuit je bron, dus niet zelfverrijking ten gunste is zelf en ten nadele van een ander, maar puur gericht op jezelf, want je voelt, dit kan ik gewoon doen, zonder andere mensen daarin mee te trekken ofzo.

Dit is puur aan mezelf gerelateerd, maar het is wel een verlangen van mezelf om dat in mijn leven te verwerken. Dat is de bronkracht. Dus de vraag is, en dat is de hele sessie van calibratie, voor jezelf moet je kijken van, wat is mijn leven, op dit moment. Wat is mijn bron? Niet buiten jezelf, hier, down to earth, wat zijn die gevoelens, wanneer voel ik mij echt gelukkig?

Wanneer voel ik die oase weer terugkomen? Wanneer voel ik die verbondenheid met de mensheid?

Wanneer gaat bij mij het luik open van goh wat ben je toch een ontzettend mooie mens. Ik moest laatst gewoon huilen. W. En ik waren ergens en kwam iemand voorbij, ik zei die man die er net voorbijkwam. Wat een intens mooie mens is dat, wat een mooie man is dat. Moet je eens kijken wat een mooi gezicht die heeft.

En voor deze wereld, gesproken vanuit hier, geen knip voor de vingerwaard. Kon het voelen. Keek naar hem. Zo zuiver. Dat is echt, dat is goud. Dus ja, waar zit je? Je zit hier. Dat zijn verstoringen.

Die zijn onzichtbaar, want die staan op je harde schijf. Dat is je **sub-bewustzijn**. En je hebt je bron. En heel veel mensen zeggen ja, maar dit bestaat niet. Dat **sub-bewustzijn**.

En als het wel bestaat, dan zijn het alleen maar trauma's die behandeld moeten worden. Dus dit tekenlijkje is heel simpel, maar het is wel waar we mee te maken hebben.

Wat denk jij wat er in 2 (theta) zit? In jouw leven?

Antwoord uit de zaal: Een hoop rotzooi. Ja, allemaal afleidingen.

Martijn: En die afleiding kan ook iets heel moois zijn natuurlijk. En hoe weet je nou of iets een afleiding is?

Dat moet je op een gegeven moment gewoon heel volwassen van binnenuit je hart. Gordijnen open. Toon het maar aan jezelf. Spreek de waarheid. Dan kun je het gewoon zien.

Je weet donders goed wanneer je gelukkig bent. Wanneer het stroomt. Gelukkig is ook maar zo'n woord. Maar dat weet je. Je weet wanneer het in jezelf dat er lichten aangaan. Dat er iets gebeurt. Dat er een trilling door je heen gaat. Of een dans in je hoofd. Of dat je je voeten voelt vibreren. Of dat er een soort eigenaardige nervositeit ontstaat. Die je bijna wil brengen om daar gelijk actie in te brengen. Maar dat kan niet.

Want die actie is niet nog te bedenken. En als dat er allemaal niet is. Wat ben je dan echt aan het doen? Want voor mij is er maar één weg. En dat is niet de weg zoals ik het zeg. Maar voor mij is er maar één weg.

En dat is dat ieder mens daarin gaat (Martijn wijst iets aan op het bord). Kun je je nog herinneren? Kun je nog herinneren? In je gevoel wat je hier in deze wereld hebt gevoeld. Of misschien nu wel voelt. Of juist nu voelt.

Of dat het in je geheugen is van ik heb het ergens gevoeld. Maar ik ben het kwijt. Maar ik weet dat het er is. Kun je je nog herinneren? Gevoelsmatig of zelfs met je verstand.

Dat er momenten in je leven zijn. Die zo vullend en alles betekend zijn. En zoveel energie brengen in jezelf. En zoveel waarde. En misschien ook wel een soort emotie brengen.

Dat je weet op dat moment ik moet compleet een andere koers in. Het gaat hier om iets heel anders. Kun je je bron nog herinneren?

Toen ze dat goddelijke deel in de mens probeerden te dempen. Omdat er de bevoorrading van die organische kracht niet werd gewenst. Toen raakten wij uit dat deel in zijn geheelheid en volheid verdwaald. En we raakten verhuisd naar level 1. En we raakten beschadigd in level 2. Wat jouw bron is, is de absolute waarheid. Wat je hier voelt en wat je hier ervaart. En ook binnen de beweging waar ik een onderdeel van ben. Dus

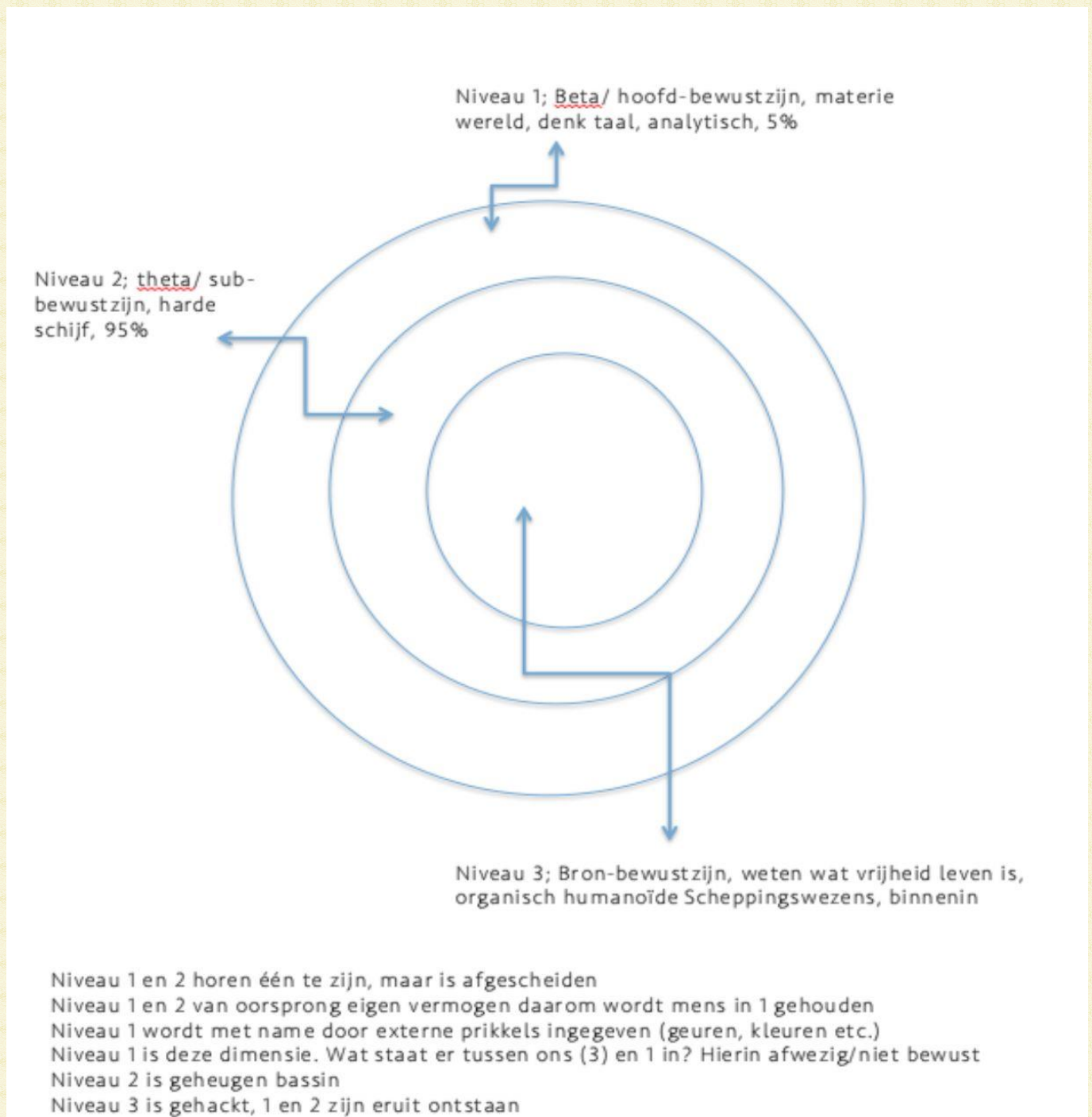
wat ik vertel kunnen mensen verdwaald raken. Dat gebeurt. Omdat mensen de neiging hebben om dat pad te lopen.

Maar met alles wat ik vertel, kan ik over het bron pad in jezelf ook verdwalen.

Want dan wordt het zo naar je mind gebracht. En dan is het zo waardevol en misschien wel spannend en mooi wat Martijn vertelt. Dat je mind meer uit die richting, analyse, deel 1. Daar meer van wil horen en snappen.

Meer, meer, meer, meer. Omdat je daarbij je eigen bron voelt. En dat er een verstrikking plaatsvindt bij het feit dat je denkt dat jij je bron ervaart via mijn verhaal.

Dat is niet wat mijn bedoeling is. Dus de bron, daar ben je in bij jezelf.

Dit simpele tekeningetje is een heel groot uitgebreid, ik kan bijna zeggen een soort van realiteits- of sterren landkaart. Over hoe de mens werkt, hoe de mind functioneert. Die route 2, daar gaat het om.

Dat je daar inzicht in krijg. En route 3, daar ben je in, zit daaronder. En dan trek je hem vanuit je bron door niveau 2 heen. Dus door de fragmenten van pijn, blijdschap en dingen die in het **onderbewustzijn** zitten.

Die zitten allemaal aan elkaar vast. **Er zijn echt wel dingen die je vanuit onder je bewustzijn wel weet.** Maar daarvoor moet je eerlijk zijn. En dan ga je zo door niveau 2 heen, kom je in niveau 1 in je huidige denken.

En dan kun je de bron door die niveaus heen in je denken krijgen. En dan calibreer het lichaam. Dus je calibreert je psyche als het ware. Psychotherapie zit ook in niveau 1 (analyseren).

Veel mensen denken dat psychotherapie een soort spiritualiteit is, maar psychotherapie is eigenlijk niets anders. En dat is heel veel hoor, want dat is heel knap werk. Maar dat zit eigenlijk in niveau 1. Dus in de belaste psyche.

En dan ga je werken in het **subbewustzijn** waarin de fragmenten liggen. Als je bijvoorbeeld een mishandel bent, of seksueel, geestelijk, of wat er ook allemaal gebeurd is in zulke gekke werelden als dit.

Dan komen opgeslagen, wat weg gefilterd is, dan gaan ze werken in het **bovenbewustzijn**. Dus dat is gewoon de psyche en dan ga je analyseren en dan haal je de fragmenten naar boven. Maar daarmee verdwijnen ze niet.

Althans, ze blijven altijd wel bestaan, maar daarmee wordt het niet minder. **Je herprogrammeert eigenlijk alleen maar de pijn. Door er een soort sub-programma overheen te leggen.**

Waarbij de betekenis van de pijn een andere waarde gaat krijgen. Dat is eigenlijk wat je doet, het is een soort hypnose eigenlijk. Maar het is wel heel werkzaam en ook zeer welkom.

Want als dit een manier is van wat nodig is om te verzachten, om door het leven heen te kunnen komen. Dan is het natuurlijk hartstikke goed die stap.

Maar als mensen zich bewust worden dat er ook nog een diepere laag onder zit in de mens daar binnenin zelf. Dan kan die diepere laag zeg maar met liefde en aandacht tevoorschijn komen. Kom maar hier.

Ik had laatst een gesprek met een jongen van twintig jaar. En die wordt gewoon totaal heel niet begrepen. Hij wordt door iedereen uitgelachen en belachelijk gemaakt met zijn ideeën, zijn plannen, zijn investeringen. Die jongen heeft zeg maar een soort achterstand fysiek in het reageren.

Dus die is wel traag en een beetje, en dan het woord vreemd. Maar die jongen is loop zuiver. Loop zuiver. En ik vraag gewoon aan hem hoe hij zich daaraan bij voelt. Hoe voel je je daarmee bij als je ouders zo doen? Het zat niet daar.

Hij kon ook niet zeggen vanuit hier. Want het was al duidelijk dat dat niet leuk is. Hij kon ook niet zeggen vanuit hier. Hij kon alleen maar zeggen vanuit hier.

Dat duurde eventjes, maar het kwam dat hij ging vertellen wat hij vanuit zijn bron daarbij voelde. Dat was een heel fijn gesprek met die jongen. Het was zo helend voor hem om in zijn bron te zijn.

En voor mij was het zo helend om die brug te mogen leggen met elkaar. En te voelen dat ik die pijn ook heb. Dat ik die pijn ook heb. Omdat ik ook in deze wereld leef. En ook al die dingen tegenkom via andere mensen.

En dan door observatie en verbondenheid ik het ook kan voelen in mezelf. Maar die bronkracht die bracht hem zo ontzettend dicht bij zichzelf. Dat hij ook helemaal begon te praten over iets wat hij eigenlijk helemaal niet doet.

Die jongen zit niet op school, geen opleiding, niks, niks, niks. Zijn vader en moeder ook niks, niks, niks. Het was het perfecte plaatje eromheen om hem niet te assisteren naar dat stuk toe. Dus geen aanval naar die ouders toe.

Ik bedoel met perfecte plaatje om precies in dit stuk te blijven zitten. En we komen gewoon tot een heel mooi gesprek en hij begint over van alles en nog wat te praten. En ik dacht, wat een fijn gesprek is dit.

Wat fijn dat jij over jezelf praat. En niet omdat ik fijn vind dat jij over jezelf praat, maar nu hebben twee bronwezens een overleg met elkaar. Wat is dat fijn, wat een goed gesprek. Dat is zo'n fijn goed gesprek.

En je kon het gewoon voelen dat er dingen in hem gebeurden. Hij zat me te kijken en hij werd heel reactief. Dus daar waar de sloomheid en de traagheid zaten, werd hij heel actief. Hij ging heel actief reageren.

En toen kwam ik hem dus een week later nog een keer tegen. Toen vertelde hij wat hij allemaal was gestopt en wat hij allemaal nu aan het doen is en wat hiermee wil. Toen vroeg hij ook aan mij, hij zei tegen mij, iedereen wil eigenlijk dat ik al het van alles moet doen. Ik moet naar school dus al die systemen. Ik stond op dat moment even iets anders doen.

Ik draaide me om en ik zei zal ik jou wat vertellen. En R. die stond erbij. Ik zei zal ik jou wat vertellen, hij ziet altijd dat ik het heel druk heb. Hij ziet mij altijd wel met iets bezig.

Ik voel me altijd gewoon hartstikke ontspannen. Maar ik ben eigenlijk altijd wel bezig. Ik zei zal ik je wat vertellen. Ik heb tot en met mijn 23ste jaar helemaal niks gedaan. Helemaal niks.

In mijn 23ste jaar ging ik aan het werk en toen kwam ik erachter dat ik dat vooral zo wilde houden. Oh, wat dan? Ik heb tot en met mijn 23ste jaar eigenlijk helemaal niet gewerkt.

Gewoon wel een beetje een klusje gedaan. Je bent nu twintig, wat voor verplichting heb je hoofd liggen dan? En hij kwam gewoon in contact via mijn eerlijkheid, om geen dingen op te roepen die er niet zijn.

Door mijn eerlijkheid en gewoon mijn openheid te delen kwam hij in contact met zijn eigen bron. En in dat moment voelde je je gewoon die jongen helemaal ontspannen. En hij werd ook de volgende dag gelijk vreselijk ziek.

Ziek, ziek, ziek, ziek, ziek, ziek. Ziek. Ja, hij werd niet ziek. De verstoringen van het **onderbewustzijn** gingen zo heftig in beweging dat dat helemaal naar zijn fysieke systeem door heeft gebracht.

In feite zijn dit dus al de werking van het lichaams-intelligentieveld van het lichaam, maar wel op basis van de bron. Wees maar eerlijk tegen elkaar. Dat is wel waardevol. Voor jou geldt dus ook van bron, verstoringen en de uitvoering op dit moment.

Ik wil er maar gewoon een paar vragen over stellen en opnoemen. Dan kun je dat zelf in je eigen boekje noteren als je dat wilt. Of als je dat je zegt ik noteer niks. Ik doe het op mijn manier, een andere manier doe dat maar op jouw manier. Maar we kunnen daar eens rustig doorheen gaan. Om in deze dag, en dat werkt nog diepgaand door, in je eigen **bewustzijn**, want het is niet tijdsgebonden.

Waarschijnlijk is dat ook al lang bezig, want deze dag is natuurlijk niet het startpunt. Deze dag is alleen maar een uiting van alle frequenties waar het allemaal om gaat.

Dat je dus de aankomende tijd, om daar eens even heel rustig mee aan de gang kunt gaan met die calibratie.

En ik wil wel zeggen tegen je zeggen dat de moeilijke dingen die er kunnen zijn, de uitdagingen, de vragen, misschien de onzekerheden, of misschien wel het wantrouwen die er lopen, neem die gewoon de volgende keer ook mee.

Als je hier de volgende sessies ook weer in kan zijn. Want het kan gewoon op biologisch niveau, kan dat nog wel eens, een behoorlijke, ja, innerlijke discussie opleveren. Dat is ook goed, hè?

Opmerking uit de zaal: Misschien is het goed om te beseffen, in laag 2, ook al is het van jou zelf, in jouw eigen bagage, onbewust zijn, dat daar het merendeel collectief is.

Martijn: Ze zegt, ja, ze zegt, misschien is het waardevol om te beseffen dat wat in de laag 2 zit ook merendeel collectief is. Want dat klopt ook. Maar uiteindelijk is het hele collectieve veld opgebouwd uit jouw oorspronkelijke vermogen. Want er is namelijk het gekste aan, dat dit van oorsprong, dit hele deel, wat we nu hierin af gescheidenheid zien, dus jouw **bewustzijnslagen**, zijn eigenlijk een soort schizofrenie op oorspronkelijk bronniveau.

De parasitaire krachten, de trainingsvelden die het zuivere **bewustzijn** hebben weten binnen te dringen, zoals hightech wagens in deze wereld dat ook doen, zo gebeurt dat door andere intelligenties ook, zeer goed wel beschreven, is het eigenlijk zo dat dit hele veld van oorsprong jouw eigen vermogen is. Dus alles wat in dat sub-niveau zit, dat klopt, dat is collectief, er zit heel veel collectieve energie in, maar die collectieve energie die reageert op jouw bronkracht.

Dus als je niet buiten jezelf legt als collectieve energie, maar als je een dwarsverband ziet tussen collectieve energie en een deel van jezelf, dan zie je ook van, van, het is logisch als ik het vanuit een kwantumniveau bekijk, dat mijn deeltje van mijn **bewustzijn** overal tegelijkertijd aanwezig is, dan is dus mijn eigen discrepantie ook aanwezig in de wereld om mij heen.

Dus dan is het collectieve gedeelte om mij heen, wat ik al heel gauw driedimensionaal biologisch toewijs aan alle individuele processen van de mensen, zijn eigenlijk bevoorraad, kwantum technisch, door mijn ontspoorde deeltje. Met andere woorden, is het zo dat het echt collectief is, of ontstaat het collectief uit niveau 2 van mij?

Dus het is waar wat je zegt, het is waar wat er wordt gezegd, en het mooie is, dat is in het kwantumveld zo, dat je de richting is nooit één kant uit. Je moet hem naar alle kanten tegelijkertijd zien.

Dus ik ben zowel deelnemer in de kwaadaardigheid, als deelnemer in de lichtbrenger in de orde. Dus dat is wat er gebeurt. En het is mijn **bewustzijn**, als ik het kan zien, dan verandert het.

Dus wat voor ons zo waardevol is, is dat wij moeten beseffen gaan, voor onszelf, wij moeten beseffen gaan, dat mogelijkheden die er al zijn, alleen kunnen reageren, als jouw **bewustzijn** zich daarvoor opent.

Dus wat niet gedacht wordt, plat gezegd, kan ook niet manifest worden. En daarom wordt een mens daar gehouden, en mogen we het niet hebben over al die andere dingen. Het zit heel geavanceerd in elkaar.

Dus kwantum schepper zijn, dat is de goddelijke kracht, scheppende kracht. Het gelukzalige, de volledige draagmoed, de natuur, het is het volledige leven, op alle mogelijke manieren.

En wat ik dus net zei, je moet de pijl de andere kant uitwijzen.

Wij denken dus dat wij heel erg geïsoleerd zijn, door deze gebeurtenissen op de aarde, waar we aan het punt staan, ook nu, om die doorbraak daarin niet te bereiken, maar te beseffen, dat is hem hè.

We hoeven niks te bereiken, ons bewustzijn is het beseffbewustzijn, waardoor die informatievelden gewoon aanspringen. Wij moeten beseffen dat wij niet alleen maar in een isolement verkeren, dat wij daar last van hebben, maar ons isolement, daar hebben ook andere civilisaties last van.

Omdat door ons isolement en het gebrek aan beseff, de familieleden, die vanuit allerlei verschillende werelden bestaan, het zijn er nogal wat, die er allemaal dwars door elkaar heen lopen, die krijgen helemaal niets meer van ons.

Omdat ons bewustzijn dus dicht is. We weten het als collectieve beschaving niet, we weten het ook zelfs als mensen die bezig zijn met buiten aardse kwesties niet, we weten het ook niet als mensen die bezig zijn met de oorspronkelijke koningsrijk relaties, dat we voelen dat we het zijn.

Zelfs het beseff dat wij hen niet meer kunnen zien met ons aandacht hè, dat ons aandacht daar niet heen stroomt, heeft een direct effect op wie zij zijn. Dat is de schakel, dat is het hele leven hoe het normaal communiceert. Dus het isolement zit verschillende kanten uit. Dan kom je dus in je eigen leven terug, word je 's morgens wakker en dan denk je van goh, 1, 2 of 3. 1, 2 of 3. Het zijn maar getallen, maar het zijn grote kosmische vragen. Wie is hierin shared? In het moment. Hoe ga je het doen?

Gisteren ook behalve tussen alle dingen die ik aan het doen was nog eventjes, ik moest gewoon de tuin in.

Ik moest mijn eigen gevoel echt voorrang geven, bovenop de dingen die ook mijn eigen gevoel hadden. Dat was een groter gevoel, dat was het moment dat ik nog even lekker, voordat de zon eronder ging, even in het land kon zitten. Dat gevoel, ik luisterde, de vogels gaan aan hè, die gaan allemaal lekker liedjes zingen en zo. Het was zo fijn, ik heb mijn ogen dicht, links zitten de konijnen lekker in de natuur, rechts zitten de kipjes en de haantjes. Ik zit zo in rust en dan komt die haan zo hoep op het hek zitten. En mij zo zitten aankijken. Ik zeg, daag haantje. En dat moment dat was mijn bronmoment. Ik vertel het om ook in eenvoud, dus het bronmoment. Laten we daar maar eens toekomen. Lekker rustig en zo het leven ook kunnen voelen en ervaren. En dan met krachtig vervolg. Is dit zit zo een beetje helder?

Vraag: Ik had het gevoel dat bij, wat je vertelde bij het 1 en 2, dat dat wel eens eigenlijk de akasha kronieken zouden kunnen zijn. Waarbij, je hebt het ook wel eens gezegd, van die 95% aan mogelijkheden die zijn gesloten.

Maar dat als je in 3 zit, in bron, dat je eigenlijk die mogelijkheden ook weer allemaal ontsluit. Zou ik het zo kunnen zien?

Martijn: Ja, dat is ook zo, want dit zijn reactiekrachten. En als jij, en dat is ook waarom, als ik naar mezelf kijk reageer ik, natuurlijk reageer ik ook mee. Logisch, want ik leef ook in deze wereld.

Maar ik reageer voornamelijk op mijn eigen, ik reageer gewoon vanuit mij wie ik ben. En daardoor gebeuren er heel veel dingen om me heen, en dat veld niet.

Dus zijn die akasha kronieken, of hoe je het ook wilt noemen, zijn heel vaak bij mij niet reactief. En in je bron zitten, we hebben het nu dan over naar de basis van jezelf gaan. **Maar in de basis van jezelf komen, dat is in feite het ontbloten van echt wie je bent. En is dus niet alleen het gevoel met je ogen dicht zitten en in stilte, maar het is ook juist met je ogen open. En de wereld in kijken, kijk maar de wereld in. Het kan heel vreemd zijn voor andere mensen dat ze zien, wat is dat nou weer? Wat gebeurt hier? Dat voelen. Maar die bron, dat is de kern intelligentie. En hoe sterker je in die bron bent, zo zou je dat kunnen zien in de tekening, hoe meer aandacht en intentiekracht er is, aandacht aan jezelf dat je leeft, hoe meer, dat is wat we net in de oefening deden, hoe meer die resonantie van je eigen bewustzijn toeneemt.**

Ga het alsjeblieft niet meten in meer of minder, het zijn **frequenties**. En als dat toeneemt zou je dat in deze tekening kunnen zien als dat de bol groter wordt.

En als de bol groter wordt, wordt de bol daaromheen per definitie kleiner.

En dat is ook de dreiging die er is voor de controlehouders, die er gewoon zijn, in dit geval onze systemen, dat we niet in die bron, we mogen er wel in zijn, dat mag met een meditatie, prachtig, **dat kun je twee keer per maand oefenen, helemaal goed.**

Maar niet constant in die bron zijn, want als je dat wel doet, dan verandert je sub-bewustzijn. En hef je hem als het ware zelfs op.

Dus ik zeg hier ook mee, dat trauma's, ik roep dat al heel lang, trauma's kun je niet oplossen. In de zin van dat je het gaat snappen en dat je daar een methode tegenover kunt zetten.

Want ze weten allemaal dat we emotionele, liefhebbende wezen zijn. En iedereen heeft wel eens een verschrikkelijke diepe huilbui gehad, dat je het eventjes, ook met je mind ook eventjes niet meer kon weten. Dan weet je dat op het moment dat je helemaal uithuilt en alles loopt eruit en alles wordt gevoeld vanbinnen, dan weet je dat daarna de dingen zijn opgeruimd.

Dus dan is een deel van dat sub-bewustzijn, is door organische bron rechtgetrokken, ontstoord. En nou is het niet zo dat je dit alleen maar doet met huilen. Maar als je dit doet in combinatie met je mind, en die komen bij elkaar, dan wordt het een hele gecoördineerde bewuste aanwezigheidsactie. En dan calibreer je rechtstreeks in het lichaam.

Martijn: Nee, jij was net naar de wc, ik heb net een fantastische reactie gegeven.

Iemand uit de zaal: Ik heb eerst geluisterd naar je en daarna gegaan. Dus dan is één en twee nu het gehackte gedeelte.

Martijn: **Ja. En in feite is dit gehackte gedeelte, de bron. En dit is eigenlijk uit ontstaan. En binnen deze lagen, hier zijn het lagen, maar bij ons zijn het allemaal trillingsvelden, taalvelden. In al die taalvelden, daar ligt ook**

de hack waarvan ik vertelde dat hij uit heel veel verschillende niveaus bestaat.

Dat noemen we hier op de aarde de zonnen val, of de val van het bewustzijn. Maar het is eigenlijk niets anders dan een verkleining van je bronkracht.

Het is toch eigenlijk absurd dat je in deze wereld hier, op aarde, gewoon bijna je best moet doen om even een zone voor jezelf te creëren waarin je jezelf mag ervaren. Net als je bij een eerste familie moet je de deur uitsturen.

En dan moet je de burens vragen de apparatuur uit laten, dat het echt stil is. Als je een tramstraat woont, hoop je ook maar dat er ergens een tram blokkade is, dat die ook niet langs rijdt. En uiteindelijk blijft het moment over van bron.

En dat dat stukje eigenlijk is waar het allemaal om gaat. Het is eigenlijk absurd. En toch is het zomaar te pakken.

Iemand uit de zaal: En wat zijn die dan die akasha kronieken? Zijn dat ook onderdelen van het hackprogramma?

Martijn: Ja, ja, ja. Je kunt zeggen, en dat laat de kwantumrealiteit zien en ook de kwantumfysica laat het zien, dat er geen stationair moment is van het verleden. Dat is wel zoals wij het nu zien, omdat we worden geïnformeerd door die taal, door de herinneringen. Er is ook geen stationaire toekomst, omdat elk moment als de mens in haar bronkracht verkeert, in haar eigen aandacht, en dat is dus meetbaar, dat is ook mooi dat het meetbaar is, op het moment dat de mens in de bronkracht van zichzelf komt, gaan de informatievelden waar materie uit ontstaat, gaan anders vibreren.

Dus de taalvelden onder de materie verschuift. Dat is ook wat bezoekers uit andere werelden doen. Zo komen ze hier ook binnen via de taal achter de materie. En die taal achter de materie, die taal, dat is jouw bewustzijn. Zo komen ze hierbinnen. Koninkrijk relaties. En wat er gebeurt is dat je kunt zeggen, de toekomst, dus de toekomst is niet een vast gegeven, de toekomst verandert na gelang de mens in het nu moment in haar eigen bronvermogen aanwezig is. Dus als iemand hier iets over de toekomst vertelt, en je gelooft dat, dan wordt dat toekomstbeeld ook in jou geprint. Waardoor dat ook, het gaat niet per se om dat het uitkomt, maar dan word je dragen van die informatie, die dus taalvelden zijn, waardoor dat ook exact zich manifesteert.

En de mensen die de donkere tijden promoten en propaganderen, en over transhumanisme, en over allerlei, en cabal, en al dat soort dingen, die mensen zijn feitelijk op kwantumniveau instrumenten om het in de materie te voegen van je psychische d (denk..?) veld.

Terwijl als jij naar je bron gaat, dan gaan die taalvelden, want dit is gewoon de wetenschap, de kosmische wetenschap, gaan die taalvelden gaan bewegen, en is die toekomst acuut gewist. Dat is waar we het hier over hebben. En daarom zeggen we buiten aardse beschaving, en menselijke beschaving, dat jullie weten half niet hoe groot jullie zijn. Jullie zijn de goden van oorsprong. En je moet niet geloven wat er tegen jullie wordt gezegd. Omdat er in boeken staat, jullie moeten geloven in wie jullie zijn. Wie je samen besluit te zijn. Jullie moeten over de toekomst voelen, in plaats van denken wat een ander in geeft. En dat maakt alles

anders, want dat betekent dat er geen toekomst vaststaat. Er bestaat dus geen toekomst die vaststaat voor jou.

Maar waarom maak jij je dan zorgen? Kwantumniveau, pijn andere kant uit, er bestaat ook geen verleden.

Het verleden is er wel, dat is wat je in je draagt. Maar de vraag is maar eens of jij morgen wakker wordt, in hetzelfde scenario als nu. En of jij morgen ook hetzelfde verleden weet te hebben als nu. Het kwantumniveau zet alles op z'n kop.

Maar wij moeten het wel doen met wat we kunnen ervaren. Als dit waar is, en dit is het waar, dat frequenties constant schuiven, dan kunnen we er niet omheen om door te zeggen, ik kan angstvrij leven. Ik kan angstvrij leven, want niets staat vast.

En je kan, oh nee, ik moet niet angstvrij leven, want dat ga ik misschien wel (dood?). Boem, gevangen.

Snap je? Het zit zo in elkaar dat je niet meer buiten jezelf moet. Je moet in jezelf, beter één dag geleefd, in waarheid, in echtheid. Dat je het moment voelt, dat je zegt, hebben wij een fijn moment, een goede ontmoeting. Wat is dit ontzettend echt, goede genade, je kent elkaar eigenlijk niet.

Toch vanuit die frequentie, vervlogen uit andere tijden, ken je elkaar wel. En dan kom je dus op grotere missies uit, waar je naartoe bent gegaan. Je functie die je zelf in de werelden hebt gegeven in samenspraak met andere mensen. Dat je grote projecten begeleidt, dat je een heerlijk thuisplek hebt. Dat er een plek is van veel vrede, warmte en ook engineering, bij veel ontwikkeling voor allerlei andere werelden. Dan kom je gewoon achter van, dit is gewoon de sleutel.

En dat is best wel op de kop zettend, want als we het hebben over calibratie, er valt niets te calibreren, er valt niets af te stemmen in deze wereld. Dus je kunt jezelf niet afstemmen op iets wat je zou willen doen, bereiken.

Dat is nou precies de misinterpretatie. Je kunt je alleen afstemmen op wat je van binnen voelt. En dat kan alleen maar op het nu. Niet wat je vorige week bent begonnen, of wat je zes jaar geleden bent gestart, maar wat je nu voelt. Dit is de tijd waarin het geboren wordt. En dat is de terugkeer van het Christusveld, hè..

Vraag: Ja, ik vind dat wel interessant. En met name dat **onderbewustzijn**, dat heb ik al wat vaker gehoord. En dat is, zeg maar, niet de mens diende ervaringen daarin verdwijnen. En met een ander woord trauma, dat zie ik van mezelf wel dat ik mijn best doe daaraan te werken en met name die stukken van het trauma. Maar hoe zit het dan met de kennis die aangehaald wordt, de technologie, van deze technologie. Hoe moet je daar dan mee omgaan? Dat ik dus ook al een paar keer bijna ben vermoord. Een keer dat ik in de tuin kwam en dat er een laser straal aan kwam op m'n hoofd. En ik was verlamd. Ik moest daarna mezelf weer ademen, want mijn lichaam kon het niet meer. En later bij een lezing van (Kaiser?) hadden ze een laserstraal op mij gericht. En er was die nacht gewoon iedere cel in m'n lichaam aan het afsterven. En dan denk ik, hoe moet ik daar dan mee omgaan? En dan hadden ze die black cubes enzovoort, waar ik veel mee te doen heb gehad. En ik vind dat heel moeilijk in dit verhaal in te passen, wat jij zegt. Want als ik dan wel in de bronkracht ben, word ik ook aangevallen, voorbeeld in m'n tuin, op dat

moment. Oké, ben ik dan niet gelukkig. Ja? Hoppakee laser straal in m'n kop en ik ben verlamd. En dat zijn dus dingen die ik gewoon niet begrijp. En dan zal ik wel te veel in dat procentje daarin zitten van dat vaart van zelf, ofzo. Misschien trein ik in m'n bron ofzo. Maar ik heb geen idee hoe ik daarmee om moet gaan. Ik heb geen idee hoe je dat wel uit je leven krijgt. Ik vind dat aangevallen van technologie, in mijn leven dus, echt wel bijzonder veel maken. En iedere keer ben ik dus bijna vermoord. En ik ben ook bijna vermoord door die ongelukken, enzovoort. Dan denk ik, ja oké, goed, dan sta ik dan hier. Maar ik doe stinkende m'n best, en ik doe dit, en cursussen, en opleidingen, en oefeningen. En ik denk, ja, Trudy, je moet in je hart. Je moet meer dit en je moet meer dat. Maar dat is toch wel die dingen, die behoorlijk dwars zitten. Plus alle gevolgen, dat ik iedere keer denk, ja, nu zit ik gewoon weer te vergeten van de pijn. En dan moet ik er dan ook weer gaan zitten. Nee bedankt. Weet je, het zijn dit soort dingen waar ik dus grotgruwelijk veel moeite mee heb. Want ik denk, wanneer ben ik dan een bron mens? Waar zie ik dat in terug.

Martijn: Ja, uit welke koers heb je nu gesproken?

Antwoord: Ik denk vanaf die twee, van die sub(**bewustzijn**). Maar dat is wel het deel waar ik het meest lastig mee heb.

Martijn: Ik hoor je.

Reactie: Ja, dat weet ik ook dat je me hoor. Ik weet niet hoe ik dan vanuit andere dingen, hoe je dat anders kunt doen.

Martijn: Dit heeft overigens wel betrekking op ons allemaal, hè. Jij bent gewoon de moedige die dat hier nu zo openlegt. Dus er zullen meer mensen zijn die dat ook zo zouden kunnen zeggen. En misschien wel veel, ja, vuriger dan jij.

Ja, we mogen er gewoon zijn. We zijn er gewoon. Maar dit zijn natuurlijk tekeningen. Maar als je gewoon puur kijkt, hè. Jij noemt het zo, over technologie. Kijk, je zou kunnen zeggen dat jouw niveau 2... En ik weet helemaal niet of dat zo is. Het zijn allemaal maar gewoon even voorbeelden. Maar zeer waarschijnlijk is jouw niveau 2, en dat is dus het **sub-bewustzijn**, dus de harde schijf. Die is waarschijnlijk helemaal volgeschreven door eerdere negatieve ervaringen. En met negatieve ervaringen bedoel ik, heel simpel gezegd, het omgedraaide dan wat je als bron kent. Als dit genoeg vol zit, dit, als daar genoeg informatie zit, dan zult je ook merken dat als de reactie vanuit dit niveau, vanuit deze, dus dat sub-persoonlijkheid is dat eigenlijk. Het is niet alleen sub, een sub-bewustzijn, het is een sub-persoonlijkheid. Dat op het moment dat er iets gebeurt om die sub-persoonlijkheid tot leven te krijgen via dit niveau, dus dit wordt daarheen geslept en vervolgens praat je er zo de wereld in. Dan zou je kunnen zeggen dat niets anders wat er gebeurt dat je eigenlijk een soort slachtoffer bent van wat er op je harde schuif staat van je biologische systeem. En het ergste is, maar ik weet niet of dat voor jou ook zo geldt, het ergste is dat als je daar dan over spreekt, dat je van andere mensen al dat oordelen krijgt dat je dat niet mag doen. Je moet je mond erover houden, je moet gewoon naar de bron toe. Dat is wat er heel veel gebeurt. Ja, en dat maakt...

Reactie: Nee sterker nog. Ik heb gehoord oh je bent helemaal niet bewust, en je bent helemaal niet op de goede weg bezig, en je moet meer in je hart en allemaal dat soort shit. Ja wat schiet ik daar mee op, helemaal geen fuck.

Martijn: Nou, wat je ermee zou kunnen opschieten, ik praat niet tegen jou specifiek, maar wat je ermee kan opschieten is om te beseffen dat de persoon eigenlijk rijkelijk volkomen gelijk heeft.

Persoon uit de zaal: En dan?

Martijn: Omdat je dan namelijk moet opvangen die uitspraak dat je je niet bewust bent in dit niveau.

Iemand uit de zaal: En hoe doe je dat dan?

Martijn: Beseffen, Boem!

Wij allemaal reageren in deze wereld heel erg veel vanuit onze sub-persoonlijkheid.

Iemand uit de zaal: Ja, dat weet ik wel, ja.

Martijn: Dus ik reageer niet meer steeds, ja, ik... Dat is leuk.

Kijk, wat mooi is, is dat ik nu niet meer op jou reageer, maar op het geheel. Want dit stuk is zo ontzettend waardevol om te zien, want waarom zou een ander de waarheid niet mogen spreken, op het moment dat ik inderdaad, terwijl ik dat zelf heel goed kan zien, gewoon niet in mijn bronkracht ben. Is het dan leuk als iemand het zegt?

Nee.

Maar is het waar?

Ja.

Kun je daar wat mee doen?

Ja.

Heb je daar zin in? Wel of niet? Dus je moet kijken, dit is een bewustzijns circuit, hè. We zitten in een heel groot bewustzijns frequentieveld.

Dit heeft alles te maken, het is ook mijn stukje job, dat ik vanuit dit stuk samen met andere mensen, ik heb dat niet voor niets zo in gevoelt, gezien, gelezen, dat dit soort dagen nog eens heel erg belangrijk kunnen zijn, om dat contact te bewerkstelligen. **Open contact. Om te zien, kan het echte koninklijke hart, koninklijk is eerlijk, kan het dat ook zien? Van verdraaid nog eens aan toe zeg... Ik reageer gewoon echt zwaar uit mijn sub-bewustzijn en ik ben ook een sub-persoonlijkheid. Even voor de spiegel staan. Aha, zo ziet die sub-persoonlijkheid van Martijn heel goed uit.** Felle ogen, strakgetrokken gezicht, het testosteron door de spieren heen en zo heb je weer een plak op z'n schoudermieter gegeven. Dat moet ik dus, dat moet ik dus zien. **Je moet niet in gevecht gaan, je moet het zien. Ik wil niet zeggen dat het zien het allemaal weghaalt, maar het gaat om het besef. De goddelijke kracht is dat je beseft wat het is. Gewoon, dit is het. En het is waar. Dit is gewoon wat er aan de hand is.**

Dus wat er aan de hand is, is dat eigenlijk constant geprobeerd wordt, dat is die veiligheidszone voor de andere groep, om te zorgen dat je daartussen blijft bewegen. En het erge van dit verhaal is dat deze zone, die sub-persoonlijkheid, dus ook alleen maar vergroot.

Niet bij jou, ik heb het gewoon in het geheel. En als je dat in balans kunt gaan houden, dat je voelt van, ah maar ik moet daar ook tegenoverstellen, dat ik me in de natuur beweeg, ik moet me tegenoverstellen dat ik me verbind, dat ik me ruimte geef. **Op mijn manier, dus je hoeft niet actief iets te doen, dan kun je daarin gaan middelen. Dus je moet dat balanspunt in jezelf in. Dit vraagt om precisie, het is een operatie, het is een precisie operatie, om jezelf daarin, daarom niemand kan dat voor je doen.**

Ik ben het gewoon altijd eerlijk, niemand kan het voor je doen, je kunt het alleen over hebben. Maar je moet het in balans houden, want als ik ga vragen over de lezing, ik heb dit net deze dingen ook allemaal meegemaakt.

Iemand uit de zaal: Ja dat weet ik, jij hebt er wel eens wat van verteld.

Martijn: Dus wat ik doe, ik doe, het moment, ik zie de zon, ik pak mijn koffie, ik ga bij de dieren zitten, of op het balkon, of op de startbaan, daar kan ik ook mediteren, bij Schiphol, maakt mij niets uit, en ik kom in contact met mezelf.

En dat is het enige wat je hoeft te doen, maar het is niet de opdracht om dat te doen. Doe ik dat niet, dan blijf ik daar (niveau 2 **sub-bewustzijn?**) zitten, die zone moet veranderen, dus mijn **frequentie** moet expanderen, zogezegd.

Waardoor de ruimte van waar zij vanuit schieten, kan stoppen. En nou komt het erger nog, je denkt dat je van buitenaf beschoten wordt, want dat is hoe het hier gebeurt. En dat gebeurt ook, maar dat zijn dus acties van iets anders.

Andere mensen bejegenen jou niet correct, mensen snappen je niet, mensen beoordelen je. Dat zijn ook aanvallen, een laserstraal op je gezicht, of door je hoofd is, ook een aanval. Maar al die aanvallen die in het veld zichtbaar worden, die worden getrokken uit jouw eigen sub persoonlijkheid.

Dus uit de harde schijf, waar de informatie in trillingen in je bewustzijn ligt opgeslagen.

Wat in feite oorspronkelijke bronkrachten zijn, waar je grootste angsten liggen. In feite ben je constant als mens aan het antwoorden op die dingen die je eigenlijk van jezelf heel goed kent. En het antwoord is om er zo snel mogelijk weer van af te komen. Dus even iets over zeggen, van godverdomme gebeurde dit... Grr... klaar. Maar je zou ook kunnen zeggen, in plaats van dat, ik ga daar eens even mee op een andere manier in gesprek.

Wat er gebeurt is dat vanuit deze frequentie, waar jij de drager van bent, als bewustzijnsschepper, vanuit deze frequentie wordt de informatie weggetrokken om in de matrix die scripten te lanceren. Want de matrix draait op jouw scheppende kracht.

De matrix, deze werkelijkheid, niet de volledige matrix, maar de ongebalanceerde situaties, dus de vervelende dingen die hier in de wereld gebeuren.

Dus de niet coherente energieën, dus uit balans, uit harmonie, alles wat stuk maakt, wat verdeeldheid veroorzaakt op jouw beeldscherm, wat naar jou toe komt, dat komt allemaal voort uit je eigen harde schijf. En daar gaan we zo weg.

En denk niet dat die harde schijf iets fysiëks is, maar die harde schijf is een heel groot algoritmisch trillingsveld. En daar zitten ze in te rommelen.

En dus je hebt de keuze, ik ga gewoon met mijn problemen door het leven, neger het, en dat doen sommige mensen zo al, tientallen miljarden inmiddels, boeken onder de arm, **om te lezen via allerlei kanalen wat de betekenis is van het leven.** Niks mis mee, maar er zijn ook mensen in deze wereld die hebben gezegd van stop, ik heb nu zoveel kanalen doorgelopen, ik heb zoveel gezien en gevoeld, allemaal heel veel rijkdom, ik heb over buitenlandse gelezen, ik heb over opgestegen meesters gelezen, ik heb over dit en dat en van alles en nog wat, karmische modellen, ik heb alles gezien en alles heeft echt zoveel waarde, **binnen die trillingen heeft dat zoveel waarde, maar ik heb ook gezien dat het eigenlijk niet kan.**

Want er zit geen begin en geen eind aan, er zit geen verhaal in wat het echt is, waarom het zo is, het wordt ook niet uitgelegd waarom ik dingen

kan voelen, die ik nog niet eerder heb ervaren. Er wordt mij ook niet genoeg uitgelegd over, en dan komen we op die punten.

Dus je moet voor jezelf blijven gaan zeggen van hey, ik moet aan de slag. Een verantwoording over mijn eigen pad en de dingen die in mij spelen, en dat gaat dus niet per se over het trauma, maar het gaat over gefragmenteerd bewustzijn, die dus ook op positieve manier kan uitpakken, daar moet ik mee aan de slag.

Mensen die niet vatbaar zijn voor veel negativiteit, dus laat ik zeggen mensen die niet zo vatbaar zijn om door negatieve scenario's te worden ingepakt, die mensen worden in deze wereld heel veel getrakteerd op positiviteit. Dus er wordt een loterij gewonnen, of een meegevraagde op vakantie, die mensen zijn er ook gewoon, en er kunnen allemaal mooie dingen gebeuren, waarvan je denkt, nou god, zie god bestaat wel, hij heeft het gewoon goed met mij voor, en ik ben de uitverkorene, want ja ik krijg positiviteit op mij af, maar onderhand zit je niet in je bron. Onderhand zit je nog gewoon op de zijlijn van jezelf, en voel je niet dat leven wat je zelf creëert, dat je 's morgens wakker wordt, en dat je voelt, ik ga vandaag, dat is even wat bij mij opkomt, ik ga vandaag lekker sinaasappels halen, en ik ga lekker sinaasappels pressen voor m'n burens, dan ben ik wel aan met mijn gevoel, alsjeblieft dat heb ik vandaag zelf geplukt, en dat de burens zeggen van wauw, dat is lief, weet je, zo. Dus dat gevoel, dat het helemaal uit jezelf ontstaat, dat kun je dan nog steeds mislopen, met een loterij en mooie dingen, en een man tegenkomen met vijf ton op z'n bankrekening, en een perfecte schoonmoeder, noem alles maar op. Maar dat is wel, kijk, dus plus en min, dan moeten we niet in plus en minnen kijken, we hebben het dus zo geleerd, dat als iets je niet dient, dan moet er wel iets negatiefs zijn, want deze wereld zit natuurlijk aan beide kanten helemaal vol getimmerd.

Opmerking: Ja, ik wil heel graag iets toevoegen aan jouw verhaal, dat is dat de twee buitenste spieren, zijn naar mijn idee, zodra je bij jouw terminologie, geometrische en binnenste is, is de mandela scheppingskracht (...?). Zit hier in ons fysieke hart ook, en dat is ook jouw eigen opmerking, dat ons hart de invoeger van bronwerelden en broninformatie, in neurologische systeem (?), dat zijn de twee buitenste lagen.

En ik heb voor mezelf op een gegeven moment gevonden, dat als ik mijn hand hier houdt. En ik doe een langzame buikademhaling, meestal liggen in een ontspannen houding 10 minuten. En ik herhaal dat elke dag.

Dat op een gegeven moment de mandela structuur van je hart de dingen gaat losmaken in de andere schillen. En eigenlijk ook gewoon de buitenste laag oplost. En niet ervaring na ervaring, maar op een gegeven moment met een heel (...?) in een keer eruit trilt.

Omdat het los is gemaakt door het mandela effect.

Dat is het enige veld wat de geometrische structuren kan afbreken, daarmee zijn we toch wel de baas, alleen hebben we de sleutels niet, dit is een van de sleutels, dat is misschien ook de antwoord op je vraag, je hebt ook een sleutel nodig hoe je, want die tweede laag zijn inderdaad een heel vervelend probleem, want als je die vol zit, dan kun je echt lastig bij bron komen, en je kunt het niet benaderen vanuit de buitenste schil, dus je moet op een of andere manier de sleutel hebben hoe je vanuit het binnenste, of vanuit bron, over zeg maar, en dan ook hoe je kan komen naar zeg maar oplossen van (...?). Iets meer dan een jaar geleden ontdekt, ik had

alleen maar het vermoeden, want we zijn in deze wereld alleen maar resultaat gericht dat als we dan een keer iets gaan doen moet er meteen resultaat zijn. En je gaat naar iemand toe, die kan healing, in die healing moet gelijk resultaat zijn, zo gaan we daarnaartoe, en ik had het vermoeden dat als je dit een tijd doet, bijvoorbeeld twee keer per maand, en dat er dan op een gegeven moment iets, en dat gebeurde dus bij mij.

En dat was een mega ervaring, waarbij je bedenkt, dit is nu alleen maar een kwestie van tijd, dus als je dit dan een tijd blijft doen, in mijn geval iets meer dan een jaar en daarin ik heb ik al in die tweede schil de helft al (..?).

Nog een paar maanden erbij en dan is de andere helft ook weg, uit mezelf. De mandela structuur, het oplossen van de geometrieën die, het is uiteindelijk allemaal, waarin de onmetelijke kracht van je eigen **bewustzijn** onderdrukt, door het niet te accepteren in het moment dat je in een voorval (...???) en de weg terug, is dat er wel even een acceptatiemoment is, dat doe je door het los te weken op het moment dat het je lichaam verlaat, is het acceptatiemoment.

Martijn: Mooi verwoord. En als we het over sleutel hebben, dan zie ik een sleutel, maar als ik het zo zou, voorbij deze wereld zou benoemen, het is in het uiterste, die moeten we ook gewoon kunnen opnoemen, in het uiterste is een sleutel niet een methode of een route, dan praat ik niet tegen jou, want ik weet dat jij ook dat beseft, maar ik moet het nog even bij benoemen, een sleutel is niet per se een route, **maar een sleutel is een bewustzijnsbesef.**

Het is heel, als je het vanuit wiskunde bekijkt, is het heel onlogisch, dat als jij iets beseft, dat dat de sleutel is. Met andere woorden, dus dan maak ik even die kant uit, dus even aansluitend op wat jij zegt, dat als het besef daar is, dat dat niet drie maanden hoeft, en het besef is dat het instant plaatsvindt, dat is ook een sleutel.

Opmerking: Ik heb dat moment gehad, dat was met J.Postma (naam), ze zag wat ik deed, ze zei we kunnen de rest ook in een keer opruimen, en ik wilde dat niet, maar het was een mogelijkheid, maar qua sleutel is het belangrijkste, dat je fysiek, op dat moment, bij de oefening om even bij onszelf te zijn, ik zag er bijna niemand echt fysiek even met de hand op het hart, waarom zou je jezelf niet aanraken, ik zie mensen dit doen (beeld iets uit), dat er weer zo'n soort resonantie tussen zit, maar waarom zou je jezelf niet aanraken, op de plek waar de mandela's kracht zit van onszelf, dan kom je automatisch met je aandacht, hier in dit huis, zeg maar in dit veld, van daaruit kunnen er dingen gaan los trillen, dat is wat ik als sleutel wil doen, de rest is niet zo belangrijk.

Martijn: dus jij hebt tijdens die momenten om bij jezelf te zijn naar 99 mensen gekeken of ze met hun hand bij hun hart zaten. Nee maar het is vanuit je betrokkenheid en liefde want die draag je in je.

Maar toch is het wel serieus, niet naar jou maar wel serieus gemeend omdat 99 mensen kunnen het net in het moment zelf, wat een uniek moment is, net iets op een andere manier voelen en nodig hebben.

Het kan helemaal zo zijn, dat het voor ons allemaal extra was geweest, maar het kan ook zijn dat het niet zo was.

Wat er dus nu gebeurt, daar ben ik jou heel dankbaar voor, je bent een groot hart, dus ik kan het gewoon benoemen doordat je dit uitspreekt en daar gevolgen aan zitten via gedachten.

Trekken we die kant uit. En dat is niet wat jij doet, maar dat is wat er gebeurt in ons, omdat je in feite als mens zegt, zonder dat je dat zegt, het kan beter, of iets. En dat kan best wel zo zijn, maar de legitieme energie vraag die er onder zou kunnen liggen, is wat maakt dat jij dat zou moeten zeggen, of ik, dus wat maakt dat ik het zou moeten zeggen, niet persoonlijk naar jou toe het is wat we allemaal doen.

Dit zijn ook energieconfrontaties, dat liefdevolle dingen zeggen, die buitengewoon waar zijn, want ik voel dat ook als ik mijn hand bij mijn hart leg, dan kan ik dat ook heel sterk voelen.

Maar aan de andere kant is het ook zo van, misschien heb je wel een tint blauw, dan werkt het net iets anders. Je weet het niet. Ik wil niet het laatste woord hebben, dus ga jij je gang.

We kennen elkaar al jaren, als je elkaar al jaren kent, zelfs miljoenen jaren, dan kun je het natuurlijk wel met elkaar doorslaan. Maar het gaat om de werking van de mind, en de bron, en ik vraag me altijd in deze wereld, gewoon vooral af, van wat is het nou, zo ben ik hier zo gekomen, dus ik heb jarenlang een soort, my lips were sealed, ik weet wel waarom ik het doe maar waarom moet ik dat zeggen? Eigenlijk alleen om mogelijkheid te openen, dat heb jij ook gedaan, dat is hartstikke mooi.

Het is twee uur, dus laten we even een lunch houden. We gaan tot vijf uur door vanmiddag, het is lekker weer, ik weet niet hoeveel energie en tijd je nodig hebt, maar toch wel in drie kwartier even een frisse neus.

En dan gaan we straks, na de lunch, gaan we werken, gaan we kijken, door middel door onszelf heen kijken en dan starten we puur allemaal, op het moment waar jij voelt, waar het plaats zit. Dus je gaat naar de aandachtspunten kijken, van jouw bestaan. Dan komen we er vanzelf wel achter. Eet smakelijk.

PAUZE

Weet dat je zeer welkom bent.

(muziek)

Als je je bewust wordt, dat zodra je hier bewust wordt .. bent, dat alles wat je ziet en hoort en voelt, of waarneemt, dus ook een gevoelswaarneming, dat dat een zuivere energie is, en je ook bewust wordt, dat die energie door jou wordt gelezen, dus eigenlijk dat je energie waarneemt, dus jij bent de observer, en dat jij als energiegenerator, het ook weer terug plaatst in de dimensie, met andere woorden, dat je het taal opvangt, het is realiteit, de gebeurtenis, en dat je die realiteit ook nog een keertje, weer door kunt zetten.

Als je dat gaat beseffen, dan heb je de hoofdvibratie, te pakken van, in de kwantumfysica, in wat bewustzijn, vertaald, wie en wat jij bent. Als je liefde ontvangt, en je bent onbaatzuchtig, dan geef je die liefde ook weer door. Dat voel je.

Als er een goede trilling zit, een goed, fijne gevoel zit, dan kun je die liefde ook weer in alle aardigheid en vriendschap weer doorgeven aan iemand

anders, en als je kwaadaardige energie op je af gestuurd krijgt of in ieder geval iets wat niet klopt, dan gebeurt dat dus ook.

En dat is wel heel erg belangrijk, om te beseffen dat je een schakelaar bent, tussen het moment van nu, en het volgende moment wat er ontstaat.

En omdat de mensen dat niet zo goed begrijpt, wordt ze in deze wereld ziek.

Omdat trillingen die niet in coherent frequentie verkeerd van het leven, die worden waargenomen in een wereld zoals hier, waar je je voortdurend in een grote uitdaging verkeert, om jezelf te kunnen voelen.

Als je daar niet in beseft, dat je die frequentie niet hoeft waar te nemen, en dat die alleen maar bij jezelf blijft, als je dat beseft, dan gaat die informatie, die gaat er dan ook weer, wordt of geneutraliseerd, zo noemen we dat maar eventjes, of wordt toe verwezen, net zoals liefde, aan iets anders. Dus dan kom je van negatieve trilling weer af.

Dus ik zeg eigenlijk van, als er iets heftigs is, dan kun je die heftige dingen die er in jezelf gebeuren, of om je heen gebeuren, die jij ervaart op een bepaalde manier, die kun je ook releasen, vrijlaten, doorgang geven in het veld. En dat is wel heel leuk om mee te werken. Het vraagt wel een grote

verantwoordelijkheid, en vooral moet je beseffen wat er in de wereld om je heen gebeurt, hoe de ontlading van jezelf plaatsvindt, dat die dus

zichtbaar dan wordt in de werkelijkheid om je heen, en heel vaak ook als een heftige toestand. Het eerste moment van die toestand die zich laat

zien aan jou, die probeert iets te prikkelen, waardoor er daarna iets gaat gebeuren van, ooh heb ik dat gedaan? Hoe heb ik dat veroorzaakt?

Dat moet maar niet meer.

Onze kat was 6 weken of 6,5 weken weg, Stip. En die was al eens een keer hier weg. Gezocht en gekeken en gevoeld, gewoon zo in de landerijen, dagen en wekenlang gereden, 's morgensvroeg, 's avond, de tijd dat ze wakker zijn, en de kat toch juist gaan slapen.

En niet met de gedachte gezocht, van ik zoek jou, waar ben je? Maar beseff het, ik breng gewoon mijn **bewustzijn** door het land, en, ja, nog een signaal, een vlaggenstok neergezet, een **bewustzijnsvlaggenstok** van, lieverd, we zijn er.

En na 6,5 weken was ie er weer. Maar dat is wel heel interessant, omdat, die ochtend, dat mijn zoon R., we waren 's morgensvroeg wakker en hij deed de deur open vanuit de schuur en in de keuken. Pap, je raadt nooit wie hier is.

En ik wist, maar ik wist het niet, ik wist, mijn mind; Stip (naam kat). En op het moment dat ie opsprong, maakte het gelijk ruim baan voor alle mogelijkheden die er zou kunnen zijn. Dus in een tel zette ik eigenlijk alles en iedereen neer die ik

daar aan dieren kon zien en voelen. Dus ik haalde dat logische stuk weg. Want ik wist, en dit gaat voorbij de mind, maar zo leg je het wel uit, ik wist, in die Nano

seconde, door te denken dat het Stip is, en daar zo veel liefde in ligt, dat hij er weer is, kunnen polarisaties plaatsvinden, omdat het ook een vorm van een soort

wens is, een behoefte, dat hij het niet is. Toen zei ik van zeg het maar niet. Nou, kijk, zelf maar. Een beetje zo. Dus ik kijk, en ja, dat is Stip. En op het moment dat

het nog niet vaststond, dus eigenlijk wordt het pas vastgesteld op het moment dat je het met je waarneming er doorheen gaat, kon ik ook echt voelen in mijzelf, dat

het van alles zou kunnen zijn. Maar mijn logica zei, Stip. Nou, dat was Stip. Daar was ie. Ik heb ook tijdens die tochtjes door het land, van enkele weken was het een

lekker weer, dus het was ook wel fijn om even door het land te lopen, en te rijden,

met de auto, en met de scooter, helemaal heerlijk. Dat ontspant mij zo ontzettend op de scooter rijden, dat vind ik heerlijk. Ik heb zo'n witte pothelm op, met een mooie (..?), die trek ik naar beneden, dan ziet niemand dat ik het ben. En het is zo ontzettend ontspant, heerlijk.

Maar dat werkt dus ook op andere manieren, dat er heftige energie op me af gevuurd wordt, die ik gewoon waarneem, en er gebeuren dingen om me heen. En die proberen dus het vuur aan te wakkeren, dus noem het maar even aanval, dat je daarover druk zou moeten maken, maar ik maak me ergens druk over. Maar ik voel wel, merk wel, dat die pogingen om binnen te dringen, om ergens mee bezig te worden, een soort communicatie mee te gaan voeren. Die worden uitgevoerd. Maar ik ben er niet vatbaar voor, want ze komen toch. En dan hou ik me gewoon stil, doordat ik in mijn besef van mijn eigen aandacht zit. En zo ben ik, dat waren hele pittige dingen, die er even vlak achter mijn rug, rondom mij gebeuren, die tuurlijk te maken hebben met de werkzaamheden die ik doe. Er zijn een aantal mensen die er heel erg mee bezig zijn, en het zelf ook weten, dat is zonder van mijn tijd en energie denk ik dan, want ik ben helemaal niet belangrijk. Waarom zou het over mij moeten gaan?

Hoe kan het ooit gebeuren dat iemand anders zo belangrijk wordt op jouw beeldscherm, dat je daar helemaal mee bezig moet gaan... Ik kan nog steeds niet begrijpen dat dat hier zo gebeurt, maar ik kan gewoon niet begrijpen dat dat je ook kan grijpen van, hier moet ik mee bezig. Zoveel mooie dingen die je kan doen. Ga dan gewoon lekker slapen, dat is ook heerlijk.

Maar dat gebeurde dus, en toen ben ik de stad in gegaan, heb even boodschapjes gehaald. En ik ben mij dus bewust van al die, ik noem het slangen, die in het veld bewegen.

En op een gegeven moment kwam ik langs een school, en ik zei tegen W., eigenlijk apart he, dat dit soort dingen gebeuren, dat een hele doorgaande weg, van een stadje, een school met zoveel leerlingen, en dan moet je dus sowieso twee keer per dag, moeten die kinderen, daar weer afgehaald, en al die auto's rijden voorbij, de tractors rijden voorbij, en ik zie zoveel dingen in deze wereld, dat het voor mij een pure afspiegeling is van geen enkel besef eigenlijk, van hoe het ook anders kan, het is echt programma, programma. Nou ja, dus ik zie dat, en vervolgens kom ik bij een andere school langs, en ik zie bij de school allemaal taxibusjes staan, taxibusjes, allemaal taxibusjes. Nou, dat is een school waar R. ook op school heeft gezeten, dus ik herkende dat, waar R. naar toe is gegaan, wat gewoon speciaal onderwijs was, en voor mij het gevoel was dat de enige school, in dat deel van Friesland, waar er echt onderwijs werd gegeven, in de vorm dat het kind er ook gewoon mocht zijn, en op zijn eigen momenten de taken mocht doen, die pasten bij hem, en nou, zo hebben rijden met van die busjes. Maar die spanning en die slangen, die draaien je om je heen he?

Je kent dat er bepaalde spanningen zijn, die proberen je verbinden te zoeken met je gedachten, zeg maar.

Nou, en toen kwamen we dus langs die school, met al die busjes, en toen reden we vervolgens richting ons huis, en nou ja. **Uiteindelijk, en ik ben dus in de bron, gewoon in mezelf aanwezig.**

Ik besef heel goed dat ik dat stuk, dat je jezelf beseft, dat is het koninkrijk. En daarin is het rustig en stil.

Toen kwamen we dus door, en reden we door de straat, en vervolgens, zaten we midden in die straat, staat er ineens voor ons zo'n busje stil. Van waar die kinderen allemaal moeten instappen.

Nou, oké, de meeste mensen gaan toeteren, van alles en nog wat, en we staan gewoon stil, dus stil. Ja, dus sta ik ook stil. En wacht, rustig, en kijk. Er komt niets in me op van, hé, opschieten. Maar, het programma dat om me heen draaide, probeerde dus via dat scenario toegang te krijgen.

Dus dat je daar opvlamt, van... tuut, tuut, tuut, gaat toch eens aan de kant, je kan toch daar staan? Dat je het op zijn minst voelt en denkt. Maar helemaal niets in mij, dus ik ben gewoon rustig.

Zal wel. Ik heb eigenlijk gewoon altijd wel de tijd. Als ik nou gewoon een half uur te laat hier zou komen, of een uur, nou, dan is dat gewoon zo. Dat is toch voor iedereen zo? Ik heb aangenomen dat we altijd overal maar aan moeten voldoen, behalve aan de tijd van jezelf.

Dus die auto, die ging uiteindelijk aan de kant, en ik rijd zo voorbij. En ik kijkt zo naar hem, en ik denk, ja.

Die vrouw heeft het gewoon heel druk, was een chauffeuse, die kinderen in die auto. En dan zijn we naar huis gereden. Nou ja, en dan krijg je eens later op je beeldscherm, dat ergens anders in Friesland, ineens een ongeluk is met dat busje, bovenop een touringcar, en een veertien gewonden.

Als je gaat beseffen wat energie is, wat taal en frequentie is, en hoe het zijn weg vindt, uiteindelijk moet het ergens eruit. Want scripts die draaien, informatievelden, die draaien, die geprobeerd worden op jouw beeldscherm te krijgen, om één reden alleen maar, om te zorgen dat je die bron stopt, dus je moet meedenken met het systeem, en niet zelf je eigen kosmische vermogen aanzetten, dan zoekt dat script altijd zijn uitweg. Het zoekt altijd naar iets. Precies op die punt waar ik mogelijk wel vatbaar voor ben, gewoon voor het leed van andere mensen. Dus ik hoorde dat, dat dat was gebeurd.

Ik kan op mijn manier dan ook zien, dat het zijn uitweg heeft gevonden die kant uit. Dus eerst die school waar alle trekkers, tractors langs rijden, dan die andere school waar al die busjes staan, dan die auto van die één van die busjes, die voor ons staat, die ons een tijdje even de weg blokkeert, en dan vervolgens die auto, die in een ander script is gezet, en dan daar een heftig ongeluk heeft. Ja, het enige wat ik kan doen, is me daar niet schuldig over voelen. Dit is namelijk wat er gebeurt over ons. We hebben dat allemaal niet in de gaten. **We krijgen meer inzicht in wat er gebeurt met informatie, dat er allemaal opgebouwd wordt, en wat er ook allemaal weer ontlaat, wat we ook als rampen kunnen zien, maar ook als hele positieve gebeurtenissen.**

We zijn vaak veel meer geneigd om moeilijke gebeurtenissen sneller te kunnen doorgronden, omdat dat ons meer in een bepaalde frequentie raakt.

Maar ja, uiteindelijk komen dan de traumahelikopters. Nou, ik zei tegen W., ik ging even zo voor het raam staan. Ik zei, goh, ik hoop dat het allemaal hartstikke goed gaat met al die mensen. Dat ze allemaal om vijf uur naar huis kunnen. En dat vanuit de bron. **Dus niet vanuit de bovenste laag aansluitend op het verhaal, maar vanuit mijn eigen gevoel.** In mij is rustig. Ja, wat wil ik hier nou mee zeggen? Ik vertel eigenlijk gewoon even een eenvoudig iets, wat toch al wel best wel pittig is, want het gaat dan over een ongeluk. Maar eigenlijk gebeuren dat soort dingen om

je heen constant. Die uitwerken van **frequenties** die er naar je toe worden gezet, door wie of wat dan ook, of het positief iets is, of moeilijk iets is. Het zijn allemaal door reis, alles is (..?) door reis.

Als we spreken over de tweede laag, dus de harde schijf, het sub-bewustzijn, dat tussen het hier en nu van het beta bewustzijn, het denken van hier en daar, het hart, het vrije gevoelens van jezelf (..?). Dan hebben we het eigenlijk ook over het door routeren van trilling.

Weet je wel hoe gehecht misschien jij ook bent aan je sub-persoonlijkheid? Dat sub-bewustzijn waar zoveel in ligt, wat er allemaal aan mogelijkheden, scenario's liggen. Plussen en minnen. Ik noem dat dus de registers van ons bewustzijn. Het fysieke bewustzijn. De gehechtheden daar. Aan allerlei gedachten en gevoelens en afleidingen. Dus mijn vraag aan jou is, misschien kun je dat voor jezelf eens gewoon in beeld brengen. En hoe je dat noteren, of je dat noteert is helemaal aan jezelf.

Mijn vraag is, kun jij in schild 1, dus in het beta, het dagelijkse **bewustzijn** waarin je je nu verkeert, met het omgaan met mensen thuis, de burens, je vrienden, je collega's, dat wat het beta-**bewustzijn** is, waar je je in moet bewegen, kun je daar eens noteren in wat, niet wat je wilt dat het is, maar gewoon noteren van wat op dit moment jouw eigen gedachten over je leven is. Dus in dat stuk.

Heel bewust in het stuk van de aarde. Dus niet aan de binnenkant van waar je mee bezig wilt of wat je voelt. Maar puur hier. En kijk eens heel eerlijk en oprecht naar je eigen leven. Wat je platweg eigenlijk, heel fysiek doet. En dan hoef je ook niet iets positiefs bij te ervaren of iets negatiefs op dat wat jij ervaart. Als je het moeilijk vindt, even een tipje van wat ben je aan het doen. Nou je zou kunnen zeggen, ik moet vier keer per dag een kat uitlaten. Ik doe twee keer per dag de was. Even dus heel 3D opdoen van wat ben je aan het doen. Wat is het echte beta leven? Werk, tekening kan ook beta zijn. Het zijn hele schone en fundamentele observaties voor jezelf. Het is het verschil tussen wat je wilt en wat je voelt. En dan kijken naar wat is het echte in het leven dat ik dus in het beta niveau als mens hier aan het leven ben. **Want dit is in feite een soort avatar identiteit. Waar wij als extraterrestrials in wakker moeten worden. Met onze binnenkant. Als buitenaardse bezoekers uit een andere werkelijkheid ook ons bewust worden op alle verschillende niveaus van bewustzijn. En dat is ook het toegang tot de rest van het lichaam, niet andersom.**

Dus je heel zuiver naar jezelf kijkt, maar ook niet te veel over nadenkt. Het gaat er ook uiteindelijk om beseffen. Dat je kunt zien wat je in je beta-veld, dus in het denken, in de 3D. Wat het echt is, wat jouw leven echt is. **Denk er goed om, het leven is niet door één intelligentie gescript. Het leven is niet door één intelligentie ontworpen. Het zijn triljarden scenario's die elkaar opvolgen. En het is niet zo dat elk deel wat elkaar opvolgt, allemaal van dezelfde intelligentie kan aankomen. Het zijn cruciale paden tussen die verleggend zijn. In andere toekomsten, zeg maar. Daarnaast kijkend naar het moment van nu, wat we dus heel erg als ons, ons, mijn leven, mijn leven ervaren. Ik ben er zo mee geïdentificeerd, want ik ben er ook bij.**

Ja en mijn vraag is, als je erbij bent, of het jouw leven dan wel is. Dat is de tweede. Dus de vraag natuurlijk wel van Goh, **wat is dan dat echte leven van**

mij? Dit is een hoog en laag. Bestaat niet, maar het is top bewustzijn.

Kijkend naar een gigantisch experiment, die zich hier in deze werkelijkheid, als deze werkelijkheid afspeelt. Dus dan komen er allemaal vragen van, ben ik dat wel? Wanneer ben ik dat? Kan ik dat ook zijn? Want ik ben het al. Wel of niet bewezen, beziel. Dus terug naar die hele simpele vraag van Goh, wat is dat beta moment eigenlijk in mijn leven? Dus dan heb ik het over beta, niet in de bron, maar in wat je uitvindt en wat je doet, wat het is.

Ik ben weleens bij mensen thuis geweest, die ook allemaal met deze onderwerpen bezig zijn, omdat ze het gewoon zelf zijn. Maar toen ik daar thuis was, zag ik iets anders. En dat is helemaal goed, hè? Ik heb daar nooit een gedachten over. Elk moment is voor mij hartelijk een deel van wie we zijn, op dat moment. Maar het was wel heel interessant om te zien, dat dat een totaal ander beeld is, als dat die personen over zichzelf vertellen. En ik vind het zo waardevol, als we dat van onszelf kunnen zien.

Omdat het namelijk zo verrijkend is om het te kunnen zien. Omdat als je het ziet, wat je gewoon doet, en hoef je dus niet aan een label aan te hangen, dat je dat dan niet goed doet of dat je het niet kunt. Het gaat er gewoon om dat je het vaststelt. Dat is zo mooi. En het kan ook zijn dat je juist daardoor erachter komt, ja, wat dat dan is.

Vraag: Nou, hoe bedoel je? Dat je alleen in één of twee leeft?

Martijn: Nou, het is echt zo ontzettend vriendschappelijk met jezelf om het te zien. En waarom? Omdat het niet gaat over falen, **het gaat over een ander niveau**

van je trilling die je ervaart. Want we zijn natuurlijk nooit één persoon. De hele dag door hebben we verschillende gemoedstoestanden. Dat kan per tien seconden al verschillen. Dat je eventjes door een golf heen gaat van bedenkelijkheid, en als je daar bewust van bent, dat je zelfs eventjes een minuut bijvoorbeeld helemaal niet goed kunt voelen. Dat je je helemaal niet goed voelt, maar dat het bijna niet voelbaar is omdat je zo druk aan het onderzoeken bent, totdat iemand anders tegen je zegt, hoe voel je je nu? Dan voel je je ineens, wow, ik voel me helemaal niet goed.

Maar dan ben je dus ook alweer in de frequentie een ander iemand, door dat moment. Dus we fluctueren, we zijn echt energiewezens in de materie. En daarom is het zo buitengewoon krachtig om gewoon te zien wat het leven op dit moment is. Want dat moet je vaststellen. Dus dat is gewoon een pakketje erop, een punaise in de muur zo hop... Oké, je kan het eigenlijk niet benoemen, want het is zo divers, maar over het algemeen en als ik gewoon puur naar het beta bewustzijn kijk, dan krijg ik alleen maar dit, hop, dan heb ik die. En dan komt er de vraag, daaromheen, en die gaat wel echt over jou, maar oprecht over jezelf.

Wat voor intelligentie, wat voor mens ben jij? Wat voor mens ben ik eigenlijk?

Dus in mijn bronkracht hier op de aarde ben ik een mens die zich heel erg bezighoudt met, nou, vul maar in.

Waar liggen je gevoelens onder, wat is je intelligentie? Ben je bezig met het leven, ben je bezig met mensen assisteren, zelf assisteren, huizen bouwen, nieuwe

uitvindingen maken, plezier maken, mensen afspreken, genieten. Dus dat is natuurlijk de bron in jezelf. Stap maar eens op, als je wil. Je schrijft eigenlijk dat deel op waar niemand aan kan komen. Wat in je zit... Blijf jezelf rustig hierin observeren, want alles wat hier nu gebeurt in deze dimensie, dat gaat heel erg over jou. Er is assistentie door jezelf ontstaan en ook assistentie doordat we aandacht hebben voor onszelf uit de krachtbron van jezelf en de krachtbron van wat er in het vrije veld is, door gewoon rustig te zien van, goh, een verwondering mag dat ook zijn. Dat je ziet van, jee, in mijn beta werkelijkheid doe ik dat. Ik handel dat en dat, mijn leven zit er zo en zo uit, ik zie mezelf ook lopen, ik zie mezelf die dingen ook doen. En het bijzondere in mijn Harts Kracht vanbinnen, in mijn bron, maar in het diepste, dat woord verlangen van leven op de manier waarvan ik voel, hier kan ik wel om huilen zo gelukkig ben ik, is iets, maar anders, is dat je die twee dingen kunt zien, die gaan hier over jou. En ik heb me gewoon goed in beeld.

Opmerking: Ik had een liedje willen spelen. (...?).
(MUZIEK wordt gespeeld op de piano met zang)

Calibratie, dat is toch iets wat je elkaar gewoon gunt. Dat is toch iets wat je ook bij iedereen wilt zien. Dat is toch een cadeau. Dat iedereen zich afstemt, via de binnenkant, naar de buitenkant. Dat de glans in ieder mens zichtbaar is, dat de kleuren toenemen. Dat de intensiteiten aanwezig zijn, ineens vol is. Dat de rijkdom om elkaar te kunnen aankijken. Dat je ineens naar een niveau toe gaat van jemig, dit is echt elkaar aankijken. Jij ziet mij, hè? Ja, ik zie jou ook. En dat je voelt dat het ook echt zo is en niet een paar woorden. Dus het calibreren, dat zijn in deze dag de basis, noem we dat vanuit beta persoon. Bronwezen. En daardoorheen gaan we even met de bronkracht in onszelf door de laag twee heen. Dus de sub persoonlijkheid en het **sub bewustzijn**. Dus de parameters die daar liggen opgeslagen, wat wel en niet allemaal kan. En omdat het een onbewust zijn is, een **onderbewustzijnsproces**, kun je eigenlijk niet werken aan die onderwerpen, omdat je niet weet wat er allemaal ligt. Je **bovenbewustzijn** weet dat niet. Maar je weet wel een deeltje met je **bovenbewustzijn** wat je vreest. Ik wil niet zeggen dat dat de echte reden is wat er in het **onderbewustzijn** ligt. Maar het is in de vorm wel verschillend, maar in de **frequentie** is het hetzelfde. Dat is wat we vandaag dus doen. **En in de volgende bijeenkomst doen we gelijk calibratie op kosmisch niveau. Maar je moet wel hier worden aangezet, hier met de voeten op de grond. En als je die moeite voor jezelf kunt nemen, hier als reiziger uit een andere wereld, om in het menselijke aspect dat je hier nu ervaart, daar ook de fine-tuning, via een soort, nou iets wat je kunt controleren, wat je feitelijk weet van jezelf, dat je daar in de beweging start, kun je hem ook doorzetten naar het kosmische geheel. Zelf twijfel, dus twijfel over jezelf, dat doet eigenlijk geen recht aan wie je echt bent. Het beperkt je, het remt je af, het maakt je klein. Laat je dingen niet doen. In je onderbewustzijn kan het best, en zo is het eigenlijk ook, in je onderbewustzijn is diezelfde frequentie aanwezig, alleen in andere gebeurtenissen. Het is niet belangrijk om al die andere gebeurtenissen in je onderbewustzijn op te sporen, want dan moet je dus gaan therapeuten.** En dan moet je dus met al die sessies naar het **onderbewustzijn** toe, om te kijken wat er allemaal echt gebeurd is. Dat hoeft niet, in de **frequentiewetgeving** wordt

het eigenlijk heel erg gesimplificeerd, namelijk dat de **frequentie**, in dit geval van dat je je zelfvertrouwen, dat je dat niet hebt, dat je onzeker bent, dan vlieg je als het ware die onzekerheid aan, maar de **frequentie** waar het uit bestaat, die wordt opgepakt in het **onderbewustzijn**. En daar moet je maar eens eventjes rustig doorheen gaan.

Heb je gezien over jezelf, die twee punten? Bron, hart, en beta wat je leven is? Als je daar heel eerlijk naar kunt kijken, en nogmaals, het gaat hierover goed of fout, dan kun je daar met verwondering naar kijken.

Heel eerlijk transparant, dat je ziet van, Goh, dit is eigenlijk wie ik ben, in de derde dimensie, in een uitvoering, en ik doe best wel veel dingen uit mijn hart in die beta, als je er heel goed naar kijkt, zie je, Goh, dat is eigenlijk toch wel een heel andere persoon, het is eigenlijk een heel ander pak wat ik aan heb, **als wie ik aan de binnenkant ben in de bron. En precies dat is de calibratie. Het calibreert, het stemt zich op elkaar af, dus er komt een overeenstemming in de frequentie tot leven, waardoor de bron, juist door het kunnen zien, ook in die persoon gaat stromen.** En als je dat dus ontkent, dat je wilt het niet zien, of je kunt het niet zien, je hebt er nog nooit aandacht voor gehad, en ook niet echt voor je ware bron van binnenuit, dus echt een licht aspect van jezelf, **een leven gevende trillingsveld**, als je die twee dingen niet ziet, dan komen ze ook niet in jezelf tot leven. **Alles wat je ziet, komt in jezelf tot leven.** En als die twee velden in jezelf tot leven komen, en je hebt daar dus ook bewondering voor, dit is wel bijzonder hè, weet ik eigenlijk nog wel wie ik ben. Jawel, als ik die persoon ben, weet ik heel goed dat ik die persoon ben, als ik die persoon ben, weet ik ook heel goed dat ik die persoon ben, **maar kan ik die twee personen ook samen tegelijkertijd zijn?**

Of gaat het daar misschien ook weer niet om? Is het misschien zo dat dat binnenste stuk, dat binnenste identiteit, dat dat de persoonlijkheid compleet binnenstapt? Een grote verandering gaat niet om de wereldverandering. Een grote verandering gaat eigenlijk over dit aspect. Wees maar een echt wezen, een echt mens. Ik ben ook alles kwijtgeraakt van mijn leven. Wat ik eigenlijk nooit heb gehad, omdat het nooit van mij was, en zeker waar ik ook nooit om heb gevraagd. En mijn beta-**bewustzijn**, die probeer ik dat te veranderen. Er valt niks te behouden. Het is gewoon zo. Dus er is echt niks te houden. En als je met mensen spreekt die weten dat ze op korte termijn uit deze werkelijkheid vertrekken, of de werkelijkheid vertrekt uit hen. **Je hebt dat misschien wel eens meegemaakt, dat je bij iemand bent geweest, die dat heel anders kon voelen en ervaren. En dat het heel schoon voelt, dat alleen de bron er nog toe doet.** Het zuivere stuk van het voelen van de mens hier, waar niet meer systemen in hoeven mee te draaien, omdat die systemen alleen maar gebaseerd zijn op de toekomst van deze wereld, waar je dingen moet hebben. En als je dan weet, ik weet het niet zo heel lang meer, dan vallen die velden allemaal weg. En dan kom je dus in het andere stuk dat overblijft, dan ben je zelf terecht.

Dat heb ik een paar weken geleden toen Herma is overleden ook meegekregen. Sommige mensen kennen Herma niet, maar Herma lag in het ziekenhuis en was fysiek in de situatie dat ze ervoor koos om te gaan. Dat was een hele hartelijke ontmoeting. Een hele echte ontmoeting, van bron naar bron, van hart naar hart, kusjes gegeven, lag ze in het ziekenhuisbed. Het was zo fantastisch goed, eenvoudig. Hoef je nergens over te praten. En dat is waar het over gaat, kun je dat jezelf toestaan te zijn. En dat mag hier gewoon, dat kan hier ook gewoon. De laatste mail die ze stuurde was ook al

heel kort, maar vooruit zag ik een heel lief mailtje. Dag lieve schat. Die kreeg ik later, maar ik voelde wel van de liefde daarvan. Wie aan mij maar bedankt voor alle ontmoetingen met elkaar. Zo waardevol, zo echt. Ik voel dat dat, punt. Niet alleen in de dood. Leven is altijd kostbaar. Leven is constant kostbaar. En jij bent kostbaar. Jij bent heel kostbaar. En omdat je zo kostbaar bent, ben je in deze wereld.

Vraag: Ik heb een vraag van (.....?), maar dat dan die stem van twijfel, toch binnensluipt, en (...?) twijfel trekken. En dan kom je in een soort verscheuring terecht en lijkt het toch ineens niet meer juist te voelen. Ik denk dat het soms een heel ongemakkelijke zone is om in te zijn. Maar zoals je zelf ook aangeeft, wel heel impactvol de beslissing dat je gaat maken, maakt dat er ineens een hele reeks van toekomstige situaties er heel anders uitzien. (...?) En dat is toch wel een proces waar we regelmatig in ons leven mee geconfronteerd worden. Hoe ga je om met twijfel?

Martijn: Twijfel is natuurlijk een woord dat op heel verschillende manieren een inhoudelijk betekenis kan hebben. Maar twijfel is vertaald dat je iets eigenlijk niet echt beslissend weet. Dus dat je niet een goede keuze kunt maken vanuit zowel je mind als vanuit je gevoel. Dus eigenlijk dat die twee dingen niet bij elkaar zijn. Dus dan is de twijfel van wat je denkt tegenover de twijfel van wat je voelt. Dat kan natuurlijk heel erg door elkaar heen lopen.

Mijn eigen pijn stok die ik zelf in deze werkelijkheid hier ben tegengekomen ook vanaf dat ik zo klein was. Mijn twijfel of ik wel van mijn ouders moest gaan houden bijvoorbeeld. Want ik wist het wordt zo'n gehechtheid tussen die mensen en mij. Maar ze zijn mijn ouders niet. Maar ik ga ze wel zo voelen.

Dus als kind huilde ik al van dat ik het oneerlijk vond dat er een moment, zoals deze werkelijkheid zich toen bewoog, een moment komt dat ze gewoon weg gaan uit de wereld hier. Dus twijfel wel of ik niet van ze moest houden.

Maar hoe ik er naar kijk is eigenlijk heel eenvoudig. Ik zoek altijd mijn bron op. Die waar ik me, toe met mijn intelligentie en emotie naar toe aangetrokken voel. Waardoor ik energie krijg. Krijg ik energie, en dat is iets wat je voor jezelf heel makkelijk...

Het kan in het begin even zijn dat het op zijn plek moet vallen. Maar ieder mens kan voelen wanneer je er energie van krijgt. Dat je dus een vorm van inspiratie krijgt. Dat je een innerlijke route ziet van waar je naartoe op reis bent.

En zodra die innerlijke route van waar je naartoe op reis bent er niet is, bij mij dan, dan zet ik hem altijd op pauze. En daarmee bedoel ik dan stop ik er niet mee, maar dan ga ik er ook niet mee verder. Dan laat ik het maar gewoon gaan.

En als die weg weer gevoeld kan worden, dus dat ik ook echt de onderliggende kracht van mezelf erin kan voelen, dan is het weer, dan is het in beeld. Mijn visionair-schap is dan weer aan. Dan kan ik eerlijk met mezelf voelen van daar gaat het over.

Maar als dat helemaal wegraakt dan ga ik ook niet verder.

Want ik weet in deze wereld dat als ik verder ga, en het hoeft helemaal niet de verkeerde weg te worden, maar ik weet wel dat ik heel veel energie ga kwijtraken. En dan laat ik het gewoon worden.

Ik weet dat als ik iets op een afstand bekijk, als ik iets zelf niet kan voelen door onzekerheid, of andere dingen die doorheen lopen, dan weet ik dat als ik het loslaat

en op de stand laat gaan, op afstand laat komen, dan weet ik dat ik het dan, als het klopt, dat ik het dan spontaan weer wel weer voel. Dan ga ik gewoon iets zelf anders doen.

Maak me bewust los van het onderwerp. En het tweede is wat ik ook doe, en dat wil ik zo met elkaar ook doen, en de tweede laag erdoorheen ga ik werken aan, en daar kan ik altijd achter komen, jij ook, ga ik met mijn **bewustzijn** naar de redenen van die onzekerheid in de zin van wat het met me doet.

Die onzekerheid kan leiden tot, en dan komen alle scenario's tevoorschijn, van waarom je iets niet zou moeten doen, bijvoorbeeld. **En die scenario's zijn trillingen, en die ga ik dan uit mijn hart, ik ga naar binnen toe in mezelf, en dan ga ik naar die scenario's toe, en die zet ik allemaal, dat is dus vanuit het bron bewustzijn van jezelf, in de mind zet ik die van rood naar groen.**

Want het brein is namelijk een op instructie gebaseerde intelligentie. Het brein kan zelf niet iets bedenken, het brein kan alleen maar iets ontvangen hier. Dus alles wat er in het brein is, dat heeft iets nieuws nodig, en dat geef ik het brein. Dus ik geef herziening aan het brein. Dus dan ga ik daarnaartoe, van binnenuit, ga ik naar het brein toe, dus naar in dit geval 'twijfel', dus datgene wat bewust eronder ligt, daar ga ik heen, en dat twijfel is een rood, dat begrijpt het brein heel goed, is een rood signaal, dat is geen doorgang, dat is het stop. Stop van de stroming. En dat zet ik heel bewust, van binnenuit, voelend, zet ik hem heel besluitvaardig op groen. Een moment kijken water met die twijfel gebeurt. Dus het is én bron, in jezelf, en het is vanuit die aandacht voor jezelf, wat je erbij voelt, in het brein, licht op groen zetten.

Vraag: Wat is nou die kracht die dat op groen wil zetten?

Martijn: Jouw besluitvaardigheid, het zelf, met je **bewustzijn** dat omzetten. Als mensen een orgaantransplantatie krijgen, dat is wel een heel ander voorbeeld, maar als iemand een orgaantransplantatie krijgt en het lichaamsdeel wordt bijvoorbeeld afgestoten, of het slaat niet helemaal aan, dan heb je op medisch-fysieke wetenschappelijke basis, heb je allerlei redenen waarom dat niet dan wil, en toch is alles functioneel vanuit het fysieke computersysteem, het brein, daar wordt iets niet ingeregeld. En als je dan naar je eigen vermogen gaat, dus naar je eigen waarheid en de bron toe, dat je zelf landt in wie je echt bent, en dat openleggen, vandaar ook net dus die vraag, dan kun je vanuit dat **bewustzijnstoestand**, vanuit de **bewustzijnsaanwezigheid**, kun je naar, in dit geval is dat dan zone 2, dat wordt afgestoten, dus de angsten daarvan, dat je dat orgaan bijvoorbeeld zou kwijtraken, kun je de instructie van het brein die er is, dat zijn dus de registers die vervuld zijn, die kun je als rood ervaren, en die kun je omzetten naar groen.

Vraag: Nou, ik dacht ook specifiek op dat de...

Martijn: Omdat je de kleur draagt. ...

Vraag: Om het dan op groen te zetten, (..?). Bijvoorbeeld uit angst geboren.

Martijn: Dan ga je hem vanaf de bovenkant uitdoen. En dus de positie, de plek van waar je zit, en daarom is het een beetje een onderzoek, diepgaand onderzoek vandaag, om te kijken van, hé, waarom, niet van dat je mij moet begrijpen, maar waarom zou Martijn nou die twee dingen zo blootleggen? Van het ene stuk, de innerlijke kracht daar binnenin, wat je van binnen kunt voelen en wie je bent, en het andere stuk, wat je ogenschijnlijk in deze dimensie aan het zijn bent. Dus die twee dingen. Dan kun je, dat is ook de route die je lostrekt, dat je kunt zien van, oké, welke pak ik? En stap dan maar van de route van je eigen verlangende, echte **bewustzijn**, waarin je voorbij op het wel of niet kan van denken, in je **bewustzijn**

stapt en zegt, het kan wel, dit is gewoon die mij afgeregeld. Ik zie het al, ik weet het al, ik kan dat gewoon voelen. Wij kunnen toch allemaal een wereld voelen waar helemaal geen asfaltwegen zijn? In dit moment, boem, de hele aarde, geen asfaltwegen meer. Miljarden kilometers van asfalt weg. En op al die plekken groeit de natuur weer. Weelderig, geen wegen, oh jee, hoe moet je nu naar huis? Beta, boem, klets, weg. Snap je? Dit is hoe er wordt gewerkt met ons **bewustzijn**. En daarom leg ik die wegen zo eventjes, simpel, dat is de bron. Dat is de situatie nu, dan ga je naar de bron. Dus dat betekent op geestelijk niveau, op emotioneel niveau, ook op lichamelijk niveau. Wat is de situatie? De situatie is in het denken dat ik aan het denken ben dat ik ziek ben.

Dat spreek ik niet tegen, want in dat stuk dimensie klopt dat dus ook. Maar die dimensie, dat is dus de materieresultaten van **frequenties**, van hoe ik ben gaan denken en ook hoe het zich heeft geopenbaard in die vorm, dat zie ik, nou dat is laag 1, ik ga naar binnen toe, en in die andere laag, in mijzelf, daar weet ik dat het niet klopt. Ik weet dat dat niet waar is. **En toch als ik kijk over de schutting heen naar niveau 1, zie ik dat het daar wel is, en toch in, over de schutting naar binnen toe, en ik voel mezelf, dan voel ik, ik heb zo'n een zin om te leven, ik heb zin om hier nog 50.000 jaar te zijn en mee te bouwen, in deze fantastische werkelijkheid. Ik ga wel een keer naar huis, maar dat hoeft helemaal niet mijn drive te zijn, naar huisje, naar huisje, ja je bent nu hier. Dus nu bouw ik mee in deze werkelijkheid, ik laat mijn koninkrijk hier ook schijnen.**

En dan voel je van binnen dat je niet ziek bent. Dus die twee dingen die moeten zichtbaar worden. Dat moet je niet met je mind begrijpen, want dat is wat ik vandaag zei, je kan heel snel in het begrijpen komen dat het zo is, maar dat is iets fundamenteel anders dan dat je het ook beseft in het moment. Van ik ben me er heel bewust van, dat dat ook bij iedereen, dus ook bij jou, op een eigen moment heel goed beseft kan worden.

Opdracht

Dus je hebt het opgeschreven. En wat je daar hebt opgeschreven hebt, dat is niet niks. Dat zijn de feiten, dus de kosmische en aardse feiten bij elkaar.

Dus je levende bewustzijn, je barmhartigheid, je oneindige harmonische trilling, om hier het paradijs in deze wereld ook te kunnen laten zijn, weer terug te laten keren, die kan hier alleen komen omdat jij de getuige bent van die emotie, dat die mogelijkheid er gewoon is. Punt.

Jij bent daar de drager van, jij draagt dat in je. Je bent het. Dus dat besef in je hoofd en in je hart, in je gevoel, in je intelligentie, hoe je het ook wilt noemen. Kijk je nog eens naar niveau één voor jezelf? Kijk maar, gewoon.

Ik vind het zeer verbindend dat we allemaal een niveau één hebben. Ik vind het ook heel emotioneel. Want als je elkaar op aardsniveau kunt zien bewegen, en je beseft dat al, jemig.

Hoeveel redenen wil je nu nog horen om van elkaar te gaan houden? En waardering voor elkaar te hebben. Waar je doorheen gaat. Dit zijn dus de directe verbindingen tussen de manier hoe buitenaardse aanwezigheid zich toont in deze dimensie.

Deze belangrijke boodschappen die wij allang kennen, en sterker nog wij zijn het zelf, de uitzetters van die boodschappen in andere werelden, nu zitten we zelf in die soort van verstricking en zogenaamde lessen, die er

helemaal nooit zijn geweest, alleen om te herinneren wie we eigenlijk echt ten diepste zijn en hoe we daarvan uit leven. Zelfs in een systeem wat ons dus lijkt te verbieden om dat te doen.

Kijk eens wat er tussen jou, en dat is dan de niveau twee. Kijk eens rustig. En dan hoef je niet allemaal gelijk op te schrijven, je kan ook even gewoon door jezelf heen fietsen. Van jemig, wat zit er nu, ik noem het consequenties, bewust, maar het kan ook iets anders zijn.

Wat zit er nou tussen de bron van mezelf in, waar ik zo duidelijk in kan voelen, of weten, en mijn leven in? Wat zit daar tussenin, wat is dat? Is dat een onzekerheid, is dat een angst, is dat een woede, is dat een angst voor verlies?

Ben ik verslaafd aan die twee systemen misschien? Ben ik misschien verslaafd aan, aan de ene kant kunnen kiezen dat ik lekker in de bron kan stappen in mezelf, en aan de andere kant kan ik ook weer heerlijk in die derde dimensie stappen niveau 1, is dat misschien een vorm van gewenning?

Wat staat daar tussenin? Kijk eens goed naar jezelf. Met andere woorden, als je de bron gaat uitvoeren, wat zijn dus de consequenties? En zijn die consequenties mogelijke instrumenten om het dus niet te doen? Je kan er maar beter naar kijken, want het is toch onvermijdelijk.

Als er iets zichtbaar wordt in jezelf aan mogelijke consequenties, dan moet je weten dat dat én waar is, maar dat dat een heel groot rook gordijn is, voor de dingen die je via en door die consequenties nog in onzekerheid worden houden. Maar het is de ingang, bezoek het maar.

Muziek

Als je heel eerlijk bent in jezelf, dan weet je dat de battle vanuit je hartskracht onvermijdelijk is.

Muziek

Bekrachtiging

Dus de keuze is aan jou. Souplesse en kracht. Kom maar eens in je eigen bron. Heel bewust, in dit moment zo stil. En dan ga je goed bij jezelf naar binnen. En daarmee bedoel ik niets anders dan wat je in zelf op je eigen manier ervaart. Alles wat er buiten jezelf is, komt te vervallen. De aandacht alleen bij jezelf. Hier ben ik. Oh ja, je kunt stoppen met denken. Zo met de aandacht bij je eigen lichaam. Van je voetzolen zo helemaal door je lijf heen naar boven toe. En alles wat je meer bent dan je lichaam, voorbij de grenzen van het lichaam, dat besef heb je dat je er bent. En van buitenaf hoeft het antwoord ook niet te komen hoe de bronwereld eruitziet in jezelf. Lange echo's van thuis die je vertellen van binnenuit hoe een vrije wereld, vrije werelden en vrije leven eruitziet. Schoon, één met de natuur. Kansen voor iedereen, onbeperkt. En voordat deze werkelijkheid begon te draaien in jou, en was je daar, en de pijl wijst naar jouw hart, die door het hart heen wijst naar de wereld van afkomst. De dingen die je daar doet, wie je daar bent, de vreugde, die jij en alleen jij weet, in jezelf, wat jouw bron is. En die bron die nam je mee naar deze werkelijkheid. Want deze bron is hier nu. Jij. En misschien zie je in je hart terug naar de bronwereld waar je vandaan kwam, ook wel de plek waar je woont, in beeld of in gevoel, alles wat daar nog steeds staat. Alle plekken die je zo lief zijn, alle vriendschappen met anderen, de volle kracht van gezond zijn en heel zijn. Actief en ontspannen. Je draagt het nu hier in je, in deze wereld. Wie je bent, laat

je ook zien, in veel momenten, hoe je dit rechtvaardige **bewustzijn** van jezelf ook uitzet in deze werkelijkheid. Dat je dingen doorziet. Dat je situaties doorvoelt. De gevoelens ook om jezelf open te trekken en je aan het leven te geven. Die bron daar binnenin, en daar ben jij, want dat ben jij. Helemaal op jouw manier. En vanuit deze bron zie je dan datgene wat je net hebt opgeschreven, de consequenties. **Wat een wereld op zich, die consequenties, hebben niets te maken met wie je bent.** En weer terugzakken in de bron van jezelf. **En beseffen wat je vanuit deze bronkracht van jezelf in deze wereld, allemaal mag doen. En kan. Een leven, leven zoals thuis. En leven, leven zoals thuis, waar je je weet en voelt, waar je zin in hebt, waar je ook goed in bent, wat je gelukkig maakt. Je beseft dat bronkracht vanbinnen, uit de wereld waar je vandaan komt, in deze wereld komt.**

Daarin zijn geen wetten wat wel of niet kan of nodig is, want jij bent het al. En dan kom je weer terug bij die verdieping van die consequenties. En besef jezelf aanwezig hier, in dit moment. Gewoon ontspannen, rustig. Je neemt die consequenties waar, je weet het, je ziet het, het is er. Besef de consequenties. En de consequenties zijn rood. De code van het brein schrijft dat rood een overmeestering is. En zo breng je de consequenties, nog een keer in beeld, en die consequenties daar haal je kleur rood vanaf, en die zet je heel bewust in de kleur groen. En de kleur groen voor het brein is doorgaan. En zo heb je de intentiekracht in doorgaan of remmen, heb je gewijzigd. Waarom? Omdat je een bron-mens bent. Dit kun jij gewoon. Dit is wie je bent.

Dus verbonden met je bron, in verbinding met je emotionele bewustzijn, daar is de bron. Heb je gekeken, in alle rust, naar het sub-bewustzijn. De consequenties die in groen zijn geplaatst. En hierbij geef ik de opdracht aan mezelf en aan het lichaam. Dat deze informatie, die trilling is en uitgebeeld wordt in de kleur groen, door het lichaam en voorbij het lichaam reist. En in elke cel is informatie, is energie terecht komt. Bron stroomt via de doorgangskleur door het lichaam.

En reis je door de tweede schil heen naar boven, naar het beta-**bewustzijn**. Je bent je bewust van je lichaam, verbonden in je bron. Je weet wat je absolute waarheid is voor jezelf. Kom je in de situatie van hoe je in de derde dimensie jezelf hebt beschreven.

En dan stap je uit de lift. Je stapt, de deuren gaan open. Je stapt in jezelf, in de derde dimensie. En dan zonder enige vertraging doe je je ogen nu open. Hier ben je uitgestapt. En je beseft dan dat de mate van intensiteit waarin je je bron voelt. Als je geëmotioneerd bent, je voelt je heel erg betrokken bij iets wat er in de wereld gebeurt. Dus ook met jezelf in de wereld. Je voelt van goh, het is helemaal niet nodig. Het kan zo mooi zijn. Het kan zo mooi zijn.

En je weet met je bronkracht, met jezelf, je zuivere zelf, weet je van dit is er nodig. Dit is er nodig. Niet dat, niet als commentaar van dit is niet nodig. Dit is er nodig. En zowaar ontbloot je jezelf. Dit is er nodig. En dat je ook kunt zeggen, wat nodig is, is dat ik er ben. Ik. Ik.

Het licht van het echte paradijs, dat kan zien wat er gewoon mogelijk is. Want dat ben ik. Dat heb ik meegenomen. Dus de basis, de bakermat onder alles, is helemaal naar binnen toe. Als je weet wat de situatie in de feitelijke dimensie is. Als je een deeltje weet wat de herinneringen zijn van dat sub-bewustzijn, dus ook je sub persoonlijkheid. Naar binnen toe. Daar

zijn. Niet opstijgen. Gewoon hier zijn. In de alle eerlijkheid zijn. Daar waar je dagelijks gewoon over durft te denken in jezelf.

Over hoe je durft te communiceren. Dat je een keer een krant pakt en die op de bank in de hoek smijt. Dat je zegt, godverdomme. Dat is toch niet nodig. Er is toch ruimte voor ons allemaal. We kunnen toch allemaal gewoon in deze wereld leven. Laat iedereen toch vrij. En dat je voelt, dat is gewoon hè.. dan wordt die bron open. Gewoon zo simpel is het. Daar kom je terecht. Bijvoorbeeld ook op een andere manier dan mijn voorbeeld. Ik noem hem ook eventjes zo op. En dat je voelt van ja. Vanuit die plek ga ik naar de tweede laag toe in mezelf. En dat wil ik met jullie volgende keer. Zonder dit hele trek weer opnieuw te doen. In één keer inzetten. Op aards voor de pauze. Eerste koffiepauze op aards niveau. En dan gelijk door.

Na de eerste koffiepauze. **En ik hou mezelf eraan. En jou ook. Om gelijk te kalibreren op kosmisch niveau. Want dat zijn warriors. We zijn krijgers. En dat wil niet zeggen dat we warriors of krijgers zijn om iets te verslaan. Maar we zijn warriors. We zijn krijgers. Om datgene waar we echt voor staan. Naar de voorgrond te halen. En het hart is een enorm instrument. En het is niet zoets dat het alleen naar op een hele krachtige of alleen maar op een soepele manier moet. Maar de onderste steen komt hierboven. In jou. Waar je voor staat. En waar je uiteindelijk hier nu ook voor... ja, nu ben je er dus mee geconfronteerd. Dus nu kun je eigenlijk geen kant meer uit door naar jezelf te luisteren. En nogmaals, als dat afwijkt van wat een ander aan een soort norm heeft gesteld. Volg je eigen pad.**

Het is ook de wereld die je representeert waar je vandaan komt. En die kan best wel eens afwijken dan van een andere oorspronkelijke wereld. Iedere wereld, elke werkelijkheid, heeft zijn eigen zorgzaamheden en zijn eigen frequenties. Zijn eigen projecten.

En daarbij ook, tussen aanhalingstekens, ook het eigen belangen. En het zijn dan niet belangen van alleen van die wezens of die mensen. Maar dat zijn wel kosmische gebeurtenissen waaraan gewerkt wordt. Dus dat kan best wel eens verschillen van elkaar. Dat is helemaal niet erg. Verlies je bron niet uit het oog. Haal deze terug. Thuis ook. En ga eens nog kijken naar schild 2. Doe je huiswerk, niet voor mij, maar voor jezelf. Om te kijken waar blijf ik nou eigenlijk aan hangen en haken. **Wees eerlijk naar jezelf toe.**

Dan kun je het bij elkaar brengen. Want calibratie heeft heftige gevolgen. Calibratie betekent een herstart van realiteit. Het is nu de tijd, want er liggen allemaal lijnen vrij.

Nu is de tijd, er liggen allemaal lijnen vrij om in een innerlijke versnelling te komen. En in een volledige herziening te komen. Als ik nu op dit moment alles moet stoppen wat ik doe, omdat het niet meer hoeft, dan stop ik ogenblikkelijk. Dan zie je me nooit meer.

Omdat het dan niet meer hoeft. Ik hoef mezelf niet meer te tonen als het niet hoeft. Als het niet hoeft, dan hoeft het niet. Dus we zijn samen aan het bouwen, samen aan het uitwerken. Maar er ligt een grotere kosmische opdracht in ons verscholen.

En die moeten we in eerste instantie gewoon als beginpunt, eventjes beginpunt, dat we kunnen zien dat het in het dagelijkse bestaan is. De eerlijkheid die daaronder omhoog laten komen. En dan kunnen we zien hoe het in elkaar zit. En dan de volgende keer nogmaals even één moment voor de koffie. De eerste koffie, daar

nog een keer naar kijken, aardsniveau. **En dan gaan we inzetten op groter niveau. En groter niveau bedoel ik ook echt voorbij deze grenzen. Want het wordt de tijd dat het hoogste woord wat in je hart ligt opgeslagen, bevrijd wordt. En dat kan hier gewoon gezegd worden. Hier kan het gesproken worden, hier mag gefluisterd worden, hier mag ook geschreeuwd worden. Hier mag van alles gebeuren zonder aanval. Alles kan hier gebeuren. En dat we die calibratie maar eens ingaan. Laat dan de zachtheid van ieder wezen die hier is, in volwaardigheid gecalibreerd worden door jou. Dus van jezelf. Is nog iemand iets wil vertellen of zeggen.**

Vraag: Ja, ik heb wel een vraag.

Martijn: Ik geef jou een microfoon eerst. Momentje, ogenblikje. Ik geef jou een microfoon, want dan kunnen wij jou allemaal heel goed horen.

Vraag: Ja, het is best wel heel spannend om iets zo kwetsbaar te zeggen in de micro, dat ook nog en mezelf keihard horen. Ehm, oei oei oei. Wacht, ik heb het opgeschreven.

Martijn: In feiten, dat wat je nu voelt wat er nu kan zijn, niet uit het geheugen. Want je voelt wat er nu gezegd kan worden. Wat jij belangrijk en waardevol vindt.

Vraag: **Toen ik daarnet nadacht en navoelde over dat wat mij belemmerd kon en bronkracht in ons leven.**

Dan kom ik eigenlijk met een heel lijstje dat ik allemaal kan herleiden naar boycotts en afleidingen. En ik wil eigenlijk weten hoe daarmee om moet gaan. Met allerlei soorten boycotts en afleidingen. En sommige dingen heb ik zelf in de hand. Zoals het zoveelste voor je (..?) te gaan kijken (..?). Maar sommige dingen heb ik ook niet in de hand, afleidingen of wat er allemaal gebeurt. Zoals jij vertelde met de auto die dan ook op het nieuws kwam. Ja, zo sterven er ook ineens mensen in hun buurt. Vallen zakenpartners ziek. En alles wat we opgebouwd hebben, valt in het water. En ik merk dat, en dat is al een heel leven zo. Ik ben echt heel erg vanuit mijn bronkracht. Dat voelde manifesteren en willen in de wereld zetten. Hoe harder ik het voelde, voelde het stromen. Helemaal open en happy en echt in mijn kracht. Hoe harder de klappen zijn die ik precies krijg. En waardoor ik echt onderuitga. Ik voel dat ik niet weet hoe ik daarmee om moet gaan. En dit lijkt zo van, oké, je hebt de bron gevoeld. En dan, ja, de secrets van, oorzaak en gevolgen. Ik ervaar geen oorzaak en gevolgen. Ik ervaar oorzaak, ik voel de bron. Gevolgen krijg ik op de ... En mijn manifestatie zet niet door.

Martijn: Ja, ik snap wat je zegt, denk ik. En het is mooi wat je zegt. Je bent je aan het uiten over de gevolgen die je op de ervaring ondervindt. Ik moet die dingen gewoon helemaal lostrekken van elkaar. Er is een taal die is in vergetelheid geraakt. Maar dat is een echt denk-taal.

Wij noemen dat hier dus emoties. En die taal die hier in vergetelheid is geraakt, die dus een echte denk-taal is, wordt echt gedacht. Dat is gewoon een taal die wij emoties noemen. Waarop, als we daarin denken, dat we daar niet de emoties bij voelen van pijn zoals hier. Maar een heel levendige manier van denken is dat.

Die wordt in deze wereld non-stop, via allerlei gebeurtenissen, niveau 2, wordt dat getoond als zijnde een ...

Dus die oorspronkelijke taal, als zijnde een emotionele gebeurtenis. En jouw vraag die ik dan hoor, en ik probeer altijd een beetje zo zijlings op te reageren, om het niet te veel open te leggen. Bewust niet, omdat anders gesneden koek wordt. Maar jouw vraag, en ik weet helemaal niet of ik nu goed reageer heb. Ik reageer alleen maar vanuit wat ik nu op dit moment kan zeggen. Je vraagt het niet maar van hoe je daarmee om kunt gaan. Als je die nu dus weer uit elkaar trekt naar het stuk dat ik net zei.

Dan vraag je voormijn, op de manier hoe ik dus denk, in die andere taal. Om om te gaan met je eigen denkvermogen. Omdat je vraagt, eigenlijk, hoe kan ik omgaan met die klappen die ik krijg. Of hoe kan ik omgaan met die emoties.

Of dat ding in het water vallen. Hoe kan ik omgaan met dingen waar ik geen controle meer heb. Die me gewoon overkomen. Maar die emoties die hier in deze werkelijkheid worden ingezet tegen ons. Omdat we het idee hebben dat het ons bestuurt.

En dat die emoties door de consequenties negatieve gevolgen hebben. Waar je je dus door in zorgen zou moeten gaan maken. De emotie an sich, de emotie zuiver die je ervaart. Is niets anders dan die taal die in de vergetelheid is geraakt in jou. Denk je nou echt.

Daar komt ie he. We gaan hem verslaan. Dat je met de taal die in de vergetelheid is geraakt. Die van jou is. Dat je daar om moet leren omgaan. Ik denk dat ze moeten leren om te gaan met jou. **Als je jezelf aanvaardt dat die emoties die er zijn. Dat dat frequenties zijn. Van intelligentie aan de binnenkant. Dus je zou kunnen zeggen dat er uitbarstingen zijn in jezelf. Via gebeurtenissen die je hier meemaakt. Die in het moment van het beta-veld. Dus deze feitelijke werkelijkheid.** Problematisch is.

Want daar levert ie de nodige problemen op. Terwijl als je naar de taal gaat en je dus ontbloot wordt. Wat er zomaar oncontroleerbaar gebeurt in jezelf.

Dat is de echo-put van de taal die in vergetelheid is geraakt. En de gedachte die je als mens hebt. Dit kennen we allemaal. Hoe moet je daarmee omgaan. Ja... Hoe ga je met de waarheid om. Want dat is het.

Dus de gedachte die vastzit aan de emoties. Waardoor blijkbaar emoties op gebaseerd zijn. Dus het probleem zeg maar. Als die gedachte aan de kant wordt gezet. En je gaat zuiver naar de emotie die het is.

Dus niet het drama met de emotie die je voelt. Als je met je aandacht daarin gaat zitten. En die aandacht bij jezelf brengt. Dat je met je **bewustzijn** bij de emotie bent. Dan zal er een deel van jezelf aan springen.

Eigenlijk is dat calibratie. Dit is op dit moment wat ik nu over zeggen kan. En de volgende keer ga we het kosmisch niveau ook gewoon aan.

Vraag: Heb je dan geen boycotts meer?

Martijn: Wat zeg je?

Vraag: Heb je dan geen boycotts meer?

Martijn: Als jij begrijpt in je gevoel. Dus niet hier. Als jij weer bekend wordt met die emoties. En die emoties die sturen niet meer over jou heen. Maar die emoties kunnen weer gevoeld worden. Dit is een vermogen van mezelf bewustzijn in deze toestand.

Dan zul je merken dat het een formidabele uitbreiding is op je vermogen om over dingen na te denken. **Of op je vermogen om over dingen bewustzijn te**

genereren. Wat hier dus gebeurt. En dat is de kern waar we allemaal mee te maken hebben. Is dat er zaken plaatsvinden.

Waardoor wij iets niet doen. Of iets niet willen of iets niet kunnen. Terwijl dat nou juist de taal van de oorsprong is. En die komt dus tevoorschijn. Dus er zitten zo'n diepe vulkanen in jou. Maar volgens mij weet jij het ook wel. Dat er vulkanen in je zit van leven.

Dat kun je nog 10 jaar uitstellen. Het gaat gewoon niet lukken. In de tijd waar we nu zitten, de vulkanen gaan ontploffen. Dus kijk maar gewoon naar jezelf. Het houdt je niet overeind. Het roept zo diep in ons dat we naar de kern toe moeten. Maar er zit dus vulkanen in jou.

Waardoor in jouw leven dit constant gebeurt. En dat is precies waar ik het over heb. Er is een agenda tegen de in vergetelheid geraakte wezens die een intelligentie hebben gebaseerd op emotionele betrokkenheid. En om te zorgen dat je niet wakker wordt.

Dat je de vraag gaat stellen, hoe kan ik hier beter mee omgaan. Nou, hier kun je dus niet mee omgaan. Behalve dan dat je het toestaat om het te voelen. En je houdt ook niks tegen. En dat is dus het hele pad wat wij als mensen meemaken. Ik heb ook in mijn hele bestaan hier als Martijn heb ik non-stop allemaal dingen meegemaakt. Van alleen maar tegenslag op tegenslag op tegenslag. Constant tegenslag. Non-stop door. En dat proberen ze nog steeds door te doen. En maar tegenslag. Dat je echt denkt, heb ik nog een fysiek lichaam? Dat je denkt, hoe kan dit?

Alles wat je vastpakt, lijkt wel gewoon als zand uit je handen te vallen. Alle ideeën die je hebt, daar worden allemaal dingen mee gedaan. De energieën die je inspant om iets te bereiken, die vloeien zo weg. Of ze worden gestolen, ik noem maar even. Er gebeurt non-stop van alles.

Maar daarom, en dat is ook onze kracht. Als je in de coherentie met elkaar durft te zijn. Dat je zegt van jongens, nu gaan we ervoor. In vertrouwenheid, wij laten elkaar niet in de steek.

Ik heb er al jarenlang over. En het is echt lastig, want er zijn nog steeds mensen die wel zijn gegrepen worden door allerlei eigen slangen. En dan toch de aanval openen. Maar je moet zorgen dat je die coherente slagkracht met elkaar bewaakt. Het doet er namelijk toe dat jij hierover spreekt. En het doet ertoe dat jij er bent. En alle onzekerheden en alles wat er kapot wordt gemaakt in en om ons heen. Die moet niet de perceptie krijgen van dit. Maar het moet gaan over dat.

Want welke bronkracht gaat er open op het moment dat wij ten diepste onderuitgaan. En wat er gebeurt, is dat als onze **bewustzijn** en onze harts betrokkenheid daarin durft te navigeren.

In die stukken wat wij dus nu ervaren als pijn. Als we daarin kunnen zijn. En we kunnen op een hele organische manier ook voor elkaar zorgen. Kom maar lekker hier. Wil je lekker wat drinken? Zal ik een boterhammetje voor je maken? Heb je iets nodig?

Zal ik een fijne plant naast je neerzetten? Lekker het zonnetje? Weet je, al die dingen die heel basic en normaal zijn. Op moment dat dat **bewustzijn** gaat draaien. En jij kunt dat zien. Dat je daarheen moet. Dan expandeert het. Dan expandeert het zo groot dat de dood er niet meer op kan volgen. Dankjewel voor je openlijke en eerlijke openstelling. Jet zit ook mooi in het midden, hè? Dus laat het koninkrijk in onszelf ook op alle mogelijke manieren aanwezig zijn.

En wij zitten hier niet om persoonlijke titel te therapeutiseren. Wij zitten hier om door middel van deze mogelijke wegen.

Ik ben al eenmaal bepakt door Martijn van Staveren. Ik draag hem de hele dag. Jemig soms is ie tien kilo zwaarder en dan is het tien kilo lichter. Dan denk ik, nou, fijn. Ik begrijp dat zo goed. Omdat ik het leven leid. Ik ben Martijn van Staveren. Ik leid dat leven. Maar ik ben dat niet. Maar ik ben dat wel hier. Dus die twee dingen lopen door elkaar heen. Dus hoe mooi is het dat ik niet hoeft te gissen. Ik kan eerst calibreren in dit stuk. Omdat ik mezelf daarin gewoon herken. Ik zie mijn minpunten.

Ik zie mijn pluspunten. Ik zie mijn moeilijke dingen. Ik zie mijn makkelijke dingen. En ik kan zien waar ik op tegen word gewerkt. Ik kan zien hoe ik daarmee omga. Of ik daar op een bepaalde manier op reageer. Dus ik kan via die persoonlijke calibratie naar het grotere niveau van mezelf reizen. En nou is het toevallige, dat is heel toevallig hoor. Dat die grotere calibraties op dezelfde manier functioneren als die calibraties in een persoon. En waarom? **Omdat je persoon een aftreksel is van je grote bewustzijn.** Dus gaan we daar volgende keer mee bezig. En kijk dus nogmaals een keer goed naar thuis. **Kijk naar de bron in jezelf. Wees eerlijk. Gewoon in jezelf, je hebt helemaal niets met een ander te maken. Het is één grote road show om je heen. Dat gaat hier nu over jou. Dat het licht, vlam van jezelf en je eigen vrijwillig bewustzijn ook echt door jezelf genoemd wordt. Als je je hele leven lang al weet dat je hier iets komt doen. En de ruimte lijkt er niet te zijn om het te doen. Dan moet je er echt vanuit gaan dat die ruimte er gewoon niet is. Omdat je jezelf die ruimte niet geeft. Dat is de instructie van de kosmos. En dat is wat we andere wezens hebben meegegeven aan werelden, aan collega's, aan familieleden. We kwamen in andere werelden terecht. In andere dimensies terecht. In andere sterren werelden. Planeten kwamen we. Ook werelden die daar geen planeten zijn. Toch werelden zijn. Kwamen we daar en dan brachten we allemaal die kennis die in ons ligt. Die brachten we daar. Van schep de ruimte door heel veel dingen die nu zo belangrijk lijken, gewoon op nul te zetten. Dat is wat we hier te doen hebben.** Nog iemand? Ja, ik zag... Ja, jij had het. Zij wilde wat zeggen.

Heb je de microfoon? Doet ie het nog? Nee, het doet het niet meer. De batterij is leeg. Ah nu moet je heel hard praten. Zeg het maar.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Vraag: Ik had een vraag. We hadden in Kerkenveld, (..?). Toen benoemde jij onder andere dat mijn betabewustzijn, zeg maar, dat dat niet goed functioneert. Dat het meer in theta zit. En toen straks benoemde jij dat het belangrijk is, als je vanuit de bron, samen met het eerste veld, zeg maar, dat het belangrijk is om het samen te voegen, om het zo uit te kunnen zetten. Maar als de beta-bewustzijn bij mij niet zo goed functioneert, hoe zit dat dan?

Martijn: Als het beta-bewustzijn anders functioneert dan dat het je primaire goede gereedschap is, dat kan zich dan bijvoorbeeld uiten in dat je bijvoorbeeld moeilijke dingen kunt onthouden. Ik kan het gewoon niet onthouden. Het wordt verteld, en ik kan het snel, op dat moment een paar tellen later is het weg. Zonde.

Maar het kan ook betekenen dat je daardoor, omdat het beta niet goed functioneert, dat je vrij snel je bewustzijn, dus we noemen het hier hersengolf, maar het zijn trillings waarden van je intelligentie, dat je heel snel reist naar het alfa of theta-bewustzijn. En dan kan je heel moe worden en in slaap vallen. En daarom zei ik tegen jou van, goh, jij zit heel veel, ik mag je ook al her en der enkele jaren ontmoeten, je bent heel veel aan het observeren met je bewustzijn in de alfa, theta-bewustzijn. **Dat betekent dat je meer in een, niet denk veld zit, maar meer in een gevoelswaarneming.** En vervolgens wil je vanuit die gevoelswaarneming, wil je daarna in jouw **bovenbewustzijn** weer het ook kunnen snappen. Dat is zoiets als dat je een prachtig gedroomd hebt, en je wordt wakker en je weet precies wat je hebt gedroomd, en dan stap je uit bed en je weet het niet meer. **Want het beta-bewustzijn is niet geïnformeerd. Dus er vindt een soort, ik vind dat zelf niet een storing, er vindt een soort, stapt niet plaats, dat trilling, van waarin jij verkeerd, zich ook uitpakt in het beta-bewustzijn. Nou is het ook zo dat het beta-bewustzijn een kunstmatige intelligentie is. Dus je loopt gewoon een paar stappen voor. Want het beta-bewustzijn is alleen maar instructies opvolgen. En het alpha- en theta-bewustzijn is het creatievermogen, en is zelf inspireren, zelf voelen, en het zelf uitdenken en het neerzetten, dus je hebt ook het schild, het tekenen, et cetera.** Dus jij zegt vooral, in deze trilling zit je hier. Het bijkomende gevolg is, en ik denk dat iedereen dat wel herkent op bepaalde momenten, dat je gewoon merkt dat je denkt dat je de boot mist ofzo. Dat je iets niet kunt vasthouden, of dat je iets heel goed snapt, en dan ineens daarna kun je het al niet meer terughalen, en dan denk je, wat is dit nou, wat had ik nou, wat dacht ik nou net, wat voelde ik nou net.

Maar in feite is dit ook de krachten, dus dit stuk, wat nu belegerd wordt door trauma, wordt weer bevoorrad vanuit de bron in het theta- en alpha-bewustzijn, dus vanuit het delta-stuk, en pakt de buitenste schil, wat de intelligentie is, die het archon bewustzijn is geworden uiteindelijk eerst was het een andere intelligentie, maar later is archon erin terechtgekomen, dus dat is een kunstmatige intelligentie, in feite is dit buitenste stuk ook gewoon het theta-bewustzijn. Al die wezens, al die mensen en al die beschavingen, die zeer hoog gekwalificeerd zijn op het gebied van kwantumfysica en hartskracht, die leven allemaal in, als we het vergelijken met ons begrip, allemaal in het theta-bewustzijn. En die zijn wel wakker. Hun hele denk veld vibreert op de innerlijke kracht, dus ik zou denken, nou, dat zijn emotioneel intelligenties. Dus, (...?) de volgende keer maar over hebben, ik heb je gehoord. **Maar wat je eigenlijk nodig hebt, in eerste instantie dat er dus niks met je aan de hand is. Je zou kunnen zeggen dat iedereen die dat heel sterk heeft, dat daar iets mee is. Ja, want het is eigenlijk wat er aan de hand is. Omdat wij moeten alles maar snappen en alles maar begrijpen. En ik besef mij heel goed dat ik daar op een bepaald niveau ook aan meedoe, omdat ik juist zoveel vertel. Maar ik vertel het alleen om het te kunnen zien, op je eigen manier, en daarna kun je zeggen, oké, nu voel ik in mezelf ook de reden waarom ik dat helemaal niet meer hoeft te doen op die manier. Mijn vrije leven start daar. In dit stuk ligt het werk dan, dus in de theta-creatievelden.** En jij probeert in deze wereld hier, of althans wat ik van je mee heb gekregen, niet toen maar afgelopen jaren, in deze wereld, je voelt het hier, en je wilt het daar neerzetten. En dan krijg je dat. Dus we gaan gewoon over twee

weken, geloof ik, hè? Ja. Gaan we weer verder met calibreren. Althans, aansluitend op dit moment met elkaar. Maar jij doet het natuurlijk op je eigen manier, op je eigen moment. Is er nog iemand die iets wil zeggen? Ja, natuurlijk. Ja, ja, ja. De microfoon mag even naar je toe. Ik weet niet waar je hem hebt. Nee, sorry. Nee, nee.

Opmerking: Ik wou nog even zeggen van M., ik was heel blij, want ik kan vrij goed stemmen (..?) horen, en ik hoorde een enorme innerlijke kracht die was ontwikkeld. Een enorme ontwikkeling in de klankkleur in de stem. En er was eventjes op mijn reactie dat ik daar zo blij om was. Het was gewoon echt... Voor mij was het een (..?) van wat we eigenlijk allemaal hier doen, hè? Dat we hier werken en dingen en... Dat hoorde ik dan in zijn stem, waar wij aan werken en dat dat ook uitkomt. Mooi, hè? Ja, ik vond het heel mooi om te horen, ja. Gewoon heel mooie vibraties en de klankkleur was goed. Ja. Ja. Ja, zeg.

Martijn: Heb je je microfoon nodig of kun jij nog hard?

Vraag: (is niet goed te verstaan dus niet uitgeschreven...?)

Vraag 2: (wederom niet goed te verstaan waardoor niet uitgeschreven ..?)

Martijn: Die laatste zin die spreek je niet helemaal uit, dus nu moet ik gaan denken wat je daar nou precies op bedoelt. Wat bedoel je?

Vraag 2: Vertrouwen in het levensveld, en die onnoemelijke intelligentie die allemaal in ons dragen en daar representant van blijven, en die met ons meewerkt, en die helpt, en wat we ook zijn.

Martijn: Dat is natuurlijk ook zo. In de absolute van de situatie is het zo, dat als wij leven vanuit de kracht van onszelf, echt volledig, dat de reactie altijd op onszelf er is. **Dus de werkelijkheid ontvouwt zich naar gelang hoe we ons voelen.**

Maar op dit moment zijn er zulke hardnekkige programma's die de mensheid in een soort lus of een loop houden, dat het daarom heel erg waardevol, en die kan zijn, maar echt wel gewoon is, om iets op non-actief te zetten. En dat op non-actief, wat er dus in jezelf is, dus die noemen we even rood naar groen, wat het letterlijke taal is van het brein, want er zijn ook bepaalde kwantum neurologen die daar ook mee doen in ons werk, dat is heel interessant, zelfs met kunstmatig intelligentie hebben ze een systeem ontwikkeld dat trauma door middel van groen en rood uitgeschakeld kan worden. **Dan moet je aan een apparaat koppelen, het hoeft niet, apparaat heb je niet nodig, want dat zijn we zelf. Dus dat je informatievelden gewoon uit kunt zetten, ongeldig kunnen maken, gewoon uit, boem, klets, uit. Gewoon door de waarde ervan te herzien. Als je dat doet vanuit je bron, ga je gewoon opruimen. Dan gaan gewoon bepaalde elementen eruit, dingen waar je steeds door uit de rails zou kunnen lopen, die komen gewoon tot het eind, daar komt er veel meer vrijheid om je verder te ontbloten, en dan heb je op een gegeven moment ook die strategie niet meer nodig. Dus het is een instructie wel vanuit je bron, maar het is heel interessant.**

En dat kan op allerlei verschillende manieren zijn uitwerkingen hebben, dat is natuurlijk aan jezelf. Kan ook een manier uitleggen die niet werkt? Die zijn er ook.

En niet omdat die manier niet werkt, maar omdat het nu op dit moment hier in het bewustzijn nog niet werkt.

Dus ik praat nu over dingen die wel werken. H.? Ja, ik geef je de microfoon.

Opmerking: Ja, mijn ervaring ondanks hoe ik me, iets aan te gaan, wat ik eigenlijk best wel angstig vond, het afzeilen van de Euromast, daar ben ik echt thuis voor gaan zitten in de ochtend. Ik was heel onrustig en ik heb mezelf hardop bekrachtigd. En ook een stoplicht, maar goed, nu benoem jij het zo, een stoplicht omgezet van rood naar groen. En toen ik dat hardop uitsprak over mezelf, naar mezelf, en het ook ten dienste wilde geven aan het grote geheel, aan iedereen die hiermee bezig is, veranderde de wereld letterlijk. Omdat op dat moment viel al mijn onrust weg, werd ik volledig uit gecentreerd in mezelf. En alle angst was niet meer aanwezig, het liep letterlijk uit me. En ik ben met een grote glimlach afgedaald, over de rand gegaan en bijna huppelend naar beneden. Dus het werkt en ik vond het een fantastische ervaring. Het is inderdaad een hele mooie metafoor om te zeggen, je zet het rood licht om in groen.

Martijn: Wat er dus ook echt gebeurt als je van die Euromarkt aan het afzeilen bent, op het moment dat je met je eigen bewustzijn aan de gang gaat, dus is niet de automatische piloot, maar op het moment dat je jezelf gaat beseffen, wordt er een andere tijdlijn actief. Dat is eigenlijk wat er gebeurt. Dus je zit niet meer op dezelfde toren, dat is niet wat wij kunnen waarnemen, maar er zijn andere tijdlijnen die worden ineens actief. Waardoor je in een script terechtkomt, in een situatie terechtkomt, die dus compleet een antwoord is op wat je doet. En dat is wat hier aan de hand is, dat we constant in een andere databases van deze werkelijkheid vibreren.

En dan is er daarnaast nog iets, en dat is dus dat innerlijke licht wat niet biologisch is, maar uit een andere wereld komt. Dat is ons eigen echte bewustzijn. **Als dat zich openbaart, dat is dus de openbaring, als dat opengaat, dan komt er geen scriptreactie meer. Maar dan komt de force tot leven. En dat kun je ook niet zien. Maar dat zult je weten. Je zult het weten op dat moment, omdat je op dat moment de force leeft, dus niet het script, voel je dat alles veel intenser is. Je hoort de stilte voorbij de bergen. Je hoort de vogels aan de andere kant van de stad. De kleuren komen diep door op je binnen. Je voelt diepere emoties. Je voelt een verbondenheid met alles. Op dat moment is de force a life.**

En alles maar dan ook alles is eraan gelegen, in deze dimensie hier, omdat te voorkomen. En dan sluit ik hiermee af. **Er zijn twee soorten groepen die de mensheid op dit moment bezoekt. En dat zijn miljarden verschillende beschavingen. Eén groep maakt contact via het beta, -bewustzijn met de biologische identiteit. Dus via de biologische aanvliegroute, beta. Daarin zijn wij opgeleid om te denken wie zij zijn en wat zij zijn. Dat zijn echte bestaande groeperingen, die niet allemaal fout noch goed zijn, maar een enorme hoeveelheid verschillende rassen. Vele daarvan leven daarvan dus ook in een soort biologische lichamen, net zoals wij. En dan heb je iets anders. Dat zijn vele ontelbare andere beschavingen, die zoeken geen contact met ons via de beta intelligentie, maar die zoeken met ons contact via het oorspronkelijke veld. De oprechtheid ten diepste in jezelf. En als dat geleefd wordt hier binnenin, en het gaat niet om dat het constant aan moet staan, het gaat erom dat het er is, en op het moment dat het er is en je wordt op je schouder getikt en ze zijn er, dan gaat dat door de verwondering en door hun observatie, whom, in een keer helemaal open. Dus daar assisteren ze in. Maar die andere groep, daar**

waar ik het over heb, die maakt alleen contact via de bronkracht, dus met het innerlijke koninkrijk. En via deze intelligentie, dat is mijn route, via deze intelligentie heeft de wereld ontmoeting nodig. Want via deze manier gebeurt het namelijk al. En dat wordt nu allemaal opgevoerd als zijnde, UAP's allemaal biologische wezens, intelligentie. Dus dit is fysiek-biologisch. Dit is een andere taal, maar die zijn ook echt fysiek. Alleen die hebben niet de biologische opbouw van deze matrix. Zij zijn, net zoals wij, dat is de emotie aan de binnenkant, ze hebben wel een echt biologisch lichaam, alleen de structuur van de lichamen zijn niet wiskundig. Dus de taal daarachter is iets heel anders. Dus we worden bezocht door twee verschillende intelligenties. Twee verschillende levens-vibratievelden. En beide mogen de kus van ons krijgen.

Sommige in deze biologische groepen zijn niet zo aardig, en zijn zelfs een complete bedreiging voor wie we ten diepste zijn. Tenzij we ons overgeven aan wie zij zijn, en ons leven daar in dienst stellen van hen. En dit is een heel groot onderwerp. Dus waar we het met elkaar hebben over calibratie, is natuurlijk dat je jezelf weer terug haalt. Eén. Twee, dat je dat door kunt geven in de wereld. En drie, dat de wereld weer in contact kan treden met de grote intergalactische genootschappen, de grote gemeenschappen, de wezen, die mensen die van hart en organische kracht zijn. En daarvoor moet je ook zeggen dat je die oorspronkelijke taal, die taal, die emotietaal, dat je die niet schuwt, maar dat je die helemaal aanvaard en ontvangt. Dus ook als iemand compleet uit zijn haar plaat gaat, zoals we dat hier noemen, iemand die er helemaal door draait.

Ik heb een buurvrouw gehad vroeger, die draaide helemaal door. Helemaal door. Met twaalf man politiemannen, zaten ze, uit het huis halen. Ik stond erbij en iedereen, iedereen vond het, vond er van alles van. Ik keek naar, ze lag helemaal spastisch op de brancard. De politiemann, die zat er bovenop, de agent. Ik keek naar, haar ogen, haar blauwe ogen, ze lag helemaal zo. Ze keek naar me, we hadden contact. En in dat moment, (zucht/ diepe uitblazing), niet omdat ik dat ben, maar omdat de bron naar haar kreeg. Dan wordt het rustig. Goede reis naar huis. Er zijn twee mensen die komen even bij mij. Die mensen weten al wie dat zijn. En de rest die het niet weten, die gaan gewoon naar huis.